

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 1

Thúy Hương ấn đồng báo to cồ vào Hai Cánh tay Vân Nga, con nhỏ ra lệnh:

– Nga lên xe Hương chở đi bỏ báo, Nga ngồi sau ôm nó giùm Hương nghe?

Tất nhiên là Vân Nga phải đi công Việc Với Thúy Hương rồi, nếu không theo sao Thúy Hương có thời gian trò chuyện với Vân Nga, vừa theo giúp Thúy Hương vừa riu rít trò chuyện, tình bạn hai đứa như vậy lâu lắm rồi.

mà, nếu Vân Nga nhớ không lầm thì từ năm lớp mười Vân Nga đã theo đi bỏ báo cho Thúy Hương, nhưng hồi đó cửa hàng của dì Phụng nó chưa có nhiều mỗi mua như bây giờ. Giờ thì dì Phụng làm ăn phát đạt hơn, dì bỏ mỗi báo gần như cho tất cả các sạp báo hoặc các ki ốt sách trên một địa bàn khá lớn, vì thế ngoài Thúy Hương ra, dì Phụng phải thuê thêm mấy người nữa, và Thúy Hương phải chạy như con thoi đến ...thấy mà thương.

Thúy Hương vừa lái xe vừa nói:

– Hương chúa ghét bà quyền, bả dữ như chần lửa, lại cố chấp đến phát sợ, hôm trước Hương với bả cãi nhau một bữa kịch liệt vì cái vụ năm ngàn đồng, thật là dễ ghét – Năm ngàn mà cũng cãi nhau kịch liệt à Hương? Ừ, bả nói Hương chưa thối tiền Hương nhớ có thối, lúc đó trả qua trả lại quyền truyện tranh, bả đưa Hương năm chục ngàn, Hương nhớ có cầm tờ năm

ngan, sau đó thì ...

– Thì sao?

– Thì Hương đi về, hôm sau bà mới nhắc.

– Hương cũng đâu có chắc là mình đã thối tiền hay không thối tiền cho dì Quyên?

Hương khoa tay:

– Chẳng lẽ không thối?

– Vân Nga đâu biết !

Thúy Hương bướng bỉnh lắm, Và con nhỏ cũng thường xuyên cãi vã với khách hàng, vì Hương vừa bướng vừa có tật ẩu, hành động nhanh hơn trí suy nghĩ, vì thế lúc làm sai, con nhỏ đem võ mồm ra bảo vệ lý lẽ của con nhỏ, tự ái cao như núi, chẳng nhường một ai, cỡ dì Quyên, con nhỏ ... nhai luôn cả xương!

1 Vân Nga ngồi im ru, nghĩ bụng có lẽ dì Quyên cũng chẳng ưa gì mấy nhỏ Thúy Hương, mỗi lần đến ki ốt của dì Quyên, dì thường tỏ ra lạnh nhạt với nó, cũng đúng thôi, vì Thúy Hương là một con nhỏ khó thương, chỉ có Vân Nga hiểu sau những câu chót chết hỗn hào của nó là cái đầu rỗng bét như quả bóng.

Chẳng mấy chốc, Thúy Hương dừng xe trước ki ốt của dì Quyên, nói là ki ốt nhưng nó không phải là một cái ki ốt như mấy chỗ bán báo khác Kí ốt của dì Quyên tương đối lớn, rất nhiều sách báo, có cả cho thuê truyện tranh thiếu nhi, tiểu thuyết trong nước, tiểu thuyết nước ngoài, dì Quyên quanh năm suốt tháng buôn bán có một mình trong cái quây sách đó, có lẽ dì Quyên chưa lấy chồng. .

Dì Quyên nhìn Vân Nga vội nói:

– Phi, Phi con mau ra đỡ giúp báo cho cô bé đó đi, coi bộ nặng lắm đó.

– Để cháu làm cho Vân Nga thấy anh con trai lúc này dì Quyên gọi tên Phi

nhanh chóng đến cạnh Vân Nga, hai cánh tay con trai mạnh khỏe đỡ lấy chồng báo, nói:

– Cô bé đưa tôi cầm cho.

Vân Nga chột nhìn Phi, chạm phải gương mặt đẹp trai của anh, Vân Nga Vội lí nhí:

– Dạ, cảm ơn !

Thúy Hương còn ngồi trên xe, xoay lưng lại phía Phi. Con nhỏ dầm dề nói:

– Của ba, bốn quây, đừng có đem hết vô đó đi nha, chờ tôi lấy phần của dì Quyên, làm ơn !

Dì Quyên liếc Thúy Hương bằng nửa con mắt, đã bảo là oan gia gặp hoải mà.

Phi ôm chồng báo, nghe Thúy Hương nói vậy anh đứng im ru chờ con nhỏ, sẵn tiện quan sát luôn, Phi thấy con nhỏ cũng hơi mi nhon, tuy cái mỏ có hơi ...

nhon một chút. Nếu cái mỏ Thúy Hương dẹt dẹt, đừng có nhọn nhọn như vậy, thì con nhỏ sẽ xinh hơn, nhưng mà có lẽ ông trời tạo dáng con người luôn phù hợp với cá tính của họ, cho nên mấy câu nói ba đá vừa rồi của Thúy Hương nghe qua rất hợp . với chiếc mỏ nhọn đó Phi nghĩ xong, cười thầm:

Thúy Hương leo xuống xe, không thèm nhìn Phi xem mặt méo mặt tròn như thế nào. Nó chỉ nhìn chồng báo xem có bị ai đó thừa cơ ... chôm chia bớt không, nạt nhỏ:

2 – Đem vô để lên bàn đi rồi tôi soạn cho, hấp ta hấp tấp vậy.

Dì Quyên đằng hắng một tiếng lân, nghiêm giọng, dì nói:

Nè con nhỏ kia, ăn nói lễ độ chút xíu đi nha, ở đây chằng có ai nhỏ hơn mi đâu, đừng có. lâm tàng, Tao mà gọi điện cho con Phụng một tiếng, mi chịu

đời không có thầu đầu.

Phi nhìn không được, anh phì cười, tiếng cười mang tội với con nhỏ, Thúy Hương trợn to mắt:

– Vui lắm sao cười?

Nhưng khi ánh mắt con nhỏ chạm phải ánh mắt đang nheo lại một cách chế diễu của Phi, con nhỏ vội im miệng ngay như đĩa gắp vôi vẩy, mặt Thúy Hương đỏ như gấc chín, tự dưng Thúy Hương lúng ta lúng túng như gà mắc tóc, hai bàn tay Thúy Hương mở tới mở lui hoài không ra được mỗi đây. Vân Nga thấy tội Thúy Hương, Vân Nga giành lấy mỗi đây, giật nhẹ nói:

.

– Hương lấy phần báo của dì Quyên đưa cho dì ấy đi, rồi mình đi nơi khác.

Nga theo Hương chơi chút nữa về học bài, chiều phải đi học nữa đó.

Thúy Hương máy móc trông thấy, nó làm theo sự chỉ dẫn của Vân Nga ấy xấp báo đưa cho dì Quyên rồi ngoan ngoãn ra xe, Vân Nga thấy Thúy Hương cố tỏ ra dịu dàng, còn vẻ mắc cỡ thì có thật, cái anh chàng đó có phép màu hay sao vậy chứ, chỉ cần Thúy Hương chạm mắt nó vào mắt anh chàng, lập tức nó biến thành người khác, ai cha!

Phi ngồi yên nhìn theo Vân Nga, anh nhìn theo cả Thúy Hương, nhưng trái tim anh mang hai cảm giác khác nhau, Vân Nga có vẻ dịu dàng tự nhiên, ngoan hiền tự nhiên, nó là có vẻ thôi, chứ thật ra Phi cũng không biết Vân Nga có ngoan thật không, còn Thúy Hương thì lúc đầu không cần che đậy cá tính chanh chua đánh đá của mình, sau đó lại mắc cỡ, rụt rè, lúng túng, xấu hổ đó thứ, thật là khó hiểu bọn con gái ghê nơi.

Vân Nga không nhắc gì đến Phi, cô chỉ ngồi ôm chặt đồng báo sau lưng Thúy Hương, một lúc sau Vân Nga chợt nói:

– Bộ Hương với dì Quyên là oan gia hủ Lân nào gặp nhau cũng lời qua tiếng lại, dì Quyên cũng cao tay ả ghê đi chứ, biết lấy độc trị độc chắc ả ấy mà

nổi giận cũng dám gọi phen qua dì . Phụng mắng vắn mi lăm à nha Hương.

3 Thúy Hương có vẻ như hối hận, con nhỏ nói:

– Tại bà Quyên kỳ tao như nước ky lửa vậy Tao đâu có ý khiêu khích với bà, tự bà ghét tao thôi mà.

– Vân Nga thấy lúc này Hương có nạt nộ anh chàng tên Phi đó, còn mắng anh ta hấp ta hấp tấp cho nên dì Quyên mới xỉ nạt Hương, nghe dì Quyên xưng dì với anh ta.

– Tao đâu có nhìn thấy anh ta đâu chứ, nếu tao mà nhìn thấy người lạ, tao đâu ăn nói tự nhiên vậy, dù gì thì bà Quyên cũng quá quen. mặt rồi mày biết ông Phi đó ở đâu ra không Nga?

– Chắc anh ta từ trên sao hỏa mới xuống quá, mắt anh ta như có lửa.

– Lửa? Là sao? .

Là lửa đốt mày ra tro, đúng không? .

Ê ! Đừng bán đứng bạn bè nha, nói tao là loại nào vậy Không có dễ khuất phục được tao đâu, chỉ là tao thấy anh ta có vẻ... đẹp trai chút xíu thôi ...

– Rồi mày run?

– Làm gì có!

– Thôi chuyện ai nấy biết. Nga thấy anh chàng Phi đó cũng thường thôi, có oai vệ gì cho cam, đến nỗi tụi mình phải như chuột gặp mèo vậy chứ.. – Mày ngây thơ như một con thỏ con bằng nắm tay, đồ thứ thỏ mới đẻ, nhát như mày chưa chắc gì bình tĩnh bằng tao à nghe.

Ừ thì mày bình tĩnh lắm, đến nỗi loay hoay không biết mới đây đâu mà giật, bộ anh chàng đó đối với mày đẹp trai lắm sao chứ . .

– Cho tao xin đi Vân Nga, mày hay đoán già đoán non quá hà. Lúc này tao đâu có làm gì đâu mà theo cật vấn tao hoài vậy?

– Tại tao thấy mày ngồ ngồ, mới chanh chua đánh đá, kênh xỉ po bà Quyên tức thì đó đã xẹp như quả bóng bị xỉ hơi vì nhìn phải anh chàng tên Phi đó

ngay, tao mới thắc mắc.

– Tên Phi đó, đối với cảm nghĩ của tao ấy hả, là một con số zero.

– Ai chai Vậ mà có người đở mặt, còn lúng ta lúng túng như gà kéo cửa mà nữa chứ.

4 Thúy Hương quơ tay ra sau lưng:

– Tao van mày Vân Nga, đừng có suy diễn lung tung bậy bạ nữa giùm tao nhờ chút xíu được không? Cái miệng nói lung tung của mày mà.. đến tai dì Phụng, kể như bả chẻ đầu tao ra.

– Hương sợ dì Phụng ghê vậy à? Thảo nào dì Quyên biết yếu điểm của Hương, đòi phen qua ,méc dì Phụng tội Hương hỗn với dì ấy.

– - Bà Quyên là chúa ác, ác như một mụ phù thủy.

– Dì Quyên ác là một lẽ, Hương đánh đá cá cày, mắng mỏ người ta là một lẽ khác tác động vô điều kiện thứ nhất, chắc Hương với dì Quyên kiếp trước là oan gia có hẹn nhau trả thù trong ba kiếp quá đi mất.

– Quân tử như Hương mà thêm thù bà Quyên à.

Vân Nga hỏi giọng chế giễu:

– Glò thì hóa giải được chuyện oan gia rồi à? Cũng màu nhiệm thật, màu nhiệm thay một ánh mắt. .

Thúy Hương quơ tay ra sau lưng, cù vào hông Vân Nga, còn một tay nó giữ lái xe, chiếc xe chạy vù vù khiến. Vân Nga sợ nó lạc tay lái thì đời mình tàn theo gió cát với nó mất. Cô la lên:

– Ê! Lo lái xe kia, đừng có giỡn trong lúc đang lái xe, canh sát giao thông phạt bây giờ.. .

– Ai bảo mi nhạo tao chi, nói thật với mi nghe Vân Nga,tên con trai đó thật sợ la ... xách dép tao không cho.

Vân Nga đang cười vội ngậm miệng lại, thật là quá đáng. Thúy Hương luôn phát huy tích cực cái bản chất đánh đá của nó,Phi không đáng bị Thúy

Hương nói một câu như vậy, vì câu con nhỏ nói là xúc phạm, xúc phạm một cách thậm tệ, chỉ đáng dùng cho kẻ thậm tệ nhất thôi. Phi ra sao, Vân Nga chưa rõ nhưng Vân Nga nhìn dáng vẻ bề ngoài Yà cử chỉ của Phi, Vân Nga tin Phi thuộc thành phần trí thức, mà Phi cũng có làm gì Thúy Hương đâu để đáng bị con nhỏ mạ nhục bằng câu hạ thấp anh ta đến tận cùng bằng số như vậy chứ. Còn nhỏ thật là bất công Vẫn một anh chàng không quen không biết như Phi – Ủa, sao tự dưng mà im ru vậy Vân Nga?

5 – Tao sợ nói một chút nữa, mày bắm xác anh .ta ra từng khúc cho cá sấu ăn ằm đấy, nên không dám nói tiếp.

– Đầu có tệ vậy Nga, muốn cho cá sấu nuốt anh. ta,. tao chỉ móc họng anh ta vô cái lưới câu liệng anh ta xuống hàm cá sấu thôi, tội cha .gì mất công bắm xác cho một tay tao.

Trời, thật hết ý kiến, Thúy Hương thật hết thuốc chữa. Nó nói cho lợi gan, cho đã mồm, đã nói người nào nó ghét thì phải nói một cách thậm tệ.

Vân Nga không biết lý do gì Thúy Hương ghét Phi, với cảm nghĩ của nó, chắc là nó bắt tội Phi vì lúc đi Quyên mắng mỏ nó mà Phi dám cười, một nụ cười ...khi quân phạm thượng với con nhỏ, ai cha!

Nhưng tại sao lúc này Thúy Hương lúng ta lúng túng mắc cỡ trước mặt phi chứ .

Hay là con nhỏ nói dối để che đậy mình?

Nếu đi Quyên nhận ra con nhỏ lúng túng Trước Phi, có lẽ đi Quyên sẽ không tha cho con nhỏ đâu, đã bảo hai người là oan gia với nhau kia mà, Vân Nga lạy trời cho đi Quyên đừng có nhìn thấy làn da mặt ửng đỏ như gấc chín của Thúy Hương, lạy trời !

– Con cái nhà ai mà chần ăn trăn quân vậy đi út ?

Phi vừa xếp báo vừa hỏi út Quyên, út Quyên lắc đầu ngao ngán Cháu gái con Phụng đó Phi ơi, con nó dữ như bà chằn, chưa kịp đụng tới nó, nó đã khua

mở.

khóa mồm mắng mình toi tả rồi, thứ đó, ai vô phước rước nhảm như lược phải tổ ong vò vẽ Phi cười lớn, cười sặc sụa, cười chảy cả nước mắt, rõ ràng dì Quyên không nói oan cho con nhỏ đó chút nào, Phi biết tính dì Quyên rất xét nét, nhưng là xét nét với bọn không ra gì, chứ ai đằng hoàng, dì Quyên thích, lắm, tính dì đâu ra đó đằng hoàng, nếu tỏ ra xác láo với dì, một xu dì cũng tính cho ra lẽ, đưa con gái đó tính có vẻ xác láo, cho nên dì Quyên không ưa, đến Phi là người lạ mặt, chưa chi mới xớ rớ cũng đã bị cô ả vố cho một trận nên thân rồi huống hồ chi là dì Quyên thường xuyên tiếp xúc, thường xuyên đụng chạm, hai tính cách như nước với lửa, sao dì Quyên không ghét đưa con gái đó cho được chứ ?

Dì Quyên nói tiếp:

– Tau không hiểu sao con Vân Nga vừa xinh vừa dịu dàng ngoan ngoãn, vừa lịch sự tế nhị như thế, lại có thể chơi thân với con nôm đó hàng mấy năm trời được chứ hả?

6 – Bạn cô là Vân Nga à? Vậy cô ta tên gì hả út? – Gọi nó là con kết mỗ nhơn cho xong, cái mỗ nhơn hoắt, có ai đánh ghen, mượn nó chửi lộn là số một. út ơi út ghét con người ta, út nói cho thậm tệ vào, cô chỉ nói có một câu thôi mà út, chấp nhất làm gì?

– Sời ơi ! Nó hỗn với út lần này nữa là không blết lần thứ mấy chục, mấy trăm rồi, út đâu phải người ích kỷ nhỏ mọn đâu Phi Như Vân Nga, hỏi út có muăn ghét, có ghét nổi không chứ Vân Nga lịch sự, lễ độ, hiền thực, ăn nói dịu ngọt, Vân Nga nói câu nào, út mát lòng mát dạ câu đó hả. Tại Phi mới gặp Vân Nga .lần đầu, Phi chưa nghe Vân Nga nói chuyện nên Phi chưa nếm được mùi vị ngọt ngào trong cách nói năng của Vân Nga còn Thúy Hương đó hả, chưa nhìn cái mỗ của nó, cũng biết giọng của nó chua lét như chanh, như dấm rồi, hai thái cực vậy mà chơi thân, với nhau, nghĩ cũng lạ.

– Út nghĩ Vân Nga bị Thúy Hương ăn hiếp chứ gì? Con thấy không đúng đâu, trên đời này kẻ khôn tuy ít dụng sức, nhưng luôn dùng trí không chế kẻ ngu, Vân Nga chơi được với một đứa con gái bạ gì cũng nói ngốc như Thúy Hương, là Vân Nga có cái đầu cao hơn. Thúy Hương, khả dĩ không chế được Thúy Hương, út dám cá với con không?

– Cá gì vậy – Cá là Vân Nga luôn trong thế điều khiển Thúy Hương – Tau biết chắc điều đó chứ cần gì cá với mi, đứa ngu chỉ có cái miệng phàm phu thôi, còn trí óc của nó bé như hạt đậu, luôn bị người ta không chế mà lỳ – Di cũng biết rõ về Vân Nga à di? .

– Không rõ lắm, chỉ biết Vân Nga là bạn chơi rất thân với Thúy Hương thôi, bởi hai đứa nó đi với nhau giống như cặp bài trùng vậy.

– Biết đâu con kết mỗ nhon của di lại hết lòng hết hơi chiều chuộng Vân Nga, nếu cũng nạt nộ như nạt nộ người. khác, làm gì có chuyện Vân Nga chơi thân với nó.

– Nói cũng khá tâm lý, hoặc giả Vân Nga để tha thứ, cho nên không thêm chấp nhất Thúy Hương, vì Vân Nga biết Thúy Hương là một con bé hậu đậu. và hơi ngu ngu một chút.

– Có lẽ cả hai vấn đề đều đúng.

– Thứ đó ...

7 Di Quyên đang nói, chợt im miệng, di Quyên định. nói:

Thứ đó ở giá mố đầu , nhớ lại mình gần ba chục tuổi vẫn còn phồng không chiếc bóng, di Quyên tắt đài liên, ậm ừ một lúc, di nói:

– Thứ đó,. có ma nó mới dám rở tới.

– Biết đâu. cô ta ngoan ngoãn với một người thì sao út?

– Ngoai với ai!. làm ơn đừng ngoan với mi là tau chịu. rồi,. lúc này tau thấy nó đang sùng sộ, tự dung . quay ngoắt một trăm tám chục độ khi nhìn. thấy vẻ đẹp trai của mi, tau muốn nổ.i nóng ghê đi.

Phi cười:

– – May là út không phải mẹ của con, nếu út là mẹ của con, chắc con khó lấy vợ rồi quá, đứa em gái nào lỡ có chút cử chi hoặc một vài câu nói không vừa ý út là kể như út cấm cửa người ta liền.

– Như vậy mới giúp mi kiếm được vợ .ngoan chứ, cưới mấy đứa con gái chanh chua nanh nhon, hung hăng về nhà như rước lấy tổ ong vò vẽ chứ tốt lành gì.

– Út chưa già sáo út khó tính ghê vậy? út ráng dễ dãi chút đi để lấy chồng với người ta.

– Mí tưởng tau cần cái ngữ bọn đàn ông lắm sao? Tau ở vậy một mình còn sướng thân, khỏi phải gai mắt ngựa tai với một ông chồng không vừa ý. Trời út làm con tự ái ghê, nghe út nói con có cảm tưởng bọn con là một loại virus vậy, có cái gì đã khiến út phải ghét đàn ông đến độ như vậy chứ hả? Có phải út bị phụ tình rồi đâm ra căm thù đàn ông không? .

– Phụ cái đầu của mi? Không ông nào rở đến được chéo áo của tau, nói chi đến chuyện yêu.

– Yêu thử một lần đi út ời, rồi út sẽ thấy đàn ông rất đáng yêu, út sẽ thay đổi cái nhìn về đàn ông cho xem.

– Ngu sao yêu thử Yêu thử để chết đời tau à thằng quý con.

– Nếu không thử yêu một lần, sao út có được kinh nghiệm về tình yêu?

– Thôi, tau nhường cho mày yêu đi, tau nhìn đô rút kinh nghiệm đủ rồi, nhưng mày nhô làm sao có một, hai bận dang dở nghe.

– Trời!

8 Phi ngã đại trên chiếc ghế tựa gần đó, giơ cả ha tay lẫn hai chân lên trời, di Quyên đứng chúa ác, di nói ra câu nào là kể như làm cho người ta điếc con ráy câu nấy, ăn nói như vậy không sợ người có huông, Phi chưa yêu lần nào, di Quyên đã mở miệng trừ cho Phi một, hai lần dang dở, thật chết người.

Dì Quyên cười lớn:

– Cho mi bỏ cái tật chê tau là gái già, tau tuy là con gái lỡ thời, nhưng tau ăn nói lịch sự duyên dáng, khối người thích tau. Tại tau không thích thôi, lấy chồng, tau sợ khổ thân, thà tau ở vậy với ngoại mi, hầu hạ chăm sóc ngoại mi trong lúc tuổi già, có tên đàn ông nào dám chê tau là già, là xấu đâu Ra đường, bọn đó nhìn, theo tau rớt con mắt, như là nhìn ... người mẫu thời trang vậy Phi ngồi bật dậy cười lớn, dì Quyên nói thật chứ không phải chơi, dì Quyên luôn tự hào mình còn trẻ đẹp, ra đường còn khối đàn ông nhìn ngắm, dì Quyên cũng có ý thức làm đẹp để chơ mọi người chiêm ngưỡng. Vậy mà Phi chẳng hiểu sao dì lại kỳ đàn ông như vậy, sợ khổ thân ư ? Chưa yêu, chưa khổ lần nào, sao sợ khổ thân? Có lẽ dì. Quyên nói dối, Phi đoán chắc rằng dì Quyên đã có thâm yêu trộm nhớ một người, nhưng có lẽ dì người đó đã có vợ khiến dì Quyên không thể nào. yêu ai khác được ư. Một lần đau khổ, dì Quyên mãi có chí ở vậy đến giờ, chứ chưa biết yêu chỉ nội óc tò mò thôi cũng .khiến dì Quyên phải háo hức yêu cho biết với thiên hạ rồi Dì Quyên tròn mắt nhìn Phi:

– Mi đang nghĩ xấu gì tau. Đô – Con có nghĩ gì đâu – Mi nói dối, qua mặt ai chứ đừng hòng qua mặt tau, tau biết tổng trong bụng mi đang nghĩ tau đã qua một lần thâm yêu trộm nhớ một gã đàn ông có vợ, đúng không?

Trời ! Bộ dì Quyên là thánh sáng ha sao chứ Dì đọc được cả ý nghĩ của Phi, giống y như dì có quả cầu màu nhiệm để xoay và nhìn thấy quá khứ, tương lai của bất kỳ ai dì muốn biết vậy, còn hơn phù thủy, ghê thật! .

Phi lắc đầu, ngu gì nhận là mình có nghĩ như thế.. – Đâu có!

Chứ sao mi cười giờ bốn vó lên trời vậy? Nhìn cách cười kinh dị của mi, tau đoán được ý nghĩ đang sôi sùng sục trong bụng mi, là khai thật đi. Con không có nghĩ, chỉ là do dì suy bụng ta ra bụng người thôi. Chắc chắn là dì có thâm yêu trộm nhớ một người đàn ông đã đeo bên lưng bầu đoàn thể tử

dài lằng nhằng lằng nhằng rồi. Nếu không có, sao con chưa nói, dì đã biết con nghĩ gì chứ ?

9 – O. mi ...

– Con sao? .

– Mi còn ở đó chặn họng tau, hi vọng tau nhận có yêu chứ gì, nhằm to rồi con ơi?

– Nhưng con đoán chắc là dì đã trải qua ít nhất là một lần yêu, con gái đoan trang thùy mị, xinh đẹp, ăn nói ngọt giống mía lùi như dì, con trai thoát nhìn đã yêu, làm, gì dì không yêu đáp lại?

– Mi chịu công nhận tau xinh đẹp rồi đó hả?

– Con có nói hiện tại đâu, con nói đây là nói lúc dì khoảng mười tám, mười chín tuổi Con nghe má con bảo hồi nhỏ dì đẹp ... cực kỳ" .- Mi đừng làm tau thất vọng nghe, hồi mười tám tới bây giờ, mi biết đã là bao nhiêu năm chưa.?

– Mới có mười một năm.

– Đồ quỷ con, mười một năm đủ biến da mặt tau đầy ngỗ hém tình yêu rồi, nhưng mà tau biết tau vẫn đẹp, một sắc đẹp mặn mà và đầy hấp dẫn, hơn hẳn sắc đẹp non nớt của mấy đứa con gái choai choai bây giờ, chẳng hạn như con kết mở nhón đó.

– Sao dì căm thù sâu sắc! con kết mở nhón đó quá vậy?

– Mi định bênh nó à?

– Con bênh cô ta? Trời sập cũng không có chuyện con bênh con chẵn con đó, vừa mở nhón, vừa chẵn ăn trăn quán.

– Biết như vậy là tốt rồi, thói thường thì anh hùng không qua khỏi ải mỹ nhân cho nên tau thấy con kết mở nhón đó giả vờ ngoan ngoãn, ta sợ mi mắc bẫy thôi, lúc nào mi cũng phải hỏi ý kiến dì út sư mẫu này trước khi quyết định yêu một đứa con gái nào đó nhà. Dì út sẽ nói cho con biết đứa con gái

đó tốt hay xấu.

– Nếu lạ, sao dì biết tính tình người ta? Chỉ cần cho dì tiếp xúc với đứa con gái đó hai lần, dì sẽ biết tính nó ngay, có gì khó đâu, đó là bí quyết riêng của dì mà.

– Nói sơ sơ cho con biết bí quyết đó với dì?

– Bí truyền, tau thề không có thu nhận đệ tử, nhất là đệ tử nam, bọn nam tui mi làm gì còn đầu óc tỉnh táo mà nhận xét chứ, cứ thấy con gái hơi xinh xinh 10 một chút là hai con mắt bọn bây chớp chớp liên tục, liên tục đâu còn nhìn thấy khuyết điểm của tụi con gái mà nhận xét chứ – Dì nói oan cho nam giới rồi, nói đúng ra là dì thích vợ đứa cả năm, đàn ông con trai có nhiều hạng, sao. như nhau được?

– Tau đâu có nói háo sắc, tau chỉ nói là hai con mắt chớp chớp khi nhìn thấy con gái đẹp thôi, mi nói mi không phải như vậy đi, chứ lúc nãy sao mi đứng im chờ nó ra lệnh vậy? gặp tau hoặc một bà già nào đó là mi đã cãi lại rồi, đúng không? Nếu tau nhớ không lầm thì hồi đầu Thúy Hương nó nạt nộ mi dữ lắm mà?

– Con là đàn ông, chẳng lẽ ăn thua đủ với tụi con. gái, không đứng im ru, thì lúc đó dì nghĩ con phải làm sao nào – Theo tau thì tau sẽ quảng đồng báo xuống đất một cái "bụp cho nó hết làm giọng mụ chị, nếu nó mà .đẹp như con Vân Nga, chắc là còn kênh kiệu hơn nữa đấy.

– Hai chữ Vân Ngá khiến trái tim của Phi nhảy thót một cái trong lồng ngực, thật là lúc nãy Phi dưng im ru là vì sự có mặt của Vân Nga, nhìn thấy Vân Nga, Phi chẳng dám phản kháng mấy câu ngổ ngáo của Thúy Hương, chỉ sợ nếu nói qua nói lại, Vân Nga sẽ chê Phi là đàn ông nhỏ mọn. Vân Nga làm cho trái tim Phi ... ngưng đập hết mấy cái vì vẻ mặt dễ thương của con nhỏ, Vân Nga trông thùy mị, ngoan hiền, nói đúng ra là Phi vừa nhìn thấy Vân Nga đã vội cảm cô bé ngay, như yêu từ thuở nào vậy Có lẽ Vân Nga là mẫu

người tìm kiếm của Phi, nét mềm mại toát lên từ con người của Vân Nga làm rung động trái tim của Phi vậy mà thoát một cái, con kết nhon mỗ ấy đã chở cô bé của Phi đi mất. Phi đâu có rảnh để ngồi đây hăm bốn trên hăm bốn và ngày này qua ngày kia để chờ Vân Nga trở lại mà Vân Nga tới đây theo lời dì Quyên nói thì lúc nào Vân Nga cũng đi chung với con kết mỗ nhon đó, giống như là một con kỳ đà cắn mũi vậy, sao Phi có cơ hội làm quen với Vân Nga được.

Phi ... thừa nước đục thả câu :

– Vân Nga như vậy là đẹp đó hả út?

– Còn phải hỏi, dáng nó mi nhon chưa từng thấy, gương mặt nét nào cũng đẹp hài hòa, chỉ cần chiếc mũi dọc dừa nhỏ nhỏ cao thanh của nó thôi, tau ngấm hoài không chán ơ, mà mi là đàn ông hay tau là đàn ông. Đàn ông như mi phải biết đánh giá phái nữ hơn tau chứ, sao lại hỏi tau?

– Lực này con quên đề ý cô bé đó, nên giờ mới hỏi út.

Phi nôi đối.

11 Dì Quyên trợn mắt:

– Con. người ta đẹp vậy mà mi không chịu nhìn, chắc là mi để dành hai con mắt nhìn con kết mỗ nhon đó lắm ả – Con chỉ nhìn cái mỗ nhon hoắt của Thúy Hương thôi.

– Có "cảm cái mỗ kết của nó không đó hả ông tì con ? sao mi làm tau run quá – Con cũng không biết ra sao nữa, chẳng hiểu sao cái mỗ kết đó lại thu hút sự chú ý của con hơn là cô bé xinh đẹp kia, có lẽ cô bé kia mờ nhạt quá, còn cái mỗ kết thì lại khá ấn tượng – Tau van mi đẩy Phi ơ! Làm ơn đi, mi đề ý tới nó là rước vạ vào thân đấy, nó vừa hung dữ vừa hỗn hào xác xược Vào gia đình mi không có hợp đầu, gia đình mi, nội, ngoại đều gia phong lễ giáo, con Thúy Hương ăn nói hồ đồ, chẳng biết vị lễ ai, mi quen với nó sao được.

– út nói gì kỳ vậy út? Con bảo con thích Thúy Hương lúc nào mà út già như đĩa phải vôi vậy?

– Thì mi vừa bảo cái mỏ két đó thu hút, lại gây ấn tượng với mi mà, rõ ràng rồi còn gì?

Phi trêu già:

– Út ơi, duyên nợ trời định sẵn biết đâu mà tránh, coi chừng ghét của nào trời trao của nấy". Con nghi Yậy, cho nên không dám ghét ai cả.

– Tau phản đối cái quan niệm nỡ vời của mi đó Phi ơi, mi ba phải thì đúng hơn, làm ơn giùm tau đi. Tau bị đau tim đó nghe, mi mà không chịu tránh con két mỏ nhọn đó, chắc chắn dì của mi phải mua thuốc trợ tim uống dài dài.

Phi cười lớn, dì Quyên làm gì sợ Thúy Hương như sợ dịch hạch vậy? Thúy Hương nói chuyện cũng bình thường thôi mà, tuy hơi có dấm dăng một chút, nhưng chắc là tại tính Thúy Hương hơi ba đá thôi. Đứa con gái nào nghi rằng mình xinh đẹp, cũng đều giông giống nhau vậy cả, biết đâu Vân Nga cũng đánh đá, nhưng tại cô không nói, chưa tiếp xúc sao dám đánh giá người ta ngoan hiền được? Đã đành là dì Quyên ghét Thúy Hương thì la mặt kỳ con nhỏ, còn Phi, Phi đâu thể giống dì Quyên được, Phi là đàn ông con trai, lại là con trai chưa vợ, cho nên dù không thích cô gái nào, cũng phải giấu trong bụng. Con trai con gái với nhau, đâu thể đối xử thẳng thừng như mấy bà cô già khó tính được. Con trai đương nhiên ít nhiều cũng có máu gà lẳng với phái nữ rồi, đâu phải cần con gái 12 ngoan ngoan mới được bọn con trai ga lẳng, mà họ thích ga lẳng với cả những cô gái đầy cá tính như Thúy Hương, ga lẳng một chút chưa phải là yêu, đàn ông con trai mà, có luật nào cấm đàn ông con trai để ý một lúc hai, ba cô đâu chứ Thúy Hương ngồi khá lâu trước gương đây là lần đầu Thúy Hương trang điểm kỹ như vậy, con nhỏ chăm chút gương mặt gần ... cả giờ đồng hồ, nhưng mà khổ thay, dù tâng

diêm kỹ đến đâu chẳng nữa, cái mỏ con nhỏ vẫn nhọn.

Ông trời thật là đớ ky, mọi nét trên gương mặt con nhỏ, ông đều cho khá đẹp vậy mà có mỗi cái miệng, ông lại chơi ác, vuốt ra cho nó nhọn hoắt giống cái mỏ con két, nhìn thẳng thì không đến nỗi nào, nhưng nếu nhìn nghiêng thì Thúy Hương không tài nào giấu nổi cái mỏ nhọn hoắt của nó, chao ơi là buồn.

Nếu hôm đó Thúy Hương chịu khó nhìn Phi sớm sớm một chút, có lẽ giờ bụng nó không áy náy như vậy. Thúy Hương hối hận vô cùng, cũng vì bà cô Quyên đáng ghét đó mà Thúy Hương lâm vô tình cảnh bất lợi như vậy, điều bất lợi thứ hai là hôm đó Thúy Hương chờ theo Vân Nga, Vân Nga khiến cho Thúy Hương bị lu mờ ngay. Vân Nga vừa Con nhà tiểu thư quý phái vừa học giỏi, Vân Nga trông đài các quý phái cả trong phong cách tự nhiên, còn cách ăn nói của con nhỏ thì không chê được vào đâu cả. Giọng Vân Nga êm nhẹ và dễ thương, gọi cho người đối thoại một cảm tình đặc biệt, Vân Nga ăn nói tế nhị lịch sự, Thúy Hương biết Vân Nga rất được lòng dì Quyên, còn Thúy Hương thì dì Quyên xem Thúy Hương là oan gia. Dì Quyên ghét Thúy Hương ra mặt không cần giấu diếm, oan nghiệt thấy Phi lại là cháu gọi dì Quyên bằng dì, và cũng xui xẻo thay, Thúy Hương đã vô ý nạt nộ Phi, giờ thì mọi chuyện đã lỡ như vậy rồi chỉ còn cách là thay đổi từ ba đá sang dịu dàng, ăn nói dịu dàng thì Thúy Hương không quen, nhưng nếu dịu dàng để cho Phi chú ý, thì bằng mọi giá Thúy Hương sẽ dịu dàng cho mà xem.

Cắt mọi thứ son phấn vô học tử, Thúy Hương chọn cái áo model nhất của nó và cái quần ngắn trên mắt cá chân, Thúy Hương biết mình ăn mặc như vậy rất ư là dễ thương, biết tuy gương mặt con nhỏ không hoàn chỉnh cho lắm nhưng bù lại trời cho Thúy Hương dáng dong dỏng cao, thích hợp với mấy mẫu quần áo Hàn Quốc, trông con nhỏ mi nhon lắm ... nếu không bị nhìn thấy cái mỏ nhọn như mỏ két của con nhỏ.

Cởi chiếc Suzuki đáng mới, con nhỏ lượn qua quây sách dì Quyên, mong được nhìn thấy Phi ngồi bên trong, nhưng thật là thất vọng, chẳng thấy Phi đâu cả, vậy thì anh chàng đến quây dì Quyên hôm qua để làm gì chứ Ngày hôm qua 13 là lần đầu tiên Thúy Hương thấy Phi xuất hiện ở quây sách dì Quyên, từ trước tới nay, Thúy Hương đâu có thấy anh ta, hay là anh ta vẫn thường xuyên đến chơi ở đó, nhưng tại Thúy Hương không có dịp gặp thôi, có lẽ vậy vì từ lúc cãi cộ với dì Quyên, Thúy Hương không có tới bỏ báo mà nhờ chú Thịnh đi giao, tự dưng hôm qua hứng lên, con nhỏ đi giao đại cho dì Quyên, tình cờ gặp Phi, giờ nếu Thúy Hương muốn gặp Phi, đành phải đi giao báo cho dì Quyên. Tới đó trước sau gì cũng lại cãi cộ nhau với bà cô già khó tính ấy, thật đúng là oan gia ngõ hẹp mà. Thúy Hương nhủ mình phải cố đừng có khắc khẩu với dì Quyên, Thúy Hương sẽ tập ăn nói dịu dàng với bà chằn lửa đó. Có vậy mới mong được gặp Phi. Lượn ngang quây dì Quyên một lần nữa để hi vọng xem có nhìn thấy Phi không, nhưng vô ích, chẳng thấy chút bóng dáng của anh chàng. Hai lần Thúy Hương lượn qua, lượn lại, dì Quyên đều nhìn thấy con nhỏ, hình như dì Quyên sinh nghi, Thúy Hương thấy dì đeo kính vào để nhìn cho rõ, dì Quyên cận thị hơi nặng, có lẽ hoảng ba, bốn độ gì đó, cho nên nếu không đeo kính, nhìn khoảng cách chừng hai mét là đã không thấy rõ rồi, nhìn thấp thoáng giống hình dáng Thúy Hương làm dì Quyên sinh nghi thôi. .

Thấy đúng là Thúy Hương, dì Quyên nhăn mặt, dì Quyên thừa biết Phi của dì thuộc loại đẹp trai rồi mà, nếu Phi không dễ cảm, sao hôm đó Thúy Hương chưa nhìn mặt Phi, nó giữ tính cổ hủ, nạt nộ Phi, nhưng chợt nhìn thấy dáng dấp cao to đẹp trai, phong độ và gương mặt sáng giá của Phi, Thúy Hương lén quay ngoắt một trăm tám chục độ như vậy chứ, chắc chắn là Thúy Hương ... mê tít anh chàng Phi rồi, thảo nào hôm nay nó đánh phấn, thoa son, ăn mặc hết sức modei giống y chang tụi con gái Hàn Quốc trong

mấy bộ phim ăn khách hiện thời, cả phong cách của Thúy Hương, nó cũng làm cho giống oi là giống, chỉ trừ cái mỏ két của nó là không giống thôi. Di Quyên biết điều đó làm cho Thúy Hương khổ sở không ít, nhưng nó càng khổ sở, di Quyên càng cảm thấy thích thú, bởi nhờ vào cái mỏ nhọn đó, Phi của di Quyên sẽ chẳng đời nào để ý tới Thúy Hương, di Quyên nói thầm: Đừng có nằm mơ, Thúy Hương ơi, chỉ cần một câu nói của lệnh cô cô đây, tới tết Congo mi cũng không sờ được cái chéo áo của thằng cháu cưng tau đâu, mau tỉnh mộng đi là vừa Thúy Hương lượn qua, lượn lại mấy lần nữa rồi đi mất, di Quyên thở phào nhẹ nhõm, ôi chao! Nếu mà có đứa con trai nào vô phước rước lấy Thúy Hương về nhà, chắc chắn là phải bị con nhỏ đó tra tấn suốt đời, chỉ cần nhìn thấy tính cách chanh chua đánh đá cá cày của nó mỗi khi cãi vã với ai là di Quyên cảm thấy ớn da gà vô cùng, nếu Thúy Hương là cháu đâu của di Quyên, chắc di Quyên phải ... bỏ cái xứ này cho nó ở mất.

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 2

Di út !Phi thắng xe nghe một cái kịt , anh chàng chưa kịp xuống khỏi yên xe, miệng đã vội hỏi:

– Mấy hôm nay mỏ két có tới không hả út? Di Quyên trợn mắt – Cái gì, Mi hỏi thăm ai, nhắc lại tau nghe xem?

– Thì con hỏi thăm mỗ kết chứ ai?

– Thúy Hương hả? Mi dám xâm mình hỏi thăm nó, là tau phục mi sát đất đó nghe!

– Chuyện thường thôi mà, sao út phải tỏ ra khâm phục con dữ vậy?

– Mi có bọc da bằng đồng thì mi mới nên yêu con đó, tau chỉ cần nghe nhắc tới tên đã ớn da gà rồi đây nè. Mi làm ơn đi Phi ơi!

Phi cười lớn, rõ ràng dì Quyên kỵ Thúy Hương như nước với lửa.

Phi nói:

– Dì ghét nó thì dì ghét, nhưng con van dì một điều là dì làm ơn làm phước đừng có chọc cho nó giận, nó mà giận không tới, là con sẽ phải thất vọng ê chề.

Con bệnh tương tư cho dì xem.

– Chưa chi mà mi liều yêu con phù thủy đó rồi sao. Tau phải gặp mẹ của mi góp ý kiến mới xong.

– Chuyện yêu đương ai là chuyện riêng tư của con, thuộc quyền tự do cá nhân của con, làm gì phải mach với mẹ con chứ Tao đã bảo mi cứ yêu ai thì yêu, cũng phải từ con nỡm đó ra mà, sao mi còn cố lao đầu vào cái thông lọng vậy, chẳng khiến tau tìm gặp mẹ mi để bảo bả ngăn cản mi đừng đâm đầu vô chỗ chết đó Phi càng cười lớn, nếu Phi thích Thúy Hương thật, mọi chuyện sẽ ra sao nhỉ Chắc là dì Quyên không tha cho Phi đâu, dì sẽ vận động từ ông bà nội, ông bà ngoại, tới mấy cô mấy chủ, mấy dì mấy cậu làm hàng rào chắn ngang giữa Phi với Thúy Hương xem ra trong vấn đề tình yêu, yếu tố gia đình quan trọng phát khiếp, cả bên nội bên ngoại mà thống nhất ý kiến ngăn cản Phi lấy người Phi yêu, thì chắc ăn như bấp rằng là hai đứa phải nói lời từ biệt thôi.

15 – Tau nói vậy bộ vui lắm sao mi cười?

– Sao lại không vui?

– Còn ráng nói hả thằng quỷ cont Chắc mi muốn thách thức tau chứ gì?
– Còn không có thách thức dì, con chỉ van dì thôi, con năn nỉ dì thật đó, dì làm ơn đừng có chọc giận mỗ kết cho con nhờ nha!
phi nắm cánh tay dì Quyên, lay lay để tỏ ý năn nỉ thật, dì Quyên giận hờn:
Nếu mi yêu con nhỏ đó thì dắt đi đâu, đừng dắt tới cái quầy sách của tau lâm mai một đạo lý sách Thánh hiền.

Trời con thấy truyện la truyện.con đâu có thấy sách thánh hiền đâu?
Sách thánh hiền là tau đây nì. Tau là một cô gái đầy đủ công, dung, ngôn hạnh. Lời tau nói ra toàn là dựa theo sách Thánh hiền cả, mục đích để răn dạy cho mi biết cách mà chọn đúng một đứa con gái đầy đủ tứ đức về là vợ, hầu sau này đời mi có hạnh phúc Tau nói muốn khan cả cái cổ họng, vậy mà mi cũng như nước đổ đầu vịt Tàu tau xem có phải mi làm mai một sách Thánh hiền không chứ Phi vuốt tóc mình, trời, đầu mình mà dì Quyên dám ví như đầu vịt Tàu. Dì Quyên tuy khó tính thật, chứ nói đầy đủ công,dung, ngôn, hạnh theo lời dì tự hào thì không dám đâu". Đẹp thì dì Quyên có đẹp, ăn nói đàng hoàng, tính nết đoan trang, dì Quyên cũng có. Nhưng cái vụ tề gia nội trợ,dì Quyên dở như ...

hạch chuột, nấu nướng ai mà dám ăn, chỉ có . chuyện luộc trứng vịt thôi cũng để sao cho cái lòng đỏ trứng nó lòi ra ngoài. Hôm Tết ngoại cứ cần nhằn tại dì Quyên luộc trứng vịt vụng về nên nồi thịt kho nước dừa của ngoại bị đục như. súp.

Phi cười lớn:

– Con mà yêu Thúy Hương, con dẫn qua Bến Tre ở luôn, đâu có ở Sài Gòn mà ghé quầy sách của út.

Dì Quyên không sao hiểu được thâm ý của Phi, đi tròn mắt:

– Qua Bến Tre làm gì bên nó? Có nội, ngoại gì mi ở đó? Dắt nhau đi ở trọ à?
– Con dẫn Thúy Hương qua đó lập nghiệp.

– Lập nghiệp?

– Dạ, qua đó chó nó ... nạo dừa 16 – Đồ quỷ con ác độc! .

Giờ dì Quyên mới hiểu, dì rửa Phi đồ quỷ con ác độc rồi ngã ra cười, ý Phi nói Thúy Hương có hàm răng giống như cái bàn nạo dừa.

– Mi chế giễu nó mức đó? sao còn yêu nó nổi?

– Vậy mà vẫn yêu.

– Mi nói dối à Phi?

– Không con sẽ .yêu thật:

– Tau không tin. Yêu, sao mi còn chế nhạo cái hàm răng bàn nạo của nó chứ

– Hàm răng là chuyện nhỏ, Inai một cưới về, con đưa nó võ nha khoa làm răng khác, Thúy Hương mà không có hàm răng bàn nạo thì nó đẹp như người mẫu. Dì có nhìn thấy dáng mi nhon của nó chưa?

– Ôi! Tau nói trăm ngàn lần mà thật cũng chẳng khác chi nước đổ đầu vịt vậy, dù Thúy Hương có đẹp cỡ người mẫu, thậm chí hoa hậu .thế giới đi nữa, lấy nó mi vẫn tàn đời con ạ .

– Kỳ vậy dì?

– Kỳ cái đầu của mi Cưới nó về, mi mau mau lập một cái trang rồi đặt nó ngồi lên mà lay nó, kéo không thì mi cứ phải nghe mấy cái lời toàn rắn, rết và nọc ong ong đầy con ọ, liệu hồn.

Phi rụt vai, cũng may là Phi chỉ nói đùa thôi, chứ nếu Phi yêu thích Thúy Hương thật, chẳng biết Phải sẽ có cảm nghĩ như thế nào về mấy câu cảnh giác cao độ" của dì Quyên. Chẳng lẽ Thúy Hương ... ghê đến vậy sao? Mồm miệng của con nhỏ mê la nói toàn những câu đầy rắn, rết bò cạp ong vò vẽ Trời! Con gái gì mà kinh khủng dữ vậy?

– Dì Quyên!

Phi giật thót tim vì bất ngờ Thúy Hương dừng xe trước quầy sách dì Quyên miệng gọi dì Quyên ngọt xót, mắt con nhỏ lúng liếng nhìn Phi, mặt con nhỏ

đỏ đỏ như xúc động lắm, chắc là tình cờ gặp lại Phi nên con nhỏ mừng cuống lên, Phi thấy hai tay Thúy Hương lúng túng đặt xấp báo lên mặt quày, giọng nhỏ nhẹ ... khác thường Thúy Hương nói – Hôm nay có báo Thế giới Phụ nữ kèm theo quà cho bạn đọc nha dì Quyên?

Dì Quyên thiếu thiện cảm:

17 – Biết rồi! Lần nào chẳng có kèm quà mà nhắc Thúy Hương xoay qua .Phi:

– Anh Phi tới chơi hả?

Dì Quyên ... chận họng:

– Về đi phi mẹ mi mới gọi tới bảo mi về liền đó nhá!

Phi nhìn Thúy Hương, lịch sự:

– Vâng, tôi tới xem sách, ngày nào cô cũng giao báo hả?

Mặt Thúy Hương tươi lên trông thấy:

– Dạ, ngày nào cũng tới cả Hôm qua Hương cũng tới, nhưng không thấy anh Phi đâu?

Dì Quyên háng cổ, nhưng hai cô cậu không màng tới cử chỉ khó chịu của dì Quyên, Phi nói:

Thình thoảng. tôi mới rảnh một chút,lấy xe đi vòng vòng cho thư giãn đầu óc.

– Vậy anh Phi. làm việc ở đâu?

– chẳng có nơi cố định, tôi thuộc dạng Thiên Lôi, sai đâu đánh đó vậy mà.

– Nghĩa là ...

– Giúp ba tôi trông coi mấy xưởng may của ông thôi. Thúy Hương. bắt đầu hiểu công việc của Phi, con nhỏ nghiêng đầu; – Ba anh Phi làm giám đốc công ty may mặc à, Tiền Tiên hay Việt Tiên?

Phi cười:

– Chẳng có lừng danh dữ vậy đâu, công ty nho nhỏ thôi.

– Giấu Hương hoài, chắc anh Phi sợ Hương xin vô đó làm, mất công bảo lãnh chứ gì?

– Nếu Hương là thợ may đâu cần ai bảo lãnh.

– Thợ may thì thợ may, có con trai ông giám đốc nói giùm một tiếng, mình cũng có uy với thiên hạ chứ sao 18 Đì may rồi ai bỏ báo, làm đại lý báo giàu hơn dân may mặc nhiều, lại không lao lực, tổn hại sức khỏe vì ba cái bụi nghề nghiệp, chắc là Hương không có thêm làm đâu Thúy Hương cười duyên:

– Đôi khi làm công việc tổn hại sức khỏe mà người ta vẫn thích làm, vì có niềm vui tinh thần.

Phi chợt hỏi:

– Cái cô gì hôm trước theo Hương đến đây, nay sao không thấy đến?

Câu hỏi của Phi làm mặt Thúy Hương chợt tối lại, đó là chuyện con nhỏ sợ xảy ra nhất. Nãy giờ nói chuyện với Phi, Thúy Hương mừng khắp khởi trong lòng vì không nghe Phi nhắc tới Vân Nga, ai ngờ đâu anh chàng vẫn xoay lại đề tài cô bạn hôm trước theo Hương giao báo, nếu Phi chú ý tới Vân Nga, vậy thì cuộc nói chuyện hôm nay còn ý nghĩa gì nữa chứ Thúy Hương im im một lúc, sau đó nói à! Nó bận đi học, thỉnh thoảng mới tới chơi thôi, hôm đó sẵn tiện đường ngang đây, cho nên nó môi ôm giùm chồng báo vậy mà ...

Phi thừa thắng xông lên:

– Cổ tên gì Hương nhỉ Vân Nga!

– Là vì Thúy Hương biết không thể nói dối tên Vân Nga với Phi, di Quyên cũng biết bạn Thúy Hương tên là Vân Nga lâu rồi, nhưng ngoài cái tên Vân Nga ra, di quyên chẳng biết tí gì thêm ngoài Vân Nga nữa, vì thế cho nên Thúy Hương nhủ lòng nó sẽ nói dối tuốt lượt nếu Phi còn muốn biết thêm những chuyện khác về Vân Nga.

– Sao hôm nay Hương không rủ Vân Nga tới chơi – Nó đi học rồi.

– Còn Hương – Khác trường, khác buổi với nói.

Vì Phi. cứ hỏi thăm Vân Nga hoài, Thúy Hương đầm bực, vô tình nó trở lại bản tính cổ hủ, gắt với Phi. Nó chỉ trả lời Phi bằng những câu cộc lốc, giờ dì Quyên chột hiểu lý do vì sao Phi năn nỉ dì Quyên đừng có chọc cho Thúy Hương giận, nếu Thúy Hương giận, nó sẽ không tới đây, mà Thúy Hương không tới đây cũng như cầu sập Phi đâu có ai để hỏi thăm về Vân Nga, rõ ràng 19 là Phi thích Vân Nga, lúc này dì Quyên đã bán tín bán nghi chuyện Phi nói Phi sẽ yêu Thúy Hương rồi mà, Thúy Hương bản tính khó thương và nhỏ mọn như vậy yêu sao nổi?

Phi cố hỏi thêm một câu:

– Vậy sao hôm đó Vân Nga theo Hương đi chơi được?

Thúy Hương cô về Vùng vắng – Hôm đó là chủ nhật mà, không nhớ sao?

– Ừ nhớ rồi, vậy chủ nhật rủ Vân Nga tới chơi nghe?

– Sợ nó bận đi ... với người yêu.

Mấy chữ sau Thúy Hương nói với giọng ngượng ngượng là vì con nhỏ nói dối Vân Nga chưa có người yêu, con nhỏ lo học muốn nhào cả đầu óc, có thời gian đâu mà yêu.

Dân y khoa mà., hi đoán biết ý Thúy Hương, anh nheo mắt – Thì rủ cả người yêu của cô nữa. – Thúy Hương rụt vai – Chuyện đó Hương chào thua.

– Hương nói Hương chào thua, vậy chứ Hương giành rủ mỗi mình người yêu của người ta, không sợ anh chàng đó cấm người yêu của anh đi chung với Hương à?

Thúy Hương hơi nổi nóng, nó nghênh mặt:

– Đi với ai là quyền tự do của nó, ba má nó còn chưa cấm được, nói chi tới người yêu loại đó nó xù mặt mười đời vương rồi – Có người yêu mà không vị tình anh ấy à?

– Anh ta rất dễ tính, không xen vào chuyện riêng của nó – Một chàng trai

hiếm có đây. .

Dì Quyên chen vào một câu:

– Tội cho Vân Nga biết bao nhiêu, con 20 nhỏ xinh xắn đáng yêu như vậy, mà có một anh chàng bù nhìn làm người yêu:

Thúy Hương tức tối, nó nổi nóng, sừng cò cãi dì Quyên:

– Đàn ông con trai bù nhìn ấy hả? Làm gì Vân Nga chịu quen, nó là đứa kén cá chọn canh mà, muốn làm người yêu của nó ấy hả, xoàng xoàng cũng phải bác sĩ hoặc giám đốc trở lên, thứ bèo bèo nó cho xách dép ấy Phi cắn môi tủm tỉm cười, trêu Thúy Hương bao nhiêu đây cũng tạm đủ rồi, con nhỏ gian mà không ngoa, giấu đầu hở đuôi rõ ràng Vân Nga chưa có yêu ai, chứ nếu đàn ông con trai kiếm được người yêu xinh cực kỳ , dễ thương cực kỳ như Vân Nga,ngu sao không theo giữ tò tò như mèo giữ chuột chứ. Nếu là Phi, Phi cũng phải đưa đưa đón đón cô bé ấy, kéo hờ la một tí, nhờ có tên cha căng chú kiết nào phỗng tay trên thì uổng lắm.

Phi xoa dịu Thúy Hương bằng một câu phủ dụ:

– Nếu Vân Nga không tới, Hương cũng tới chứ hả?

Thúy Hương tươi mặt, nó hết giận dỗi ngay:

– Thì ngày nào Hương không tới đây giao báo cho dì Quyên.

– Vậy anh Phi cũng tới đây mỗi ngày, đúng không Phi cười cười:

– Tranh thủ công việc được là tôi sẽ tới ngay không tới đây cũng nhớ lắm.

Phi bỏ lửng câu, làm Thúy Hương tưởng Phi có ý gì với nó, đỏ mặt, trở lại giọng e - e, then then lúc đầu, Thúy Hương nói:

Vậy anh Phi nhớ tới ghen, không tới là Hương buồn lắm đó Dì Quyên gõ gõ ngón bút lên mặt bàn mi ca kêu nghe lóc cóc, nói:

– Buồn thì tìm ai gây lộn hết buồn chứ Thúy Hương giả vờ không nghe, con nhỏ phải tập ngoan hiền để lấy cảm tình của Phi chứ, vả lại nếu Thúy Hương quen được với Phi, tình cảm hai đứa tiến triển tốt, thì sau. này con nhỏ phải

gọi dì Quyên bằng dì nếu còn khắc khẩu với dì Quyên, sau này sẽ khó xử, bà dì chồng cũng gần gần giống như bà mẹ chồng vậy, bà này ri tai bà kia và tiếng, xem như khó sống.

Nghĩ vậy nên Thúy Hương im ru dì Quyên không tha 21 – Sao hôm nay mi ăn trúng cái gì mà ngoan đột xuất vậy Thúy Hương. Mấy lúc trước, chỉ chực tau nói một câu là mi nhảy vô tát tau một phát nên thân ngay, bộ mi tu cái miệng rồi hả?

– Bộ dì nói con hung dữ thích gây sự lắm sao? Chỉ tại giọng nó li của con không được dịu dàng cho lắm, chứ con có hỗn hào với ai đâu?

– Đâu có, tau nói mi ngoan lắm chớ, nhưng mà ngoan đột xuất, mi mà ngoan là chắc chắn có vấn đề.

– Dì còn giận con chuyện hôm đó con biết chứ nhưng tính con nóng mau mà nguội cũng mau, sau lúc đó là con quên ngay đâu có để bụng giận hờn.

– Mi nói tau tiểu nhân để bụng giận dai chứ gì? .

Thúy Hương xua tay lia lịa:

– Dạ đâu có, con nói con thôi, đâu dám nói dì, dù sao dì cũng ngang hàng với dì Phụng con mà.

– Chắc chiều nay mưa tầm tã, mưa bão bùng đó Thúy Hương ơi!

Vì sao vậy dì Quyên?

– Vì ông trời thấy mi ngoan một cách kỳ lạ, cho nên ổng khóc sụt sướt.

– Dì nói mát mẽ con hoài, từ trước tới nay con chỉ làm dì giận một lần đó thôi vậy mà dì cứ nhắc hoài, làm như con với dì là oan gia vậy.

– Ủ tại tính tau cố chấp, đưa nào hỗn xược với tao một lần là tao nhắc suốt đời.

Phi giảng hòa:

– Thôi đi út ơi ! Có khi Hương vô tình chứ không cố ý, chuyện không đáng, út giữ trong lòng làm gì Oán thù nên mở chứ không nên buộc". .

Thúy Hương thụng mặt – Cũng tại dì nói nặng con, con môi nổi nóng lên cãi lại dì. Ai cũng có phần lỗi trong đó cả giờ con chịu thiệt xin lỗi dì có được không .

– Tau biết mi khẩu phục chứ tâm không phục, mi làm gì có thiện chí với tau chứ.

22 – Trong cách xã giao, chỉ cần lịch sự là đủ rồi, cần gì tâm phục khẩu phục, dì muốn cho người ta tâm phục khẩu phục, dì phải anh hùng quân tử một chút, dì anh hùng quân tử mà thiên hạ không phục mới là chuyện lạ à nghe.

Dì Quyên cứng họng, rõ ràng Thúy Hương không đơn giản chút nào, con người của nó lắt léo rắc rối tìm kẽ hở để quật ngã đối phương, câu trước nói nhin dì Quyên, câu sau đã lập tức hạ dì Quyên nóc ao ngay hỏi vậy thì tại sao một cô bé trông có vẻ ngoan ngoan thánh thiện như Vân Nga lại có thể chơi hợp với Thúy Hương được chứ hả? Theo dì Quyên thì Thúy Hương và Vân Nga là hai thái cực, dì Quyên đảm bảo đảm là Vân Nga rất dễ thương, biết đâu cô bé dễ thương mà ... thương không dễ thì sao?

Dì Quyên có vẻ giận, dì bỏ đi ra ngoài, để không gian trống lại cho Phi với Thúy Hương. Có lẽ dì Quyên giận lây tới Phi, Phi cảm thấy dì Quyên có hơi bất công với Thúy Hương thật, có lẽ là ghét nhau ghét cả đường đi", dì Quyên ghét Thúy Hương, dù con nhỏ nói đúng, nói sai gì, dì Quyên cũng ghét tuốt luốt. Không khí chột trở nên nặng như chì tại tính cố chấp của dì Quyên mà Phi không còn cơ hội hỏi thăm Vân Nga, dù Thúy Hương trả lời nhất gừng khi Phi hỏi thăm Vân Nga, nhưng Phi biết hỏi vòng tới vòng lui rồi có lúc Thúy Hương cũng vô ý khai chuyện thật về Vân Nga cho Phi nghe, giờ thì con nhỏ giận dì Quyên rồi nó chao Phi rồi lên xe bỏ về một nước chẳng hiểu Phi còn cơ hội nào không ôi Phi cứ mớ hoài về Vân Nga, cô bé thật là dễ thương.

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 3

Thúy Hương lại tới, chứng tỏ nó không giận dì Quyên Lần này Thúy Hương đem tới một cái bọc lớn lắm, đặt chiếc bọc lên mặt quây Thúy Hương vui vẻ nói – Cháu có mua một ít trái cây cho dì với anh Phi, hôm đó anh Phi bảo cứ chủ nhật là anh tới đây chơi, cho nên cháu mua biếu dì. câu trước nói mua trái cây biếu dì Quyên, câu sau nói tại anh Phi tới chơi nên mới mua trái cây, rõ ràng là con nhỏ muốn chặn họng dì Quyên đây mà, cái lời nói đáng ghét đó là nguyên nhân chính làm cho dì Quyên mất cảm tình với Thúy Hương Con nhỏ không biết tế nhị hay là con nhỏ cố tình nói vậy cho bỏ ghét, cũng chẳng ai biết như thế nào:

– Dì Quyên không hề răng cười lấy một cái, dì nói – Hương đem về đi, chừng nào thấy thằng Phi rồi hãy đem tới, có khi chủ nhật Phi nó không tới, để đây thôi hết thì phí của lắm.

– Nếu anh Phi không tới, thì dì cứ ăn đi Câu nói đáng chết của Thúy Hương khiến dì Quyên ... tự ái dồn cục, mục đích của con nhỏ là đem trái cây tới cho Phi ăn, nếu Phi không tới, không có ai ăn, thì dì Quyên được ăn mấy thứ trái cây đó Thúy Hương xem dì Quyên là. người được hưởng sái, nó coi khinh dì Quyên. hay không coi khinh, thì câu nói vô duyên của nó cũng

khiến cho dì Quyên nghĩ là nó khinh để dì ấy Dì Quyên im ru, không nhìn tới Thúy Hương, dì chăm chăm làm công việc của mình, vì dì Quyên ... cảm khẩu như vậy một lúc lâu, Thúy Hương không dám mở môi hỏi thăm Phi, con nhỏ giả bộ xem sách để nấn nả chờ Phi, nhưng nửa giờ đồng hồ trôi qua Phi vẫn không tới, hay là anh chàng hứa dỏm cho nó treo cây ngóng dài cổ, thật vậy, chờ là luôn luôn phải kèm . theo động tác ...ngóng, Thúy Hương ngóng mãi ra phố, sau đó nó bất giác sờ vào cổ mình, xem cái cổ có dài như ... cổ cò chưa.

Dì Quyên tuy không nhìn tới Thúy Hương, nhưng con nhỏ làm gì, dì Quyên cũng biết phải nói là dì Quyên thuộc ..loại thông minh đáo để Dì Quyên muốn chọc tức Thúy Hương nói – Coi chừng cái. cổ dài như.cổ cò:

Thúy Hương không nghĩ đến câu cạnh khoe của dì Quyên như thường lệ con nhỏ vẫn nghĩ, lần này nghe dì Quyên mở miệng,Thúy Hương mừng hết lớn, là con nhỏ có cơ hội hỏi thăm Phi, Thúy Hương nói:

- Không biết hôm nay anh Phi có bận công việc gì mà không thấy tôi đi há?
- Mi tưởng nó ở không lắm sao?
- Nhưng anh có hứa với con là mỗi chủ nhật đều tới chỗ đi mà?
- Đó là nó hứa lèo cho mi ngóng cở cò chơi vậy .thôi, hôm thì đi Tiền Giang, hôm thì đi Cần Thơ, hôm qua Bình Dương. Con người của nó dành cho công.việc, đâu có thời giờ nhớ tới .ba cái hẹn tào lao đó mà mi mơ chứ.
- Con tin là anh Phi không có hứa lèo chắc chút nữa anh sẽ tới mà.
- Thì mi cứ ở đó chờ nó đi nha, chủ nhật không có thì thứ hai, thứ hai không có thì thứ ba, cứ vậy mà chờ.
- Bộ dì nói con rảnh lắm sao? Con còn khối công việc phải làm, dì có số điện thoại của anh Phi không – Có – Dì cho con xin với. – Mi gặp Phi mà xin chuyện đó thuộc quyền tự do cá nhân của nó, tau đâu dám xâm phạm.
- Thúy Hương phụng phịu:

- Dì làm khó con, dì có lợi gì chứ?
- Ai thêm làm khó mì, là tau nói theo luật thôi, nếu mì xin số điện thoại của tau, thì tau cho, còn số điện thoại của người khác, tau đầu hàng vô điều kiện
- Ai thêm cần số điện thoại của dì chứ.
- Không cần tài thôi, tau cũng đâu cần.

Thúy Hương dư sức biết dì Quyên là một người rắc rối mà, nhất là rắc rối với con nhỏ, càng rắc rối với nó dì Quyên càng cảm thấy vui, đúng thật dì Quyên với Thúy Hương là oan gia ngõ hẹp ghét mà cứ phải có chuyện gặp nhau hoài, nếu không thích Phi, Thúy Hương sẽ không thêm bước vô quây sách dì Quyên nửa bước. Thúy Hương ước ao gì mình biết số phen di động của Phi, hôm trò chuyện với Phi cả buổi, Thúy Hương sơ ý không hỏi, cho nên bây giờ con nhỏ ngồi đây mà ám ức, càng ám ức hơn khi Thúy Hương biết chắc chắn rằng dì Quyên có số phen của Phi mà làm khó không chịu cung cấp cho nó. Nó nhủ lòng lần tới gặp được Phi, nó phải xin số phen di động của Phi cho bằng được mới nghe, nếu được lời, Thúy Hương sẽ đến trước mặt dì Quyên gọi phen trò chuyện với Phi để chọc tức dì Quyên, xem bà cô già độc ác đó còn cách gì giữ cậu cháu trai cho biết?

Dì Quyên lại nói:

- Mì đừng có bày đặt gọi điện thoại cho nó nghe, nó không có rảnh nghe ba thứ chuyện tào lao của mì đâu. Con người ta bon chen làm ăn trên chốn thị trường, học hỏi để mai nầy nổi nghiệp cha mẹ giữ chức giám đốc công ty may quần áo xuất khẩu đó, làm giám đốc nếu muốn lấy vợ, cũng phải lấy vợ có đầu óc tầm cỡ kinh tế, chứ đâu phải muốn cưới ai là cưới, thď mi học hành có ra đăm ôn gì đâu mà bon chen.

Thúy Hương tức càngh hông, nó luôn bị dì Quyên hạ nốc ao. Để hạ Thúy Hương, dì quyên không từ một câu nói nào, nếu dì biết câu đó có thể làm cho Thúy Hương choáng váng, câu nói đó làm Thúy Hương xây xẩm mặt

mày thật, là vì con nhỏ học dở dở, ương ương, tính Thúy Hương thuộc loại lười, nó thích đi vòng vòng chơi, bị ba mẹ ép buộc quá, nó mới ghi danh vào đại một trường, nhưng mà học lơ tơ mơ, nếu Phi ưng Thúy Hương, nó thích lấy chồng sinh con cho Phi hơn là đi học. Phí đẹp trai và có tương lai như vậy, lấy được Phi là nhất rồi.

Thúy Hương chống chế:

- Người ta quen nhau kiểu bạn bè, dì cũng không cho nữa à?
- Tau thấy con trai con gái bọn mi cứ xấp lại là ló mối yêu đương, bạn bè là lũ bạn từ thuở nhỏ lớn lên đi học chung mới gọi là bạn bè, con trai con gái lạ hoắc, thích thì theo đuổi, không thích thì ngó lơ, đâu có đi từ tình bạn đến tình yêu được. Mi nói tau là bà già cổ lỗ sĩ, không biết nhịp song thời Đại như thế nào chứ gì? Sai lầm rồi con ơi tau rất hòa hợp với tâm lý giới trẻ, đứm nào nghĩ ngợi gì. là tau biết ngay, trứng sao khôn hơn vịt được con – Dì nghĩ người ta thêm yêu cháu của dì lắm à?
- Không yêu, sao mi sốt sắng lo cho nó quá vậy tau độ bịch trái cây mi mua cũng khá nhiều tiền, mi là sinh viên, tiền đâu mua sang thế, nếu chẳng phải là do mi. bóp bụng mà mua à? .
- Làm gì ra tiền mặc con chút tiền mua. trái cây cho anh Phi là chuyện nhỏ Nếu con thích, con xài gấp mười lần như vậy kia.
- Thì ra mi cũng phá của quá đi chứ chi cho con trai không tiếc, chắc máu của mi thuộc nhóm "MT" Ngu đến cỡ nào, Thúy Hương cũng biết dì Quyên nói nó máu nhóm MT là. máu gì rồi, cô nghĩa là máu ... mê con trai. .Dì Quyên định chọc giận Thúy Hương cho nó đừng tìm phi nữa, chứ thật ra khi nói Thúy Hương câu nói ... tàn bạo đó, dì Quyên biết thế nào Thúy Hương cũng nổi nóng, nhưng dì Quyên đã đi sai nước cờ Thúy Hương chột thông minh đột xuất, nó biết ý đồ của dì Quyên, nên nhất. định không. nổi nóng ra mặt, dù trong bụng nó sôi sục căm gan,. nếu không vì muốn làm quen với

Phi, con nhỏ sẽ xạc cho dì Quyên một trận, giăng như hóm dì Quyên bảo nó ăn gian của dì tiền thôi vậy Thúy Hương giả vờ không hiểu câu nói đầy tính móc. ngoéo của dì Quyên, nó nói:

– Con thuộc loại người trọng nghĩa khinh tài" mà dì, tiền bạc là vật ngoại thân, tiền bạc là một phương tiện sống, cứ không phải mục đích sống đâu dì Quyên ơi Dì Quyên trề môi:

– Mấy câu triết đó nghe nhảm tài rồi Hương, cỡ mi chưa có tiêu chuẩn mở miệng nói mình là hạng trọng nghĩa khinh tài đâu Mi là trẻ con miệng còn hôi sữa, biết cái gì là trọng nghĩa khinh tài Bộ mi nói đạo lý thánh hiền dễ nói lắm sao? Dân có tầm cỡ như tau còn chưa dám mê miệng nói tôi bốn .chữ "tọng nghĩa khinh tài nữa là mi. . .

– Chắc dì xem dì là cái rốn của vũ trụ?

– Chỉ là người lớn với trẻ con thôi.

– Nếu là khái niệm người lớn, trẻ con yậy dì đã từng nghe qua bốn chữ hậu sinh khả úy chưa?

Dì Quyên đỏ mặt tía tai vì không có câu nào xứng để trả lời với Thúy Hương, lần này dì Quyên lại bị Thúy Hương chơi một cú nốc ao nằm ngay đơ, không còn cục cựa gì được nữa, đủ rõ bản lĩnh chần ăn trăn quẩn của con nhỏ.

Thúy Hương nói .thằng:

– Con vì thích nói chuyện với anh Phi, cho nên mới lân la tới chỗ của dì. Dì đừng có tưởng con có cái đầu đặc sệt toàn là bã đậu nha, dì nói một, con hiểu ý dì mười, dì khoan xem thường con đã, không phải trên đời này chỉ có mỗi mình Phi của dì là đàn ông con trai đâu nhe. Nếu anh Phi nói chuyện với con . bằng cái giọng ác cảm của dì, tét Congo con mới thêm tới đây chơi Con tới đây là vì anh Phi, chứ chẳng phải tới để cãi vã với dì.

– Nếu mi nói vậy, tới đây không thấy mặt thằng Phi, mi còn đứng chằng

ràng đó chỉ cho tau gai mắt?

– Bởi vậy mới nói dì ác cảm.

– Kỳ thật, tau chỉ ác cảm với mỗi mình mi, như Vân Nga, chưa bao giờ tau thấy ghét nó cả là Yì bản tính nó lẽ độ đáng yêu, biết kẻ trên người dưới, con gái ngoan ngoãn sao ghét cho được chí Con biết tính con có hơi bướng, nhưng con làm sai là sửa ngay.

Dì cố chấp sao con làm vừa lòng dì được? Như chuyện con tới đây chờ anh Phi sang tlò chuyện cho vui, có gì sai đâu mà dì cứ nói móc họng con hoài vậy. Mai mắt con quen được với anh Phi rồi, tụi con sẽ đi chỗ khác trò chuyện, không tới đây làm phiền dì nữa.

– Ai cha! Nói như là thằng Phi trước sau gì cũng yêu mi vậy, không biết xấu hổ!

– Vì dì, con quyết quen cho được anh Phi, con mới nghe.

– Mi thách thức tau đó à?

Thúy Hương hất mặt một cách ,bướng bỉnh Vâng! Con thách thức với dì đó thử xem ai thắng ai trước đây con chỉ muốn kết bạn bè với anh giờ thì đôi ý rồi:

Nhất định con phải làm người yêu của anh Phi cho ... bỏ ghét.

Thúy Hương nói một hơi. cho hả cơn tức, nói xong. nó lên xe đi một mạch, nhìn cái cách dẫn dắt chiếc xe của Thúy. Hương, dì Quyên biết lần này nó giận thật rồi, hết sức vui trong bụng vì sự giận hờn của Thúy Hương, Thúy Hương thật là trẻ con, dì Quyên chẳng biết nó dùng cách gì để bắt Phi nhận nó là người yêu, vì Phi không phải là đứa con trai dễ bị con gái dụ khi, trong khi Thúy Hương nói nó sẽ cố yêu Phi cho bỏ ghét.

Trời ạ!. Thật là trẻ con với những ý tưởng nông nổi, nếu Thúy Hương lác cắc như vậy thì dì Quyên sẽ.. dùng một chiêu thôi là đã hạ nó nóc ao rồi, đó là chiêu chọc giận Vân Nga tan óp, con nhỏ dắt xe ra khỏi đại học y dược,

chạy tà tà trên đường Chiều nay không học, rất thoải mái, lâu lâu mới được một bữa đi lững thoải mái như thế này, mấy hôn khác con nhỏ ra khỏi cổng là phải vọt ào ào như ma đuổi cho kịp buổi học chiều, dân y khoa là vậy: ăn tranh thủ, ngủ khẩn trương.

Đang đi Vân Nga có cảm tưởng như ai đó đang đi theo mình. Cảnh giác con nhỏ tăng ga, nhưng hình như kẻ đó cũng cố rượt theo Vân Nga. Con nhỏ nhìn vào kính chiếu hậu, thấp thoáng một người phụ nữ, loáng một cái kẻ đó đã cặp kè xe Vân Nga. Vân Nga chợt cười với ý nghĩ khờ khạo của mình Nó nói:

– Dì Quyên!

Chính là dì Quyên, dì cất giọng nhỏ nhẹ giống như ... tơ vậy lơ lơ giọng Huế:

– Nga đi đâu vậy?

– Dạ cháu đi học về.

Ừ nhỉ, dì quên. Sao lâu quá không ghé dì chơi?

– Bạn học tối mắt tối mũi, dì Quyên ơi! Thì ngày chủ nhật?

Chủ nhật cháu lại bạn đi thi – chủ nhật cũng thi à?

– Dạ, bên trường cháu à vậy, thi toàn ngày chủ nhật.

Thế có chủ nhật nào rảnh không.?

– Dạ cũng có.

– Thì ghé sang dì chơi nhé Nga.

– Dạ !

– Mấy hôm dì mong Nga ghé mà chẳng thấy đâu cả.

Vân Nga nghi nghi hoặc hoặc trong lòng, sao tự dưng dì Quyên ra vẻ trân trọng mình vậy kia. Chuyện Vân Nga ghé hay không ghé sang quây dì Quyên là chuyện thường thôi mà, vì dì Quyên là oan gia của Thúy Hương, mà Vân Nga là bạn thân với Thúy Hương, dì Quyên ghét lây sang Vân Nga.

Trước đây thấy mặt hai đứa nó tới, dì Quyên hay làm mặt lạnh với tụi nó. Giờ tự dưng dì Quyên thay đổi thái độ với Vân Nga, ắt hẳn là có "vấn đề gì rồi đây ?

Dì Quyên ân cần căn dặn Vân Nga:

– Nhớ chủ nhật nào rảnh theo Thúy Hương sang dì chơi nghe. Hay là lúc nào rảnh Vân Nga cứ tới chơi một mình, đi một mình có vẻ hay hơn. Dì lúc nào cũng sẵn sàng tiếp ~ón Vân Nga cả, dì thích tính Nga lắm, Nga ngoan hơn Thúy Hương nhiều.

Vân Nga cười – Dì nói như vậy là hại cháu thêm, Thúy Hương mà nghe được câu nói chết người .lấy của dì. Nó sẽ nghỉ chơi con mắt.

– Nghỉ chơi càng tốt chứ sao, chơi với nó lây nhiễm thói hư tật xấu của nó càng khổ thêm. Con gái con đứa phải dịu dàng. mềm mỏng, lịch sự tế nhị, con trai chúngmới thương, dì nói . thật nghe:

Nga mềm mỏng dịu dàng bao nhiêu thì Thúy Hương cộc cằn, thô lỗ bấy nhiêu hà. Chơi với nó coi chừng có khi mất mặt.

Vân Nga lắc đầu – Không có chuyện đó đâu dì Quyn ơi!

Thúy Hương tuy ăn nói không ngọt ngào, chứ bụng của nó tốt lắm. Nó không dâm xảo và luôn nhiệt tình với bạn. Cháu thích tính trung thực của Thúy Hương lắm chơi với nó lâu năm rồi như bạn tri kỷ tn âm, đâu thể tự dưng nghỉ chơi với nó, mà suy cho cùng, nó cũng đâu có lỗi gì để cháu nghỉ chơi với nó chứ – Người xưa có câu chọn bạn mà chơi , nhìn bạn bè của .một người, ta biết luôn người đó, dì sợ thiên hạ nghĩ như vậy lên lo cho Vân Nga thôi.à Thúy Hương nó dì dằn và hôn xược quá quắt,luôn tự cao tự đại, coi người lớn tuổi không ra gì, sao Vân Nga chơi thân được với nó. Chứ nếu là dì ấy hả, dì xa lánh ra lâu rồi.

– Vì Vân Nga tính tình hiền ngoan, cho nên con nhỏ vẫn im lặng, dù cảm thấy lòng có hơi bất bình dì Quyên, đáng lý ra thì dì Quyên đừng nên nhận

xét sau lưng Thúy Hương như vậy dù sao Vân Nga cũng là bạn thân của Thúy Hương mà chẳng lẽ dì Quyên ghét Thúy Hương đến nỗi không sợ Vân Nga méch lại với Thúy Hương mấy câu nhận xét đầy tính chê bai đó sao chứ – Vân Nga. lên tiếng chống chế một cách yếu ớt – Thì tại cháu thấy Thúy Hương không có xấu bụng, tuy miệng nó nói dữ dằn nhưng nó luôn nhường cháu và chiều cháu nữa dì Quyên ơi. .

– Thôi mặc Thúy Hương đi, hôm chủ nhật nào rảnh, Vân Nga sang dì chơi nha.

– Vâng nếu có rảnh cháu sẽ ghé chào dì ạ Là vì vừa đúng lúc Vân Nga rẽ vào con đường khác, dì Quyên nói với theo – Chủ nhật này ghé chứ Nga – Dạ, cháu.sẽ ghé.

Rồi con nhỏ đi mất hút, dì Quyên khấp khỏl mừng thầm với lời hứa của Vân Nga, chủ nhật này dì Quyên sẽ thông báo với Phi chuyện Vân Nga hứa ghé chơi dì Quyên hí hửng với. chuyện mình đứng ra làm chiếc cầu nối giữa Vân Nga và Phi, một công hai việc, vừa giúp Phi quen được Vân Nga, vừa làm mất cơ hội yêu Phi của Thúy Hương, dì Quyên nhất quyết phải thành công trong vụ này Nếu để thua Thúy Hương, con nhà đầu đó sẽ đủ điều kiện cười vô mũi dì Quyên, tức có nước mà. chết. Vân Nga về tới nhà thì thấy Thúy Hương đã ngồi sẵn ở đó rồi, con nhỏ thường đến nhà Vân Nga giữa trưa hoặc là đầu tối vì hai giờ khắc đó Vân Nga chắc cú là có ở nhà. .

Thấy Vân Nga, Thúy Hương nói Nga nè!

– Gì?

– Nga biết được tên bao nhiêu cái công ty may ở thành phố này vậy?

– Vân Nga dẫn xe vô nhà, ngập ngừng:

– Chỉ biết có một hiệu Việt Tiến thôi hà. Hương hỏi chi vậy Mặt Hương lộ vẻ thất vọng, nó nói – Nga đi với Hương ra siêu thị đi, vô mấy. chỗ bán quần áo may sẵn, xem có bao nhiêu hiệu?

– Để làm gì vậy hả?

– Có chuyện cần. 30 Bạ cái hiệu tùm lum ta là đâu phải hiệu áo là tên. công ty may đâu, có khi họ may rồi dính đại vào một cái tên thôi mà.

– Vậy thì. biết hỏi ai bây giờ?

– Thúy Hương lạ quá Tự dung để ý hiệu quần hiệu áo, bộ định đi may ẽ một công ty nào đó hã – Đâu có chuyện chưa thể nói cho Vân Nga nghe bây giờ chờ có kết quả nói luôn cũng không muộn, là chuyện tốt thôi Vân Nga đừng lo nha.

– Chuyện gì.mà bí mật đến nước không thể nói vậy? ừ mà thôi Thúy Hương không muốn nói, Nga cũng đâu dám ép Vân Nga suy nghĩ một lúc chợt vỗ tay reo – A? Nga nhớ có một cửa hàng trưng bày và bán sản phẩm may mặc của công ty Thanh Nguyên, mấy cái cửa hàng như vậy,mi biết sao ta để ý không?

– Sao?

– Vì ta thích mấy con ma nơ canh đứng trước mấy cửa hàng đó ghê đi, chúng ăn mặc đẹp lắm và luôn luôn thay đơi y phục giống như người thật vậy Không lẽ không lẽ công ty Thanh Nguyên là của nhà hã?

Mi lắm bả cái gì vậy Thúy Hương Thúy Hương lắc đầu:

– Đâu có gì vân Nga chợt nói – Thúy Hương này Mi làm ơn đừng có gây thù chuốc oán với dì Quyên nữa có được không?.

Nga bảo Hương nhìn bà chằn lửa đó à?

Ừ! thì nhìn đi cho yên chuyện – Muốn yên thân với bả cũng không được đâu bả quậy lắm, thấy mình cãng nhìn, bả càng lẩn lút, lúc nào cũng dùng những câu móc họng mình, chọc cho mình tức lên, bả mới vui, hỏi sao Hương nhìn được chứ – Có lẽ hai người là oan gia với nhau:

– Nói đúng hơn là oan gia ngõ hẹp ghét mà cứ gặp mặt liên miên hà. – Thì gặp mặt, Hương đừng trả lời qua lại với dì Quyên đi nha 31 – Ủa, sao hôm

nay Nga năn nỉ Hương đừng gây sự với dì Quyên?

– Lâ vì.. Vân Nga suy nghĩ chẳng biết mình có nên nói cho Thúy Hương nghe mấy câu dì Quyên nhận xét sau lưng nó không. Nếu nói la, Vân Nga có vẻ giống như là mách lẻo vậy cũng .không hay cho lắm đâu. Nhưng nếu không nói cho Thúy Hương biết, thì Vân Nga lấy lý do gì để khuyên Thúy Hương đừng gây sự với dì Quyên đây chứ – Vì sao, Nga nói cho Hương nghe đi!

Vân Nga rào đón – Hương nè, tất nhiên là Nga phải xem Hương nặng hơn dì Quyên.

– Cô chuyện gì Nga phải đắn đo cân nhắc vậy – Nói là, Hương đừng có nổi nóng nghe? Hứa đi, Nga mới nói.

Ừ thì hứa.

– Lúc này trên đường về nhà, Vân Nga có gặp một người ...

Trái tim Thúy Hương nảy lên một cái vì lo lắng, có phải Vân Nga đã gặp phi, Vân Nga cũng thích Phi như Thúy Hương thích Phi, và vì thích Phi nên Vân Nga khuyên Hương đừng gây . sự với dì Quyên, Vân Nga sợ méch lòng Phi vì Thúy Hương là bạn thân của Vân Nga nên Vân Nga sợ bị vạ lây ôi lô gích đó thật hợp lý, chỉ có vậy thôi, Vân Nga mới sợ méch lòng dì Quyên. Thúy Hương tái cả môi vì lo lắng, nếu Vân Nga cũng để ý thương Phi, thì Vân Nga chắc chắn à ứng cử viên sáng giá hơn Thúy Hương gấp mười lần Vân Nga con nhà giàu có, học đại học y, tương lai bác sĩ, Vân Nga xinh như mộng, Vân Nga dịu dàng đáng yêu. Ôi thôi thì Vân Nga đủ thứ chuyện tốt, còn nữa, dì Quyên rất ái mộ Vân Nga, trong lúc vắng mặt Thúy Hương, dì Quyên thường dùng Vân Nga để so sánh và chê bai Thúy Hương. Nếu Thúy Hương nhớ không lầm thì có lần Thúy Hương đã nghe dì Quyên nói dì chưa bao giờ ghét Vân Nga là vì bản tính Vân Nga lễ độ đáng yêu, biết kẻ trên người dưới, con gái ngoan ngoãn, ai mà ghét cho được?chứng tỏ dì Quyên

rất yêu mến Vân Nga Nếu Phi có cảm tình với Vân Nga, chắc chắn dì Quyên sẽ vun đắp cho Phi đi vân Nga ngay.

Thúy Hương chịu không nổi sự hồi hộp đến nỗi nó phải. lên tiếng hỏi thúc Vân Nga nói:

- Vân Nga gặp người nào, Vân Nga nói tiếp đi chứ, 32 – Dì Quyên.
- Thúy Hương thở hắt ra một cái nhẹ cả người, có vậy .mà Vân Nga bày đặt ngập ngừng cho Thúy Hương bị hụt tim hết mấy nhịp.
- Dì Quyên nói gì với Nga .thế..hả?
- Dì Quyên bảo Nga chủ nhật sang chỗ dì chơi.
- Lý do?

Vân Nga lắc đầu:

- Nga không biết từ trước tới nay dì Quyên đâu cô thân thiện với Nga đâu vậy tự dưng bây giờ dì Quyên theo năn nỉ Vân Nga chủ nhật này tới chỗ dì ấy, không biết có vấn đề gì không nữa đây? Thúy Hương hiểu ngay mưu đồ của dì Quyên, rõ ràng là dì Quyên muốn chơi ván bài lật ngửa" với nó đây mà, trong lúc nó đang mò mẫm địa chỉ để tìm Phi thì dì Quyên cố làm mai Vân Nga cho Phi, giữa hai đứa, Phi sẽ chọn Vân Nga, đó là điều chắc chắn, dì Quyên nhất định ăn thua đủ với Thúy Hương, mà dì Quyên ác đến nỗi muốn cho nó thua đau thật đau, dì ta mới vui dì Quyên ác như ... mụ phù thủy ngồi trên cây chổi vậy .

- Rồi Vân Nga nói sao?
- Nga nói dạ – Bộ Nga định tới chỗ dì Quyên thật hả?
- Ủ người ta thích mình, có cảm tình với mình, người ta có nhã ý mời mình, chẳng lẽ mình từ chối, chắc chủ nhật tới là sinh nhật của dì Quyên cũng nên Vân Nga đoán mò sau đó hỏi – Dì Quyên có mời Hương chưa – Làm gì có chuyện bà ấy mời Hương bà ghét Hương như oan gia vậy:
- Vậy thì Hương nghĩ sao? .

Thúy Hương thủ đoạn:

– Nga đừng có đi – Sợ dì Quyên giận Thà để cho bà ấy giận, còn hơn lao đầu vào chỗ nguy hiểm.

Vân Nga tròn mắt:

– Sao là nguy hiểm?

– Chẳng hiểu có nên nói sự thật cho Nga biết hay không đây nữa Thúy Hương thủ đoạn, con nhỏ tính toán chiều gậy ông đập lưng ông để chơi ngược lại dì Quyên một vỏ nên thân.

Vân Nga lo lắng:

– Chỗ bạn bè, có gì Hương có nói thật cho Nga biết với, còn hơn Hương. không nói sau này Nga trách móc Hương, mất tình bạn bè:.

– Trước khi nói cho Nga biết sự thật về dì Quyên, Nga nói thật cho Hương nghe đi dì Quyên có nói xấu Hương phải không ?

Vân Nga hơi giật mình, sao Hương có thể đoán ra được dì Quyên có nói xấu về nó với Vân Nga chứ Chắc Thúy Hương đoán mò vậy thôi vì Thúy Hương thừa biết dì Quyên không ưa nó mà, chẳng những. không ưa mà còn là ghét, đã ghét làm sao nói được điều tốt phải nói điều xấu thôi:

Vân Nga lắc đầu.

Không có, dì Quyên không có nhắc đến Hương.

– Thật không – Thật:

– Hương không tin – Sao lại không tin?

– Vì ánh mắt của Vân Nga nói dối, Vân Nga hơi đỏ mặt ngượng, đúng chưa

– Nga không có gì phải nói dối Tự dưng Nga bênh vực dì quyên là vì cái gì vậy hả?

– Đâu có đâu có Nga nói thật mà.

Thúy Hương đang làm một cuộc trắc nghiệm tâm lý để xác định xem Nga nói thật hay nói dối Nó vặn vẹo nhiều lần xem Nga có lòi cái đuôi chuột nói

đổi ra hay không, nhưng Vân Nga vẫn một mực bảo là dì Quyên không hề nhắc tới Thúy Hương.

Cuối cùng Thúy Hương mới tin Vân Nga, nó bảo Nếu dì Quyên mà không đá động đến Hương, là dì Quyên vì mỗi mình Vân Nga thôi.

Giờ tới lượt Vân Nga ngơ ngác, dì quyên vì Vân Nga điều gì thế Thơmáng đỏ mặt khi Vân Nga chợt nghĩ đến anh chàng cao lớn với nét mặt tuấn tú hôm đó, anh chàng tên Phi, có giọng nói ồm ồm như nắng ấy hay là dì Quyên có ý định bắc cầu cho Vân Nga với Phi. Ôi cũng có đôi lần Vân Nga nghĩ tới Phi, nhưng mà Thúy Hương từ hôm đó không có rủ Vân Nga tới chỗ dì Quyên nữa nếu là dì Quyên muốn bắc cầu cho Phi với Vân Nga, thì Vân Nga phải tính sao đây nhỉ?

Có người yêu điều đó đối với Vân Nga vừa lạ lẫm vừa dễ thương làm sao.

Thúy Hương phá tan thành giấc mơ êm êm đáng yêu của Vân Nga. Con nhỏ đầy Vân Nga vô điều trần trụi thực tế do con nhỏ chế ra, con nhỏ nói:

– Vân Nga chớ có nên tới chỗ dì Quyên, dì Quyên là một con người mang tình cảm bệnh hoạn. Bà là một kẻ bán nam bán nữ , cho nên bà chỉ thích yêu con gái thôi, mà nhất là con gái xinh đẹp dễ thương như Vân Nga.

Vân Nga tái mét cả mặt mày con nhỏ lấy hai bàn tay xinh như hai cái búp sen hồng ché lên môi, kêu – Ôi Ôi Thúy Hương cố chứng minh thêm điều nó nói bằng sự kiện có sẵn nơi con người dì Quyên, nó ác độc nói:

– Vân Nga không thấy lỗ ràng hay sao, bà Quyên già mốc đầu rồi mà đâu có chịu lấy chồng, bà xinh đẹp như thế, thiếu gì đàn ông đeo đuổi, nhưng bà có chịu lấy ai đâu là vì bà ghét cay ghét đắng bọn đàn ông.

– Ôi Ghê vậy sao?

Vân Nga chỉ kêu được có mấy tiếng rồi ngồi im luôn, con nhỏ bị sốc là vì Vân Nga đang mơ mộng tới Phi bằng tình cảm êm ái dễ thương, Vân Nga tuy ngoan hiền, nhưng con nhỏ khá đoan trang và có hơi khó tính kén chọn

cho nên dù có nhiều con trai tỏ ý chiều chuộng Vân Nga, Vân Nga cũng chưa vừa ý ai, không hợp nhãn thì không thể cảm không cảm nhau làm gì mơ về nhau được. Vậy mà Vân Nga mới mơ mơ với Phi, thì Thúy Hương mang cái thực tế trần trụi của nó vào làm phá tan giấc mơ đẹp của Vân Nga, hỏi sao Vân Nga không bị sốc cho được chứ?

Vân Nga nhìn Thúy Hương bằng đôi mắt tròn xoe cực đẹp của con nhỏ:

– Sao Hương biết dì Quyên ...

– Trời ạ! Lại hỏi một câu hết sức ngây thơ, dì Phụng của Hương quan hệ buôn bán với bà Quyên gần mười lăm năm rồi, rành bà Quyên như chỉ tay trung lòng bàn tay của dì ấy, chính dì Phụng kể cho Hương nghe mấy cái trò khỉ của bà Quyên nếu Vân Nga không tin, tới hỏi dì Phụng của Hương đi thì biết.

Thúy Hương đặt điều nói dối, nó gán chuyện "ác độc cho dì Quyên, nhưng làm sao Vân Nga biết được đó chỉ là những điều đơn đặt dối trá chứ, Thúy Hương nói dối như vậy, nó lợi được hai chuyện, một là trả thù được dì Quyên, hai là ngăn chuyện Vân Nga đến chỗ dì Quyên, nếu Vân Nga không tới đó, làm gì Phi với Vân Nga có cơ hội gặp nhau.

Vân Nga rút vai, có diên con nhỏ mới dám hỏi dì Phụng mấy điều vô vắn đó, chắc là Vân Nga không bao giờ dám tới chỗ dì Quyên một mình nữa. Con nhỏ cũng sẽ tới đó để nhìn Phi, nhưng mà đi kèm với Thúy Hương, có Thúy Hương đi kèm sẽ an toàn hơn nếu không tới chỗ dì Quyên, không được gặp lại Phi, Vân Nga sẽ buồn lắm.

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 4

Thúy Hương sợ chủ nhật Vân Nga tới chỗ dì Quyên sẽ gặp Phi, cho nên con nhỏ nằng nặc bắt buộc Vân Nga chờ nó chở đi, Vân Nga thì cũng chỉ chờ có thể vì Vân Nga nghĩ Thúy Hương là vệ sĩ của Vân Nga, con nhỏ bướng giống con trai, tính Thúy Hương cứng cỏi, không sợ ả Có Thúy Hương, Vân Nga vừa được gặp Phi, vừa không sợ dì Quyên, từ lúc Thúy Hương nói dì Quyên bán nam bán nữ, Vân Nga đâm ra sợ dì Quyên ghê nơi, cứ nghĩ đến dì Quyên, da Vân Nga nổi lên như da gà, ghê ghê làm sao

Thúy Hương đến nhà đón Vân Nga, con nhỏ trang điểm thật đậm, trông lạ quá, tự dưng Vân Nga thấy Thúy Hương thay đổi khác thường. Trước nay con nhỏ vẫn giữ vẻ tự nhiên trên gương mặt, giờ thì nó vẽ tùm lum tả la, giăng như diễn viên hay ca sĩ vậy, Thúy Hương nói:

- Hương thấy Vân Nga đừng nên bắt chước Hương vì Vân Nga xinh rồi, đừng có trang điểm nữa
- Nhưng đi chung với Hương, da mặt Nga trông nó nhột nhột làm sao ấy
- Trang điểm hư da hết đó.
- Vậy sao Hương trang điểm chi vậy
- Dì Phụng bảo Hương trang điểm để tiếp xúc với khách cho họ nể mặt.

Thuy hương nói dối, là vì con nhỏ không muốn cho Vân Nga nổi bật, con

nhỏ muốn Vân Nga bị lu mờ trước con nhỏ, đó là trò cáo già của con nhỏ, Vân Nga tin ngay, nói:

Ừ nhỉ, Nga thấy dân buôn bán ai cũng thích trang điểm cho ra danh giá một chút để dễ ... bắt nạt khách hàng, đúng không.

Thúy Hương cười lớn, Vân Nga có cái đầu ngây thơ cổ hủ, con nhỏ chỉ biết chúm mũi vô ba cuốn sách bệnh lý của nó, đâu còn thời gian để ý chuyện ngoài đời, Thúy Hương gạt Vân Nga như trở bàn tay

Thúy Hương làm bộ chán nản:.

– Hương đâu thích trang điểm, nhưng kẹt một nỗi giúp Yiệc cho dì Phụng nên phải chiều ý bà, nếu không bà cho nghỉ việc, một tháng mất cả triệu tiền lương như chơi

– Vân Nga tròn mắt:

– Dì Phụng trả lương cho Hương nữa há? Không phải Hương làm giúp dì Phụng sao

– Lương là tiền căn bản dì Phụng cho theo qui định hàng tháng, chứ đi ấy cho Hương đủ thứ hà.

– Vậy thì Hương giàu ghê đi há? Vân Nga ăn cơm nhà đi học, muốn bao nhiêu tiền đều xòe tay xin ba mẹ cả.

– So với Nga, Hương tiếp xúc với đời nhiều Hương biết bon chen từ hồi học cấp hai chớ đâu chờ tới bây giờ, Nga nhớ nghe, muốn tìm hiểu người nào, Nga cứ hỏi Hương Hương sẽ nói cho Nga nghe về người đó không sót một chi tiết.

Nga đỏ mặt, muốn hỏi đến Phi vài câu nhưng mà mắc cỡ nên im luôn, Hương nhìn Nga, nói:

Muốn hỏi thăm ai không – Không.

– Nga không quan tâm đến ai à?

– Ô không. . – Chẳng hạn như một đứa con trai nào đó thích và theo đuổi

Nga

– Ngakhông thích họ.

– Vậy mới nói, Nga kén chọn kinh khủng.

– Không phải là kén chọn mà là không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức đó, Vân Nga chỉ thích chú tâm vào việc học hành thôi, bao giờ mình lớn rồi hãy tính.

Thúy Hương thở ra nhè nhẹ, nãy giờ nó nói vòng vòng vo vo đủ chuyện, cũng chung qui là dẫn tới chuyện tìm hiểu xem Vân Nga có để ý đến Phi không.

Giờ nghe Vân Nga nói vậy, Thúy Hương mới yên tâm, rõ ràng Vân Nga yêu quý sự nghiệp tương lai của con nhỏ hơn chuyện yêu đương Yêu, Vân Nga cho là phiền phức, là mất thời gian học tập, có nghĩa là Vân Nga để dành chuyện yêu đương đến khi ăn học thành tài Vân Nga làm bác sĩ, ít ra cũng phải lấy một anh chàng bác sĩ bằng hoặc hơn nó, Thúy Hương cười tươi:

– Tại Vân Nga học giỏi, còn Hương, Hương học bành chỉ là để cho có học thôi, nếu Hương xin nghỉ, ba mẹ cự nự ghê lắm. Hương ráng học xong đại học thì lấy chồng, an phận làm vợ làm mẹ một anh chàng do Hương chọn. Vân Nga hỏi:

– Tiêu chuẩn như thế nào – Đẹp trai, có nhiều tiền, giám đốc công ty được Ưu tiên hàng đầu

– Hương làm như chọn quần chọn áo vậy Hương biết chọn, họ không biết chọn sao Nhớ Hương chọn họ, họ không chọn Hương cũng như không.

– Nhỏ này ăn nói xúi quẩy không hà, chưa chi đã nói chuyện không may

– Vậy là Hương có chọn một người rồi đó hả.

– Tất nhiên, Vân Nga để xem Hương thu phục anh ấy về làm đức lang quân nè nhạ

– Hương giống như con Bạch cốt tinh trong p.him Tề Thiên ghê đi

– Nói Hương là yêu quái đó hả?

– Chứ còn gì nữa, con gái mà đòi bắt xác, con trai về làm chồng. Không yêu quái thì là gì chứ – Đúng là Nga chưa biết cách kiếm chồng, để Hương kiếm chồng cho Nga thấy nghe

Vân Nga đỏ mặt, Thúy Hương thật hết sức nói, rõ ràng là Thúy Hương lặn lội nhiều ngoài xã hội, nên ,con nhô già giận trong cách suy nghĩ quá đi mất, Thúy Hương không giống như Vân Nga, Vân Nga làm gì dám nghĩ tới ba cái chuyện lớn lao hệ trọng đó chứ, lấy chồng là chuyện quan trọng nhất của đời người, Vân Nga còn sống lệ thuộc ba mẹ, còn sinh hoạt trong nhà trường, Vân Nga nghĩ mình còn bé lắm, chưa hợp với mấy chuyện đó.

Vân Nga nói:

– Đừng có đùa với tình yêu Hương ơi, muốn lập gia đình, cần phải hết sức chín chắn trong việc chọn lựa người mình gọi là chồng sau này, không phải dùng thủ đoạn này, thủ đoạn nọ để gài bẫy, bắt người ta cưới mình là yêu đầu Sau này sẽ mất hạnh phúc đó.

– Vậy theo Nga thì sao

– Cần phải xem người đó có thật lòng yêu Hương và muốn lấy Hương làm vợ không,rồi mới ưng làm đám cưới, đừng có lòe mắt người ta

– Nói như Nga, già mốc đầu vẫn chứ lấy được chồng.

– Hương quan trọng chuyện lấy chồng dữ vậy sao Không lấy chồng, Hương có chết đâu nào

– Vân Nga không biết đâu, con gái xinh đẹp chỉ có một thời, tuổi của Nga với Hương là độ tuổi còn tươi mơn mớn, để kiếm chồng nhất, nếu không chịu tranh thủ yêu, chờ mấy năm nữa trở thành gái già như dì Quyên, dì Phụng, có ma nó ưng lấy mình.

Vân Nga lắc đầu, con nhỏ chỉ có một mục đích trong cuộc sống của nó là lấy chồng.và kiếm thật nhiều tiền, Thúy Hương không có lý tưởng hay một

hoài bão nào ngoài lợi ích cá nhân của nó cả. Vân Nga chịu , không thể nào hiểu nổi Thúy Hương, cuộc sống nó thu hẹp quá đi mất, đến cả chuyện tình yêu mà Thúy Hương cũng xem như một món hàng vậy, còn gì để nói nữa chứ Trong lúc Vân Nga còn lơ mơ suy nghĩ thì Thúy Hương đã lôi Vân Nga về thực tại con nhỏ mở máy xe nói:

– Lên xe, Hương chê đi đến chỗ dì Quyên.

Ừ, sao Hương sất sảng đến chỗ dì Quyên vậy Hương với dì Quyên ky nhau lắm mà?

– Thì Hương làm tài xế cho Nga nè Vì Nga

Ừ, chủ nhật này,Hương tất cả vì Nga mà Sao Nga được ưu tiên ghê vậy

– Còn ở đó hỏi, lên xe đi Nga, kéo dì Quyên chờ, chắc là bà có nấu món gì đó cho Nga ăn cũng nên.

– Hương không ngăn Nga chơi với dì Quyên sao

– Không, vài điều kiện ần nào Nga đến đó cũng có Hương đi kèm theo, dì Hương có rủ rê Nga đi đâu, thì Nga nhường cho Hương quyết định,là Hương theo bảo vệ Nga, được chưa

Hương thủ đoạn, là Hương muốn giữ Nga hãm bản trên hãm bản để làm bức tường chắn ngang Nga với Phi Có Hương, dì Quyên đừng hòng làm mai làm mối Nga cho Phi, Hương sẽ chiếm lấy Phi cho riêng nó.

Thúy Hương chở Vân Nga đến cửa hàng sách của dì Quyên, nó vui mừng nhận ra Phi đang ở trong đó, thì ra Hương đoán chuyện như Gia Cát Lượng, dì Quyên đứng ra hẹn hò cho Nga với Phi

Thấy Thúy Hương chở Vân Nga tới, dì Quyên cảm thấy hết sức thất vọng, hôm qua dì Quyên gọi phon báo cho Phi hay chuyện dì đã rủ Vân Nga chủ nhật này đến chơi, Vân Nga nhận lời cho nên Phi tới đây chờ gặp Vân Nga, vậy mà bây giờ Vân Nga đến cùng với một con ... kỳ đà cản mũi

Thúy Hương vừa dừng xe, đã riu rít gọi Anh Phi!

Vân Nga ngồi im ru, cô nhỏ trong trạng thái thật khó tả, được gặp lại anh chàng tên Phi để thương đó quả thật là một điều bất ngờ, có phải là do nhã ý của dì Quyên không? Dì Quyên rủ Vân Nga hôm đó, có ý như muốn Vân Nga tới một mình, dì nói lúc nào rảnh Vân Nga cứ tới một mình và đi một mình có lẽ hay hơn dì Quyên cứ nói tới nói lui Vân Nga hãy tới một mình, giờ Vân Nga mới biết là dì Quyên có nhã ý làm mai mình cho Phi. Vậy mà Thúy Hương dám đặt điều nói xấu cho dì Quyên, Vân Nga vỡ lẽ ra Thúy Hương thích Phi, chứng minh cụ thể là Thúy Hương tự dung thoa son trát phấn đầy mặt, còn bảo Vân Nga đừng có trang điểm để Vân Nga lu mờ trước nó. Bạn bè thân với nhau xưa nay, Thúy Hương cần gì phải dùng mấy thủ đoạn đó với Vân Nga chứ! Vân Nga nhìn thấy Phi, có hơi hơi cảm tình vậy thôi, chứ người ta là đàn ông con trai, còn mình là eon gái, đâu dễ tươt tươt cho mắt mặt mắt mày. Mình là con gái, có thích người ta cũng để từ từ, muốn yêu một người, ngoài diện mạo hợp nhãn ra, còn phải dò xem tính tình người đó có đáng cho mình thương không trước đã. Đối với Vân Nga, đàn ông đáng yêu là một người hào hiệp, phóng khoáng, tính anh hùng quân tử cao thượng. Vân Nga một khi đã yêu ai là đã phục người đó, Vân Nga chỉ yêu người có tư duy, tư cách hơn Vân Nga, nghĩa là cao hơn Vân Nga một cái đầu.

Phi nhìn Vân Nga với ánh mắt trìu mến thấy rõ, Vân Nga nhìn Phi rồi ngồi im ru, một lúc sau cô bé tuột xuống khỏi yên xe, Phi nói:

– Vân Nga vào đây ngồi nghỉ chân.

Thúy Hương không nghe Phi nói tới tên mình, phụng phịu hờn trách:

– Còn em sao không mời

Phi cười cười:

– Thấy Hương đứng đó được rồi .

– Là sao

– Tôi nói đùa cho vui thôi chứ mời hai cô vô nhà ngồi uống nước, đứng hoài mỗi chân.

Vân Nga đi vô nhà, mắc chứng gì phải để cho người ta mời tới thỉnh lui Nga đâu là gì của Phi mà phải đứng đó đờ đẫn làm phiền Phi chứ. Nga ngồi im, nhìn quanh mấy cái tựa sách, hỏi:

– Anh Phi hay tới đây chơi / ấm à?

Phi cười:

– Cũng thỉnh thoảng thôi, lâu lâu anh mới có một chủ nhật rảnh, chỗ của di út là thích hợp cho đầu óc của anh nhất. Tới đây xem có sách nào hay ha y thì thưởng thức mấy đoạn để mở mang kiến thức xã hội

Thúy Hương sợ Phi trò chuyện làm thân với Vân Nga, con nhỏ đang đứng làm nũng trước quầy, vội chạy vào ngồi cạnh Phi, nói:

– Anh Phi thích đọc loại sách nào nhất?

Phi nói:

– Tôi đọc lung tung, sách nào đáng tin cậy thì đọc.

– Sao biết sách đáng tin cậy

– Nhìn tên tác giả thì biết.

– Vậy là anh Phi đọc sách nhiều, chắc uyên bác lắm?

– Chắc còn lâu lắm mới được gọi là uyên bác, đọc để hiểu thôi, có khi đọc xong quên luôn rồi

– Anh Phi khiêm nhượng hoài, Hương rành anh Phi hết mọi chuyện, giầu Hương làm gì.

Thúy Hương nói để tỏ cho Vân Nga biết là nó với Phi đã .khá thân mật, khá hiểu biết nhau

Phi ngạc nhiên:

– Ủa, Hương nói Hương rành về tôi, mà rành chuyện gì vậy – Anh Phi là một người rất siêu", tương lai kế thừa chức vụ .giám đốc của công lty may mặc

Thanh Nguyên, giám đốc một công ty có tầm cỡ như vậy, cô phải đã đạt trình độ rất "siêu không Vân Nga lại vỡ lẽ một lần nữa, Phi sắp làm giám đốc công ty may mặc Thanh Nguyên, thảo nào hôm đó Thúy Hương cứ tìm tòi hoài ba thứ nhãn hiệu

hàng may sẵn, và nó xác định đúng mục tiêu công ty Thanh Nguyên, hóa ra là Thúy Hương vì thích Phi, nên tìm tòi lý lịch bản thân của Phi, con nhỏ có vẻ 42 như chủ động tấn công vào khung thành tình cảm của Phi thì Vân Nga nên im lặng cho Thúy Hương thực hiện ý đồ của nó. Nếu Phi thương nó. Vân Nga sẽ ...

buồn năm phút.

Buồn thì buồn, chứ biết sao bây giờ, bởi trái tim Vân Nga tự dưng không còn vô tình nữa, mà ở đời hay có chuyện trắc trở như vậy đó, lúc người ta thương mình, mình chẳng thương người ta:

Lúc mình không thể thương người ta, trái tim mình nó lại mơ mơ ! mộng mộng nghĩ tới người ta, Thúy Hương đã lên tiếng xí phần Phi về cho nó rồi, Vân Nga có điên cỡ nào cũng phải biết im lặng, giữ chút tình cảm để thương mà Nga trót dành cho Phi ở trong lòng, cảm nhận như là một kỷ niệm đẹp, lấp lánh màu sắc của tình yêu đầu đời Tình đầu đời chỉ là một chút băng khuâng, dù thành hay vỡ tan cũng có mỗi một mảy duy nhất thôi, đó là màu hồng hạnh phúc. Khi yêu kiểu đó, người ta thường cảm thấy hạnh phúc, dù chỉ một mình.

Phi nhìn nhìn Thúy Hương nói:

– Ai nói với Hương điều đó?

– Di Quyên nói

Di Quyên đi ra khỏi quầy sách từ lúc Vân Nga với Thúy Hương bước vào, là vì có mặt Thúy Hương, Di Quyên cảm thấy khó chịu, Di Quyên giao cho Phi muốn ứng xử ra sao thì ứng xử. Thái độ của Di Quyên làm Vân Nga áy náy Nga

cảm thấy mình có lỗi với dì Quyên, nhưng Thúy Hương bắt buộc Nga phải để nó đưa đi, sao Nga cãi lại nó được? Nếu Vân Nga lên Thúy Hương đi đến đây một mình, nhờ Thúy Hương bắt gặp, nó sẽ cự nự Nga cho xem, mà Nga cũng không có lý do gì để đi đến đây một mình mà không cho Thúy Hương đi theo, bởi Phi với Nga đâu có là gì của nhau, và dì Quyên lại là mối làm ăn của nó.

Thúy Hương liền thoáng nói tiếp – Hôm chủ nhật trước, anh Phi hứa tới sao không tới vậy? Hôm đó Hương mua rất nhiều trái cây ngon đem tới cho anh Phi dùng, măng cụt, sầu riêng, trái vải, bưởi năm ròi, toàn là đồ ngon. Phi hơi đỏ mặt trước lời ăn nói vô duyên của Thúy Hương, nó làm như Phi tham ăn lắm vậy, Thúy Hương đâu có biết mấy thứ trái cây nó mua đem tới, dì Quyên đã bỏ thói rồi đem quẳng sọt rác. Dì Quyên ghét Thúy Hương đến nỗi không thèm đụng tới một thứ gì, dù là một trái vải hay trái măng cụt trong mấy thứ Thúy Hương đem đến, nhưng Phi tế nhị, anh nói:

– Cảm ơn hảo ý của Hương nghe, mai mắt có tới đây chơi, Hương đừng bày vẽ chi cho tốn tiền, Hương để tiền mua sách vở học đi Thúy Hương lắc đầu:

– Hương chán ba cái vụ học hành lắm Đang vui, anh Phi đừng nhắc tới chuyện học hành.

Dì Quyên bước vô quây, trên tay bưng một cái khay nhỏ bằng mi ca, trên có mấy ly chè bà ba trông bắt thèm, dì nói:

– Mấy đứa ăn chè, nói chuyện đi nhạ Phi ơi, chuyện học hành có muốn nói thì nói với Vân Nga kìa Vân Nga là sinh viên ngành Y đó nhạ Hôm gặp Nga, thấy sách vở Nga cầm, dì biết ngay Nga là cô bác sĩ tương lai

Thúy Hương sa sầm nét mặt, nếu bàn về chuyện học, thì có nghĩa là nó ra rìa Thúy Hương cảm thấy oán dì Quyên, rõ ràng chẳng lúc nào dì Quyên buông tha nó, đợi có dịp là dì Quyên hạ độc thủ ngay, đúng là oan gia Phi vô tình hỏi:

– Còn Thúy Hương là nhà gì trong tương lai, nhà báo, nhà khoa học hay nhà kinh doanh?

Thúy Hương lắc đầu:

– Máy thứ đó em chẳng thích, em không có mộng cao, bởi mộng càng cao té càng đau. Em mơ rất đơn giản, thích có chồng, nuôi con cho chồng, săn sóc chồng con.

Mình là phụ nữ đâu tách ra khỏi thiên chức đó được. Ra xã hội tranh giành địa vị, bon chen, thứ con gái đó không bao giờ đem lại hạnh phúc cho chồng con nếu họ lấy chồng, bởi thời gian họ dành cho công việc, họ là con người của xã hội, không phải của gia đình.

Vân Nga ngồi im, Thúy Hương vì sắc quên bạn, nó vì muốn chiếm tình cảm của Phi cho được, đã không ngần ngại đá kích bạn bè. Thúy Hương vạch cho Phi thấy loại con gái ăn học cao, sau này có địa vị xã hội, là loại con gái không thể làm cho gia đình trở thành tổ ấm hoàn chỉnh, lo chuyện xã hội không lo chuyện chồng con. Thúy Hương muốn làm cho Phi ngán loại con gái tương lai có địa vị cao như Vân Nga, tính Thúy Hương nhỏ mọn, ích kỷ từ trước đến nay, Vân Nga cũng đâu có lạ gì Thúy Hương, chơi với nó cũng vui, nhưng bị nó bán đứng cũng là chuyện thường xuyên mà.

Phi nhìn Vân Nga, Vân Nga tránh cái nhìn của Phi, Vân Nga không thích Phi chia sẻ chút nào, Thúy Hương muốn nói gì, cứ để cho con nhỏ nói cho sướng miệng, dù con nhỏ có nói gì đi chăng nữa, Vân Nga vẫn là Vân Nga. Vân Nga không bao giờ cạnh tranh với bạn bè trong vấn đề tình cảm, vì Vân Nga nghĩ mỗi con người đều có chân giá trị của riêng họ, chỉ có người quân tử mới nhận diện được cái thiện nơi người khác thôi, không cần phải lên tiếng biện minh thế này thế nọ, vàng luôn vẫn là vàng, thau luôn vẫn là thau, đòi thì vàng thau lẫn lộn, nhưng nhận biết đâu là vàng, đâu là thau mới là cái hay của kẻ lười đòi.

Phi cười cười:

– Mỗi người mỗi quan niệm sống khác nhau, nói như Hương cũng đáng, nhưng con gái nào cũng ở nhà nội trợ như ý của Hương thì công việc xã hội đặt hết lên vai nam giới, không có ai chia sẻ cả. Phụ nữ có nhiều người hay hơn nam giới, như thế sẽ mai một nhân tài, làm nghèo đất nước. Nền tảng xã hội là gia đình. Gia đình không bền vững, sao xã hội phát triển được?

– Nhưng người ta vẫn có nhiều gia đình hạnh phúc mà không cần người phụ nữ khuê môn bắt xuất như. thời còn phong kiến Hương ơi !

Phi với Thúy Hương nổi máu hùng biện, cuộc nói chuyện trở nên hào hứng, tuy vậy Vân Nga vẫn ngồi im ru, Vân Nga không thể góp chuyện được bởi Vân Nga là mục đích chính của cuộc tranh luận này mà, hai người một người xây một người phá, cứ nói hoài cũng có một ý kiến như vậy Dì Quyên ... ngửa miệng chen vào:

– Thời đàn bà ở nhà làm nội trợ đã vô viện bảo tàng rồi Hương ơi, mi lạc hậu chi mà lạc hậu rứa Hương, thời đại bây giờ nam nữ bình đẳng, mi là con gái mà muốn bị bọn nam nó chà đạp như thời còn phong kiến sao hả? Vậy thì cái ngày 8 tháng 3 để làm chi rứa

Thúy Hương gân cổ cãi:

– Là do bọn đàn bà chân yếu tay mềm mà không biết thân, mới có cái ngày 8 tháng 3 đó, chỉ tổ cản đáng công việc đàn ông cho khổ thân thêm thôi, ở nhà bế con, săn sóc chồng có phải sướng thân không Dì Quyên thẳng thừng:

– Mi thử so sánh giữa mi với con Vân Nga đi, mai này mi ở nhà bông bế con, tối ngày lục đục nơi xó bếp, còn Vân Nga nó làm bác sĩ, được người ta quý trọng, hỏi mi với Vân Nga ai hay hơn? Giới phụ huynh bây giờ đua nhau cho con học vào những trường giỏi là mong cho nó sau này ở nhà bế con hay là mong cho nó làm bác sĩ, làm cô giáo cấp ba hả Hương ?

– Thúy Hương mím môi tức giận, dì Quyên đúng là không ưa Hương ra mặt, cái gì dì Quyên cũng đề cao Vân Nga, lần này càng tệ hơn, dì Quyên hạ nó trước mặt Phi một cách .không thương béc, dì Quyên vạch ra cho Phi thấy Vân Nga hơn hẳn Thúy Hương, đưa ở trên trời, đưa ở dưới vực, Phi ngu sao chọn Thúy Hương chứ, theo giữ kè kè Vân Nga, vậy mà Thúy Hương thấy mình vẫn bại thảm hại, Vân Nga ngồi im ru, càng tăng giá trị của Vân Nga lên gấp bội, Vân Nga không cần biện minh, không cần cạnh tranh, vậy mà phần thắng vẫn nghiêng hẳn về phía Vân Nga, duy có điều là Thúy Hương không đọc được ý nghĩ gì đang diễn ra trong cái đầu xinh xinh kia thôi, chẳng biết Vân Nga còn thích Phi không vì chưa bao giờ Thúy Hương nghe Nga nhắc nhở hoặc nhận xét về Phi, cả lúc này, ngồi trước mặt Phi, Vân Nga vẫn im lư như một con hến dưới biển vậy, kỳ lạ và khó hiểu thật.

Thúy Hương quay sang Vân Nga, con nhỏ hậm hực nói:

– Vân Nga nói gì đi chứ !

Vân Nga chớp chớp hàng mi dài cong vút của con nhỏ hết mấy giây, sau đó cười bằng nụ cười đầy then thùng, Vân Nga nói nhỏ:

– Biết nói gì bây giờ?

– Ôi dễ thương quá là dễ thương, Vân Nga ngoán như một chú mèo con vậy, Phi có cái cảm giác ấm áp qua nụ cười khó tả của Vân Nga, giống như có chú mèo con cạ vào chân tay Phi vậy, êm ái mềm mại và bình yên làm sao Thúy Hương vẫn hậm hực:

– Thì Nga nói gì đi chứ Chẳng hạn như cho nhận xét về quan niệm của mọi người ở đây

Vân Nga nói:

– Mình đến đây để trò chuyện cho vui, đâu phải đến đây để tranh luận đâu mà Nếu mỗi người đã có một ý kiến và quyết định bảo vệ ý kiến của mình, thì tốt hơn hết là đừng cố nên tranh luận nữa, vì tranh luận như vậy chẳng

khác nào hai đường thẳng song song, không bao giờ gặp nhau
Phi chú ý lắng nghe Vân Nga nói, cô bé nói chuyện rất có lý lẽ và luôn luôn
giảng hòa, Vân Nga tránh né một cách hết sức khôn ngoan và tế nhị để khỏi
phải đưa ra nhận xét gì như Thúy Hương bảo Vân Nga lúc này, vì nếu Vân
Nga bênh dì Quyên, là Vân Nga tự đề cao mình, nếu Vân Nga bênh vực
Thúy Hương, thì Phi sẽ đánh giá Vân Nga là một cô gái nhu nhược không có
lập trường và giả dối nữa, nếu Vân Nga nói theo Thúy Hương là đi ngược lại
sự tiến bộ của phụ nữ trong xã hội Việt Nam nói riêng và phụ nữ trên thế
giới nói chung, chỉ có những kẻ không hiểu biết gì về xã hội mới có quan
điểm đi ngược lại lợi ích chung của giới phụ nữ như Thúy Hương, con nhỏ
đúng là thuộc loại gàn bát sách.. Phi nói:

Vậy thì mình nói chuyện khác vui hơn đi, Vân Nga há?

Lại Vân Nga, Thúy Hương cuống quýt lo trong bụng, hay là Phi thích Vân
Nga mới nhờ dì Quyên ,làm mai Vân Nga cho Phi,nếu thế thì Thúy Hương
hơi ... bị quê đó nha, vì Thúy Hương trót tỏ ra thích Phi một cách lộ liễu quá
rời con gì, phải nhanh chóng ngăn chặn sự kết giao của Phi với Vân Nga, mà
chặn họng Vân Nga xem ra sẽ có kết quả hơn, muốn vậy, Thúy Hương phải
nói thẳng cho Vân Nga biết là mình đã xí giành Phi rồi, để Vân Nga đừng có
thân mật với Phi quá mức một người bạn, ai chứ Vân Nga thì rất biết lịch sự,
nếu Vân Nga biết Thúy Hương yêu Phi, Vân Nga tất nhiên sẽ nhường bước
cho Thúy Hương ngay thôi.Thúy Hương nhìn Vân Nga:

– Nhỏ Nga chẳng có chuyện gì vui để kể cho anh nghe đâu, nhỏ chỉ có bệnh
nhân và bệnh viện, Đồ là những chuyện mà ai ai cũng muốn tránh, chẳng ai
thích nghe mấy thứ chuyện bệnh hoạn chết chóc cả, nghe xui xẻo thêm.

Phi nói thật lòng nên mặt anh hơi đanh lại:

– Nhưng nơi đó có tất cả điều tốt đẹp của tâm lòng nhân hậu người thầy
thuốc dành cho bệnh nhân, mà không đâu có được, những giây phút mà

người thầy thuốc gắng sức giành giật với tử thần sinh mạng quý giá của con người, là điều đáng trân trọng nhất, tôi trái lại với Thúy Hương, tôi thích nghe Vân Nga kể về nghề y, Nga kể đi Nga, kể cho anh nghe chuyện trong nghề của Nga đi, dần dần Hương cũng thích nữa đó đừng lo Phi xưng anh với Vân Nga thật ngọt, vậy mà cùng một câu, Phi lại xưng tôi với Hương, quá rõ ràng để nhận ra điều đó, trong lúc nói chuyện, Phi luôn bênh vực Vân Nga

Vân Nga chạm phải ánh mắt nồng nàn của Phi, trái tim Vân Nga cảm thấy lâng lâng vui sướng, làm sao không lâng lâng xúc cảm cho được chứ, khi Vân Nga cũng có cảm tình với Phi Tình cảm chê đâu phải như ly chè bà ba của dì Quyên đâu mà nói nhường là nhường được. Phi có quyền tự do của anh, nếu anh có tình cảm với Vân Nga, Vân Nga cũng không chắc mình có nhường cho Thúy Hương hay không nữa, đó là lý lẽ mà phải chờ con tim của Vân Nga phân giải, để sau này rồi hằng tính.

Vân Nga nói:

– Chuyện bệnh hoạn thì không có gì đáng nghe, trừ khi mình muốn nghe để tìm hiểu phòng ngừa bệnh tật, chứ tại Nga đi học cũng vui lắm, đủ thứ chuyện linh tính trên đời, nhưng nếu anh Phi nghe được, sẽ cười tại Nga là trẻ con cho xem.

– Anh thích tính trẻ con, tính trẻ con khiến mình vô tư hoài hoài, muốn sống như trẻ con đâu phải là dễ. Vô tư như vậy, tâm hồn mới thánh thiện, trong sáng, anh sợ mấy cô già trước tuổi, mấy cô đó già đời, lợc lợc mình chịu không nổi họ đâu

Thúy Hương có vẻ nhột nhột, nó nhúc nhích trên ghế, cảm thấy hơi hận vì chuyện lúc đầu nó nói với Phi là nó thích lấy chồng và ở nhà săn sóc chồng con, Thúy Hương nghĩ chắc là nó đi lệch hướng rồi, Phi có vẻ thích bản tính ngoan hiền và ít nói lng tung của Vân Nga, có nghĩa là anh không thích nghe

mấy chuyện có vẻ thực tế trần trụi quá mà anh thích mơ mộng một chút. Dân kinh doanh, bon chen kiếm đồng tiền suốt năm suốt tháng mà còn thích mơ mộng sao Thì ra Thúy Hương nghĩ sai về Phi, Thúy Hương nghĩ Phi là dân làm kinh tế, đầu óc chai sạn, cảm xúc chai sạn, chỉ biết thương thụ vật chất và thích cuộc sống đầy tiền bạc, cho nên Thúy Hương đem những suy nghĩ quá thực tế của nó nói cho Phi nghe, ai ngờ Phi lại chán nghe chuyện của nó, anh chàng thích bay bay lên một chút trong mấy chuyện trẻ con linh tinh của Vân Nga, nhìn cái vẻ nghiêng nghiêng đầu đầy chiều chuộng của Phi về phía Vân Nga, Thúy Hương cảm thấy ghen" vô kể, nhưng không biết dùng cách gì níu kéo Phi về phía mình. Suy nghĩ mãi, cuối cùng Thúy Hương nói:

– Vân Nga có đầu óc trẻ con là đúng rồi, Hương nhớ hôm trước Nga nói với Hương là Nga không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức 47 đó nhớ không. Nga còn nói Nga chỉ thích chú tâm vào chuyện học hành thôi, chuyện yêu đương bao giờ Nga thành tài, Nga sẽ chọn một anh giáo sư, bác sĩ để lấy làm chồng, Nga chỉ thích lấy chồng cùng ngành cùng nghề thôi, Đúng không?

Vân Nga tròn tròn đôi mắt bồ câu xinh đẹp nhìn Hương, đúng là Vân Nga có nói không muốn dây dưa vào ba thứ chuyện yêu đương phiền phức, Nga có nói Nga chỉ thích chú tâm vào chuyện học hành, nhưng Vân Nga đâu có bảo sẽ chọn chồng là giáo sư, bác sĩ, là thích chồng cùng ngành nghề gì gì đâu nào, sao tự dưng Thúy Hương dám dựng đứng lên một chuyện động trời như vậy chứ, Thúy Hương nói như thế sẽ chạm nặng vào tự ái của Phi, tất nhiên nếu Phi tin đó là lời do Nga phát. biểu thật thì anh sẽ mất cảm tình ngay với Nga Nếu anh là một anh chàng đầy tự ái lẫn đầy tự trọng:

Thúy Hương ầu quá, không biết đây là lần thứ mấy Thúy Hương b.án đứng Vân Nga như vậy con nhỏ có ý đồ loại Vân Nga "ra khỏi vòng chiến rõ ràng. Thúy Hương nhìn Vân Nga, nháy mắt gật đầu, có ý bảo Vân Nga nên mau

mau thừa nhận lời Thúy Hương nói là đúng.

Vân Nga lắc đầu:

– Nga nói thích lấy chồng giáo sư, bác sĩ lúc nào vậy Nga đâu có nghĩ tới chuyện đó Thúy Hương không bao giờ nghĩ Vân Nga phản bác lại lời đơm đặt của nó, vì từ trước tới nay, cho dù Thúy Hương có dựng chuyện gì đi nữa, Vân Nga vẫn im lặng, im lặng rồi sau đó phản đối riêng với Thúy Hương, xem như huề cả làng.

Phi cảm thấy buồn vì câu nói của Thúy Hương nên ngồi im ru, nghe Nga nói vậy, mặt Phi tươi lên được một chút.

Dì Quyên nãy giờ im lặng, dì chọt chen vào câu chuyện của ba đứa:

– Tau nghĩ Vân Nga có điên cũng khộng lấy ông giáo sư bác sĩ, bọn mi biết làm tới giáo sư bác sĩ khoảng bao nhiêu tuổi không? Chí ít cũng phải năm, sáu chục tuổi, bằng tuổi ông nội của bọn mi đấy Thúy Hương ơi, mi đặt điều nào có lý một chút đi, chẳng hạn Vân Nga gả cho một chàng giám đốc trẻ trẻ cỡ tuổi ... thằng Phi, có lẽ hay hơn đó nha

Phi đỏ mặt, Vân Nga cũng đỏ mặt vì xấu hổ. Dì Quyên ăn nói bạo ghê nơi, cứ thẳng như mực tàu ấy, Vân Nga không biết độn thổ Nếu biết, Vân Nga cũng độn thổ đại cho khỏi mắc cỡ với Phi, Thúy Hương ngược lại, con nhỏ tái mặt, mét như tàu lá, không biết vì giận hay vì ghen nữa đây

Dì Quyên chưa chịu tha, nói tiếp:

– Tau chỉ nói con Nga xứng với thằng Phi hà.

Phi phải kêu lên:

Út, đừng nói chơi kiểu đó, Vân Nga giận bây giờ.

– Vân Nga ngoan, sẽ không giận dì út đâu đúng không Vân Nga, dì chỉ so sánh, thí dụ thôi mà.

Vân Nga còn đỏ mặt, ngượng nghịu đáp:

– Cháu đâu dám hỗn với dì.

Dì Quyên cười cười:

– Nếu là sự thật như vậy, càng hay biết mấy

Dì Quyên làm cho không khí trở nên nặng ghê đi, Phi không dám nhìn Vân Nga nữa, yì nhìn thấy Vân Nga xấu hổ, Phi thấy thương thương làm sao Dì Quyên chơi sao mà ác dữ thế chẳng biết, hại con người ta không biết làm cách nào để biến khỏi đây cho đỡ quê mặt, Phi cũng không dám nhìn Thúy Hương, Phi sợ Thúy Hương bị ngược vì câu chuyện đã đi tới chỗ khó xử quá rồi, cũng tại mối oan giá giữa dì Quyên với Thúy Hương mà ra thôi, Phi muốn trò chuyện đằng hoàng với Vân Nga, tự Phi phải có cách để được trò chuyện đằng hoàng với riêng Vân Nga, nghĩa là một khung cảnh chỉ có Phi với Vân Nga thôi, Phi phải làm sao gặp Vân Nga mà không có "con kỳ đà" Thúy Hương đi theo cản mũi đây Vân Nga đang ngồi học bài thì Thúy Hương tới, con nhỏ rủ rê:

– Nga, đến công ty anh Phi chơi không?

Vân Nga rút vai, cảm giác xấu hổ gai gai trên sống lưng Vân Nga, cô nói:

– Thôi, Nga bận học bài thì phải thi môn Nhi rồi, Thúy Hương một mình đi Vân Nga cảm thấy thắc mắc chẳng biết tại sao Thúy Hương thích Phi, con nhỏ muốn loại Vân Nga ra khỏi sự chú ý của Phi, lại còn rủ Vân Nga đến đó làm gì, nếu vậy Thúy Hương đi gặp người nó thích một mình, coi phải có vẻ tự do hơn không?

– Đi một chút rồi về, Thúy Hương biết chỗ anh Phi làm việc rồi nè, văn phòng trên tầng một của cửa hàng Thanh Nguyên, chỗ Vân Nga nói thích mấy con ma no canh đó nhớ không?

Vân Nga gật đầu:

Nhớ.

Thúy Hương năn nì:

Đi chút há?

Ông Phi không có mời, tự dung mình tới làm phiền người ta làm việc không được kỳ lắm.

Bạn bè với nhau rồi, muốn gặp là gặp, cần gì phải mời mọc khách sáo

– Thì Thúy Hương đi một mình đi, Nga học bài gấp lắm, thời gian là vàng bạc mà. Nếu rớt, đến năm sau thi lại khổ hơn, vì năm sau bận bài vở rồi, khó đạt lắm.

Thúy Hương cười tươi, đứng lên:

– Vân Nga nhớ nha, là Hương có đến rủ Vân Nga đi dạo, không phải Hương trốn Vân Nga để đi thăm anh Phi một mình. Bạn bè thân, sau này có gì không vừa lòng, Vân Nga đừng có trách móc Thúy Hương nha

– Còn gì đâu mà trách móc.

– Vân Nga nghĩ đơn giản, chứ Hương thấy không đơn giản chút nào

– Hương nói gì Nga đâu có hiểu ý Hương, là Nga học bài nên không đi với Hương được thôi mà, giận hả?

Thúy Hương xua tay, mở máy xe:

– Đâu có giận. Không đi, Hương đi một mình vậy

Thúy Hương đi rồi, Vân Nga ngồi ngẫm nghĩ mới biết là Thúy Hương dương đông kích tây, con nhỏ giả vờ đến rủ Vân Nga, nhưng trong bụng lạy trời cho Vân Nga từ chối, là vì Thúy Hương thích đi tới chỗ Phi một mình, nhưng sợ đi mà không rủ Vân Nga, Vân Nga sẽ trách Thúy Hương chơi xấu Vân Nga lắt đầu, cố xua đi chuyện phiền phức của Thúy Hương, mặc con nhỏ đi, con nhỏ muốn làm gì tùy ý, nhiệm vụ của Vân Nga bây giờ là phải học bài để thi cho đạt từ điểm bảy trở lên. Nếu thi dưới điểm bảy, Vân Nga sẽ buồn còn hơn là Thúy Hương giả dối với Vân Nga, Phi với Vân Nga chỉ là mới quen biết nhau thôi, Vân Nga chẳng thể tự tiện đến chỗ Phi mà không có lời mời của anh. Có lẽ Thúy Hương vì thích Phi quá, cho nên nó quên giữ thể diện của mình cũng nên, Phi sẽ nghĩ sao khi hai đứa con gái đường đột đi

tìm Phi, chắc là anh sẽ không hoan nghênh gì mấy đâu

Thúy Hương đến chỗ cửa hàng mua bán sản phẩm công ty Thanh Nguyên, con nhỏ hất mặt hỏi một cô nhân viên bán hàng đang đứng trong quầy:

Chị thấy anh Phi có ở đây không?

Cô nhân viên nhìn Thúy Hương, tuy mắt cảm tình bởi cái lối hỏi ba đá của nó, nhưng sợ nếu không trả lời, nhỡ Thúy Hương là người nhà giám đốc, hoặc bạn bè gì của Phi thì phiền phức về sau, cho nên cô ta gật đầu nói có Thúy Hương mừng lắm:

– Gọi anh xuống giùm tôi đi, hay là cô nói số phon tay của anh, tôi tự gọi
Cô nhân viên đổi thái độ bởi câu nói hớ của Thúy Hương, con nhỏ tự tổ cáo mình không phải là bạn thân. Nếu thân, sao cả đến số phon của Phi cũng không có?

– Ông Phi đang làm việc với khách, cô chờ đi nha!

Thúy Hương nói:

– Nếu anh Phi biết cô để cho tôi phải chờ, chắc chắn là cô xách gói ra cửa đó nhá.

– Thì cô tự lên đó gặp ông Phi đi, tôi đã bảo ông đang có khách, không dám gọi đâu Người thanh niên đứng cạnh cô phục vụ, tế nhị hơn, anh ta nói:

– Được rồi, để tôi gọi cho, nhưng nói là cô ai gặp hả cô?

Thúy Hương nghênh mặt:

Vân Nga, sinh viên năm thứ tư đại học y dược, được chữa

Hai cô bán hàng rí tai nhau:

– Sời ơi Bác sĩ tương lai gì cái mỏ nhọn hoắt như mỏ két, chắc ăn hiếp bệnh nhân ghê lắm.

Thúy Hương cười thâm trong bụng đâu ai biết Thúy Hương nói dối chứ. Tất nhiên Phi nghe tới tên Vân Nga, sẽ chạy xuống ngay cho mà xem, có cách đó Thúy Hương mới được gặp Phi thật nhanh.

Quả nhiên đúng như dự đoán của Thúy Hương, anh con trai đó nói tên Vân Nga xong, đã gật đầu dạ dạ tới tấp. Cát máy anh chàng nhoẻn miệng cười thật tươi với Thúy Hương:

– Anh Phi xuống ngay, thưa cô.

Vừa dứt tiếng, Phi đã trên cầu thang hấp tấp đi xuống, Thúy Hương nhìn thấy gương mặt rạng rỡ của Phi, cảm thấy trong bụng không vui. Phi rạng rỡ như vậy là vì anh ngỡ Vân Nga tới thăm mình, nếu biết là Thúy Hương, có lẽ Phi không thềm tiếp lắm đó, càng nghĩ, Thúy Hương càng tức, con người ta thật là có phần không cần gì lo Vân Nga không cần làm gì cả, vậy mà đi Quyên thương Vân Nga, bênh vực Vân Nga, Phi thì ưu ái Vân Nga đến nỗi mới nghe tên con nhỏ, đã bỏ khách ngồi một mình, hấp tấp chạy đón, ai cha, thật là tự ái.

Phi nhìn quanh để tìm Vân Nga, anh chàng nhân viên lúc nãy chỉ về phía Thúy Hương:

Cổ đứng đằng kia, xếp Phi ơi!

Phi nhìn theo tay chỉ, thấy Thúy Hương, anh ta sa sầm nét mặt, nhưng sau đó lấy bình tĩnh, anh đi về phía Thúy Hương, hỏi:

Hương đó à? Còn Vân Nga đâu, sao không thấy Thúy Hương nói:

Em đến một mình. Sao lúc nãy thằng Bình nói có Vân Nga mà, nó còn nói Vân Nga học năm tư đại học y dược.

Là em đùa với anh cho vui thôi, anh làm gì quan trọng Vân Nga ghê vậy?

Không có Vân Nga, anh có tiếp em không?

Ờ ... tiếp chứ sao không?

Lúc nãy em rủ Vân Nga đến thăm anh, nhưng nó không thềm đi. Nó nói làm biếng đi lắm, ở nhà học bài thích hơn, có vẻ nó không thích giao thiệp với anh.

Phi đã quen với cái lối đơn đặt quen miệng của Thúy Hương rồi, anh cười

nửa miệng ra vẻ chế diễu:

– Vậy à, chắc cổ bạn học bài thật, dân y khoa học dữ lắm, đâu có đủ thời gian đi long nhong, tôi cũng có một đứa em bà con học năm thứ ba y khoa, tôi thừa biết Vân Nga học như thế nào nên rất thông cảm với cổ Thúy Hương là bạn thân thiết của Vân Nga, còn trách móc Vân Nga à?

Em đâu có trách móc nó làm gì, rủ đi thì đi, khổng đi thì thôi Em thích gặp anh một mình hà, có Vân Nga, nói chuyện không được tự nhiên cho lắm. Phi làm thỉnh, nghe gai ốc nổi dài dài theo sóng lưng, chắc là khổ với cô nàng dai như đĩa hám này quá. Cô ta ra mặt theo đuổi Phi như thế này, chắc là Phi phải trốn mới xong, dùng tên của Vân Nga gạt Phi được một lần thôi, sao gạt hoài được, Phi sẽ dặn tụi nhân viên đề cao cảnh giác Thúy Hương mới được, cái mặt này dễ nhớ lắm, nhất là cái ... mỏ nhọn hoắt như mỏ két ấy

Thúy Hương rủ rê:

– Anh Phi đi uểng nước với Hương đi Phi nói, cố giữ vẻ tự nhiên để Thúy Hương không nhận ra ánh mắt nói dối:

– Thúy Hương để cho lần sau nha, tôi đang bận tiếp đỡ đang một vị khách, lúc nãy xin ông ta chờ cho hai phút, ló hai phút rồi, tôi phải trở lên bàn việc tiếp kéo ông giận cắt hợp đồng thì hại lắm, bye được không?

Thúy Hương xụ mặt:

– Anh làm việc mấy phút nữa, em chờ?

Phi lắc đầu:

– Chờ không được đâu Hương ơi, chuyện làm ăn kinh doanh mà, cho cáo lỗi nha, có được không?

Thúy Hương giận dữ:

Được! Tất nhiên là được rồi, nếu là Vân Nga, chắc chắn anh bỏ khách để tiếp nó, đúng không .

Phi cười cười cầu hòa:

Vân Nga biết tôi bận bịu, làm gì cổ tới đây mà tiếp với không tiếp, thú thật Hương thông cảm, tôi làm việc suốt, thỉnh thoảng mới có rảnh rỗi một buổi sáng chủ nhật sang dì Quyên đọc sách ké, đến sách mà không có thời gian để đọc nữa là đi chơi

– Nói như vậy, có nghĩa là anh nói em bất lịch sự chứ gì? Điều gì Vân Nga làm, anh cũng cho là hay là tất, bù lại nó có quan tâm anh bằng em không?

– Thúy Hương nghĩ oan cho tôi rồi, tôi đâu dám ăn nói bừa bãi vậy. Thúy Hương đến chơi, tôi cảm ơn Thúy Hương mới phải chứ, nhưng lần này bận quá không tiếp Hương được, đành phải cáo lỗi vậy, hay là lần sau Hương gọi điện thoại hẹn trước đi, có được không. Anh nói vậy, nhưng số phen của anh đâu, chẳng chịu đưa cho người .tá, sao người ta biết mà gọi chứ Phi móc túi đưa cho Thúy Hương tấm danh thiếp của anh, Thúy Hương mừng lắm, đón lấy đọc xong cất vào ví ngay, thì ra Phi cũng thích giao thiệp với Thúy Hương, chứ nếu không ưa Thúy Hương, anh đâu có đưa danh thiếp cho Hương làm gì, có lẽ lần này Phi đang bận tiếp. khách thật, có số phen của Phi rồi, Hương muốn gọi cho Phi lúc nào mà chẳng được, chắc chắn Thúy Hương sẽ phen cho anh với nhiều cuộc hẹn, hy vọng qua những lần nhìn tình cảm sẽ nảy nở tốt đẹp, lúc đó dù muốn tranh giành Phi, Vân Nga cũng hết cách .

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 5

Thúy Hương ngồi trước mặt Vân Nga nó móc ví đặt lên bàn, lôi ra một đồng đủ thứ tiền bạc, giấy tờ ...

Giả vờ xòe tấm danh thiếp của Phi ra cho Vân Nga thấy, Thúy Hương nói:

– Anh Phi nài Hương lấy danh thiếp của anh. Mình không lấy, anh nhét đại vô túi xách, ý như anh bảo mình nhìn số điện thoại và gọi cho anh. Hôm đó anh Phi trách mình sao mãi đến giờ mới tới thăm anh, nhưng có một chuyện ... mình nói Nga đừng buồn nha, là anh Phi chẳng có nhắc tới Nga câu nào cả, thấy chưa, bỏ không tới là anh quên bỏ ngay.

Vân Nga lắc đầu:

– Không hỏi thì không hỏi, có sao đâu nào? Ông phi với Vân Nga đâu cần gì phải quan tâm lưu ý nhau, chỉ là hai người bạn mới quen thôi, trò chuyện có một lần, sao bắt người ta quan tâm mình?

– Thúy Hương cất mọi thứ vô chiếc ví, trừ tấm danh thiếp của Phi con nhỏ cứ cầm trên tay ngắm nghía hoài ra chiều yêu quý ái mộ lắm, Thúy Hương ngược lên nhìn Vân Nga, hơi ngạc nhiên vì Vân Nga vẫn tỉnh như không trước thái độ dửng dưng của Phi:

Nga không buồn gì à?

Không có gì để gọi là buồn, bạn sơ giao, chưa mấy thân thiện, chưa mấy

hiểu nhau, sao Vân Nga phải buồn Chứ Thúy Hương chống tay vào cằm, nói:

– Như Thúy Hương với anh Phi, đã khá thân nhau, nếu anh Phi đối với Hương mà lạnh nhạt như đối với Nga, chắc là Hương buồn lắm đó. Vân Nga bán tín bán nghi, lời Thúy Hương nói có gì làm bằng đâu, Thúy Hương với Vân Nga cùng lúc quen với Phi. Phi có vẻ không thích Thúy Hương, hôm đó ba người trò chuyện, chẳng những di Quyên mà Phi còn liên tục đả phá ý kiến của Thúy Hương, ai cũng tỏ ý bênh vực ý kiến của Vân Nga, sao giờ Thúy Hương bảo nó với Phi rất thân nhau sau một lần viếng thăm xã giao như thế. Nếu Thúy Hương bảo Phi quên không hề hỏi thăm tới Vân Nga, thì Vân Nga còn tin, chứ chuyện Thúy Hương với Phi rất thân nhau thì Vân Nga phải xem lại, chuyện Thúy Hương có tẩm danh thiếp của Phi, có lẽ cũng không phải là do anh Phi nài Hương lấy danh thiếp của anh, Hương không chịu lấy, anh nhét đại vô túi xách.. như lời Hương tự hào kể với Vân Nga, xét tính cách, Phi không phải người như thế, Phi sao có thể sỗ sàng nhét danh thiếp vào túi xách của một cô gái trong khi cô ta từ chối không chịu nhận nó chứ, động tác đó rất thiếu tư cách, không thể có từ một người ăn nói nghiêm chỉnh, lịch sự tế nhị như Phi, Thúy Hương quen đơm đặt, nó luôn dựng lên những điều không có thật rồi mà, chắc câu chuyện này xảy ra giữa Thúy Hương và Phi, cũng do Thúy Hương dựng lên để lờ Vân Nga thôi.

Vân Nga nói:

Nếu là đã thân nhau thì làm sao người ta còn lạnh nhạt với mình được. Nếu thân nhau, người ta sẽ trân trọng, sẽ ân cần, đâu có xem mình là kẻ đến làm phiền mất thời gian quý báu của người ta, đến nỗi người ta phải đuổi khéo cho mình bỏ ra về. Khi thân nhau, người ta cứ nghĩ tới mình, dù mình không tới, người ta vẫn hỏi tên mình, vậy thì có sơ suất gì nữa đâu mà Hương lo sợ

anh Phi làm cho Hương buồn Thúy Hương đỏ mặt, thật là xấu hổ, tự mình cảm thấy xấu hổ thôi, vì tự dung nhỏ Vân Nga nói như di quốc trong bụng Thúy Hương vậy, Vân Nga nói y như nhỏ đã chứng kiến từ đầu đến cuối cuộc viếng thăm của Thúy Hương dành cho Phi, Vân Nga nói y chang cảnh diễn ra giữa Phi với Hương, làm Thúy Hương bất giác phải đỏ mặt.

– Vân Nga nhìn thấy da mặt Thúy Hương tự dung ửng đỏ, biết tẩy là Thúy Hương nói dối Vậy xem ra có lẽ con nhỏ năn nỉ Phi để xin cho được danh thiếp của anh để dễ bề liên lạc, chắc là Phi cũng rầu rui ruột khi nghĩ đến viễn cảnh bị Thúy Hương liên tục làm phiền vì những cú điện thoại vô duyên của nó, ai chứ Thúy Hương thì khỏi nói, con nhỏ sẽ gọi cho Phi liên tục, chắc là Phi phải ổi số điện thoại khác để trốn Thúy Hương mất.

Nếu hôm qua Vân Nga vị tình đi theo Thúy Hương đến chỗ Phi, chắc là Phi cũng bức lắm, vì như vậy càng làm phiền Phi mất thời gian làm việc trong khi Phi quý thời gian, dân kinh doanh mà, thời giờ của người ta là vàng ngọc, đâu có bỏ phí trong những cuộc trò chuyện vô bổ được, đôi khi tiếng nói của họ đáng giá hàng chục ngàn đô la, biết đâu vì tiếp Thúy Hương, Phi phải bỏ mất đi cơ hội bàn bạc một cái hợp đồng béo bở cho công ty của anh thì tình bạn đó liệu có bền không?

– Đầu óc cỡ Thúy Hương thì làm sao nghĩ được vấn đề sâu xa đến như vậy, cho nên con nhỏ chỉ toàn là làm phiền người ta để thỏa mãn những yêu sách riêng tư của con nhỏ thôi, Vân Nga chơi với Thúy Hương mấy năm trời, Vân Nga quá hiểu tính nết nóng cạn và ích kỷ của Thúy Hương rồi mà. Nhưng vì là bạn, không thể không chơi với nhau, vả lại nếu Vân Nga không tới chỗ Thúy Hương, Thúy Hương cũng đến nhà Vân Nga, hồi đó chưa có điều gì để suy ngẫm, Vân Nga thấy Thúy Hương cũng là bạn tốt? bây giờ thì có lẽ bắt đầu khác rồi, nguyên nhân đó chính là Phi, vì thích Phi và muốn chiếm lấy cho được anh, Thúy Hương đã ngày càng ích kỷ hơn. Vì Phi, Thúy Hương sẵn

sàng mắt Nga. .

Thúy Hương cố nói:

– Hương nói là nói Nga, chứ Hương với anh Phi thân nhau có khi hai đứa tụi Hương như hình Yới bóng, sao có chuyện giận hờn, phiền lòng nhau. Vắng Hương, anh Phi chịu không nổi hay sao ấy, anh bắt Hương phải gọi điện, thoại thường xuyên cho anh.

Càng nói, Thúy Hương càng lộ rõ cách nói dối của nó, Thúy Hương làm như Vân Nga là trẻ con ba tuổi không bằng, muốn vẽ rồng vẽ rắn gì cũng tin được, ai cha!

Thúy Hương cất tấm danh thiếp vào ví tay một cách cẩn thận, đứng lên, con nhỏ nói:

Thôi, Hương có việc phải đi đây, Hương có một cái hẹn quan trọng lắm
Thúy Hương chờ Vân Nga hỏi xem đó là cái hẹn gì, với ai mà quan trọng như vậy, để con nhỏ có dịp "nổ" tiếp, nhưng Vân Nga ngồi im nhìn Thúy Hương với ánh mắt đầy vẻ chế diễu, môi cười cười Thúy Hương tự nói:

.

– Là Hương hẹn với anh Phi chiều nay đúng hai giờ tại quầy sách dì Quyên, Vân Nga tới chơi không Vân Nga lắc đầu:

– Thôi, Hương tới đó một mình đi, Nga bận bài vở túi bụi, hai giờ học trong bệnh viện rồi, chắc là Nga không rảnh Thúy Hương nói một cách cố ý:

– Vậy cũng được, vì chắc là hai đứa tụi Hương sẽ chở nhau đi chơi, Nga theo cũng không tiện cho lắm, chờ mai một anh Phi giới thiệu cho Nga một chàng, tụi mình sẽ rủ nhau đi .chung, lúc đó ai cũng vui, vì ia cũng đủ đôi đủ cặp cả.

Vân Nga vẫn cười cười, Thúy Hương không sao hiểu được nụ cười của Vân Nga, con nhỏ thở phào nhẹ nhõm như tlút được gánh nặng ngàn cân, áp ủ khá lâu ý định này, thấp thỏm lo sợ Vân Nga phản ứng khi Thúy Hương

"chặn họng không để cho Vân Nga phát sinh tình yêu với Phi, giờ mới có dịp nói ra được, Vân Nga vẫn im ru cười cười, Thúy Hương mới cảm thấy nhẹ người, giờ thì Thúy Hương đã nói được với Vân Nga là Phi thuộc về nó rồi, không lo Vân Nga tranh giành Phi nữa. Từ từ Thúy Hương sẽ chiếm lấy tình cảm của Phi, một ngày không yêu, hai ngày không yêu, nhưng mấy chục lần gặp mặt, rủ rê nhõng nhẽo, lo lắng, săn sóc ... rốt cuộc Phi cũng sẽ cảm động, đó là "chiến thuật mưa dầm thấm đất chỉ cần Phi chịu đi chơi riêng với Thúy Hương một lần, là Thúy Hương sẽ đeo bám Phi suốt đời, đeo bám tới bao giờ phi thuộc về Hương mới nghe. Đó là Thúy Hương định gài bẫy Vân Nga thôi, chđ làm gì Thúy Hương có cuộc hẹn nào với Phi, Thúy Hương định làm trắc nghiệm xem Vân Nga có thích Phi hay không. Nếu Vân Nga thích Phi, chắc chắn hai giờ chiều nay Vân Nga sẽ đến quây sách dì Quyên, Thúy .Hương sẽ trực ở đó.

để lật tẩy Vân Nga cho Vân Nga xấu hổ. Nếu có thể, Thúy Hương sẽ thẳng thắn bảo Vân Nga đừng có chen vào phá hoại tình cảm giữa Thúy Hương với Phi.

Thúy Hương rời nhà Vân Nga đến thẳng chỗ dì Quyên, bây giờ là một giờ ba mươi chiều, con nhỏ sẽ ở đó đến hai giờ để xem Vân Nga có vác mặt đến không, sẵn tiện nịnh nọt dì Quyên lấy lòng. Yêu Phi Thúy Hương sẵn sàng hạ mình lòn cúi dì Quyên, vì con nhỏ đã biết dì Quyên chính là dì ruột của Phi, nghe đâu mẹ Phi rất tin dì Quyên, một lời dì Quyên nói la bằng trăm ngàn lời nói của Thúy Hương. Nếu được dì Quyên thương, thì kể như đi được chín mươi phần trăm trên con đường ... tiến vô cửa nhà Phi rồi.

Thúy Hương ghé vô một sạp trái cây, mua nào vài thiều loại ngon nhất, giá cao nhất, nào măng cụt, nào mít tố nữ, chỉ chọn loại trái cây đặc sản, cũng tốn khá nhiều tiền, sau đó trực chỉ quây sách dì Quyên.

Dì Quyên đang ngủ lơ mơ trên chiếc ghế bô đặt sau quây kính chứa toàn

hàng văn hóa phẩm, trưa vắng khách, dì Quyên. thường ngủ 1ơ mơ, nghĩa là nửa ngủ nửa thức như thế, bởi khách của dì Quyên thường là .khách quen, chung. qui cũng tụi sinh viên học sinh tới mua sách, thuê truyện hoặc photocopy, cho nên bọn đó không đi vào giờ ngủ trưa của dì Quyên:

Tiếng hon da dừng làm dì quyên tưởng có khách, mở mắt dì Quyên nhìn qua lớp kính tủ trong suốt, dì thấy Thúy Hương, vội nhắm mắt lại, oan gia chướng cầu mà cứ gặp hoài, đã bảo con nó khá vô duyên mà, chuyên môn làm mấy cái chuyện bất lịch sự, chẳng hiểu tới làm gì vào lúc người ta đang mơ màng giấc điệp như thế này – Dì Quyên! Dì Quyên!

Lại còn kêu réo, thiếu tôn trọng ghê.

Dì Quyên bắt đắc dĩ phải mở mắt, dì nạt nhỏ:

Gì vậy?

– Cháu có cái này gửi cho anh Phi, dì cất giùm cháu với.

– Phi nó đâu có tới đây mà gửi?

Ý đuôi khéo, vì Thúy Hương mua thứ gì ăn được, nó cũng chỉ -nói là gởi cho anh Phi, chứ không tể nhị nhắc thêm dì Quyên vào.

– Chắc mai ảnh sẽ tới mà dì, hôm nay thứ bảy rồi.

– Bộ mi nói chủ nhật nào nó cũng rảnh sao?

– Ba tuần ảnh không tới, tuần thứ tư chắc là phải tới chứ dì, hay dì cứ cất vô tủ lạnh đi, để ta gọi điện thoại hẹn ảnh mai tới chơi.

Dì Quyên nhồm dậy cấp tốc, trợn mắt:

– Sao mi biết số điện thoại của nó mà gọi?

– Anh Phi cho con danh thiếp.

Dì Quyên lằm bằm:

Thằng chó con này điên chắc, bộ không muốn sống nữa rồi sao.

Thúy Hương nghe không rõ dì Quyên nói gì, con nhỏ nói:

Con mua toàn là trái cây ngon.

Dì Quyên nhấm nhăng:

– Phi nó là dân nhậu mà, dẫu thèm ăn trái cây, lần trước mi mua đem tới, tau để riết sinh thúi rồi quăng vô thùng rác.

Dì Quyên ác như mụ phù thủy ngồi trên cây chổi vậy, dì muấn ra một "chiêu hạ độc thủ cho Thúy Hương tiêu tùng ngay, Thúy Hương xuống sắc mặt:

– Sao dì không ăn đi?

– Thôi, của ai cho ai, tau để nấy:

Trái cây tau toàn nhỏ Mỹ, cam Mỹ, quýt Tàu, đầy tủ lạnh, tau ăn toàn đồ nhập không hà, đồ Việt Nam, tau ăn vài thiếu hàng hiệu mới ăn, vài Thanh Hà, hồng Bắc Kạn, Lạng Sơn tau mới ăn, sầu riêng Ngũ Hiệp, Cai Lậy Tiền Giang hột lép, com vàng, tao mới ăn.

Đúng là một bà cô độc ác Thúy Hương thụng mặt, dì Quyên chê đồ nó mua thuộc loại dở, còn nói để thúi qung sọt rác, cay ời là cay, rõ ràng ghét nên xấu mà. Thúy Hương cố nhin dì Quyên, con nhỏ nói:

– Vậy anh Phi thích món gì?

– Mi vô siêu thị Công Quỳnh mua chả lụa Huế, nem chua Huế toàn là ột hiểm, tôi sống, cá ba sa chế biến sẵn đóng gói đông lạnh đủ món, thằng Phi thích lắm, tau thấy nó ăn toàn m,ấy loại. khoái khẩu đô không hà, mấy thứ đó uống bia là tuyệt cú mèo.

Thúy Hương sáng mắt:

Bên siêu thị Sài Gòn có không dì?

– Ai biết, mi vô đó kiểm thử thì biết chứ gì.

– Vậy con đi há, con đem gói vô tủ lạnh của dì được không – Được Dì Quyên nói xong, nhấm mắt lại như bảo Thúy Hương mau bốc hơi" cho rảnh, ở đó lải nhải hoài, dì Quyên mất giấc trưa, đâm bực.

Thúy Hương đi ngây, con nhỏ đi một lúc, trở lại Yới một cái túi Xách căng phồng, toàn là đồ nhậu, dì Quyên lập tức tiếp quản cho vô tủ lạnh, đó là

những thì dì Quyên khoái khẩu nhất ôi món nem Huế vừa chua vừa cay, đầy ớt hiểm và tỏi sống, cay xé lưỡi nhưng ngon ơì là ngon, mới nghĩ tới đã cảm thấy nước bọt tuôn ra không kềm chế được rồi. Lần này tôi gì dì Quyên không. ăñ chứ, đàn ông đại gái đã đáng ghét rồi, con gái mê trai càng đáng ghét hơn, ngu ơì là ngu.

Thúy Hương cố nấn ná trong quầy dì Quyên đến hai giờ ba mươi, con nhỏ thở phào nhẹ nhõm rồi ra đi.

A lô! Phi đây?

Phi vừa ngả lưng lên nệm, nghe tiếng phon reo vội nhồm dậy, bên kia đầu dây, giọng con gái quen thuộc làm Phi muốn ... đặng tóc gáy.

– A lô! Em, Thúy Hương đây anh Phi ơì, anh đang làm gì vậy.

– À. à, đang bận tiếp một ông khách đến họp đồng.

– Tôi rồi cũng còn tiếp khách à anh?

– Còn chứ Hương, khách ở xa người ta tới giờ nào mình tiếp giờ đó.

– Hay là anh gạt em?

– Gạt Hương làm gì vậy – Ai biết! Gạt em là anh có khách để anh khỏi phải trò chuyện với em:

– Không có đâu, nói tào lao cũng giải khuây được mà, đôi khi tôi làm việc bị căng thẳng thần kinh, có ai đó nói tào lao nghe cũng vui vui:

Thúy Hương hơi giận câu nói khinh thường con nhỏ của Phi, nhưng cố nhịn:

– Em tới chỗ anh chơi nha? Anh tiếp khách xong, mình đi ăn tối với nhau anh Phi nha?

Tiếng Phi cười trong máy:

– Hương biết tôi đang ở đâu không ở đâu – Tôi đang ở Tiền Giang.

– Sao lại ở Tiền Giang – Tôi xuống chi nhánh, công ty chúng tôi đặt chi nhánh ở Tiền Giang, Cần Thơ, Bình Dương. Hương tưởng tôi đang ở Thanh Nguyên à. .. – Anh có nói dối em không đó Em nghe tiếng anh gần lắm.

Phi lại cười lớn, Phi cười là vì anh nói dối Hương thật, nhưng con nhỏ không có cách gì để kiểm tra xem anh nói thật hay nói dối. Từ hôm biết số phận của anh tới nay, Hương liên tục gọi tới đòi gặp phi, nhưng lần nào Phi cũng từ chối với đủ mọi lý do. Phi ước gì Vân Nga bắt chợt gọi tới cho anh, nếu Vân Nga gọi cho anh, thì trái ngược với Thúy Hương, người đề nghị gặp mặt là Phi chứ không phải là Vân Nga, nhưng đời thật trở trêu thay: theo tình, tình phớt phớt tình, tình theo", có một danh nhân đã thốt lên câu đó một cách ngán ngẩm. Tình yêu là một điều kỳ diệu, nhưng yêu Phi kiểu Thúy Hương thì tình yêu là một điều ... kỳ cục đối với Phi. Ai cha, phiên ơi là phiên.

– Phi chợt ... chuyển đổi đề tài:

– Sao lâu quá không thấy Hương rủ Vân Nga tới chỗ dì Quyên chơi?

Thúy Hương tức tối:

– Sao lúc nào gặp em, anh cũng hỏi con Vân Nga hết vậy – Lâu gặp thì hỏi, Vân Nga là bạn của Hương, tôi không hỏi Hương thì biết hỏi ai đây – Vân Nga đâu liên quan gì đến chuyện giữa anh với em đang nói chứ – Cần gì phải liên quan đến câu chuyện tôi với Hương đang nói, mà cũng khó liên quan lắm, bởi vì chuyện đang nói có gì quan trọng đâu, chỉ là tào lao thôi mà.

– Vậy chuyện gì mới quan trọng Chuyện ... lâu quá tôi không được gặp Vân Nga, được không?

– Anh muốn gặp nó, đến nhà nó mà gặp Nếu không đến thì vô bệnh viện kiểm nó. Nó suốt ngày ở trong bệnh viện, anh thích mấy chỗ đó thì cứ tự nhiên vô đi, hỏi em làm gì.

Thúy Hương nổi nóng, con nhỏ sừng cồ với Phi, quả là Thúy Hương nóng tính và không biết vị tình ai, nổi nóng lên là con nhỏ ... tập cho một trận nên thân, sau đó muốn ra sao thì ra.

Phi nói:

– Hương làm gì la lối ghê vậy?

Thúy Hương phụng phịu:

– Ai bảo anh trò chuyện với em mà cứ nhắc Vân Nga hoài làm chi.

– Ủa, chuyện tốt đẹp như vậy mà Hương giận tôi sao? Tôi nghĩ Vân Nga là bạn thân của Hương, đồng thời Vân Nga cũng đã là bạn của tôi. Tôi quan tâm tới bạn bè, có gì làm cho Hương giận dừ ghê vậy?

Thúy Hương ấp úng không trả lời được, Phi nói không sai, ba người đều là bạn bè với nhau, Phi đâu phải là riêng của Hương, Phi với Hương chưa nảy sinh mấy may một hứ gì riêng tư, dù chỉ là một câu nói nhẹ nhàng có ẩn ý ... hay một cử chỉ nào đó khả dĩ khiến cho Hương hiểu lầm là Phi thích Hương. Nói thật là Phi chưa hề có gì với Hương, đúng hơn là Phi không thích Hương, trong những lần trò chuyện, Phi đều khách sáo với Hương, rõ nhất là Phi luôn xưng với Hương bằng tiếng tôi khô như sỏi, Hương vợ duyên lần vô lý ghe đi.

Thúy Hương im lặng một lúc, sau đó thu hết can đảm, con nỏ nói:

– Em thích anh Phi nghĩ tới mỗi mình em hà.

Phi cười lớn:

– Nếu tôi quan tâm mỗi mình Hương, tức là tôi bị tâm thần rồi đó, cái đầu tôi hoạt động như cái máy vi tính vậy:

Tôi có quá nhiều việc phải nghĩ tới, trong số công việc tôi phải nghĩ tới, nói Hương đừng buồn nghe:

không có Hương.

– Vậy thì có Vân Nga không Phi cười cười nói dối:

Có lẽ đôi khi ...

– Anh nói dối, anh luôn nghĩ tới Vân Nga.

– Tại sao tôi phải nói dối?

– Vì anh sợ em giận.

– Lý do gì tôi nghĩ tới Nga mà Hương phải giận tôi? Nói thật với Hương nghe, nếu tôi yêu Vân Nga, Hương cũng đâu có lý do gì giận tôi, mình là bạn bè thôi mà, lại là bạn sơ giao, tôi chưa hiểu điều gì nơi Hương, ngoài chuyện Hương là người giao báo hàng ngày cho dì Quyên.

– Vậy còn Vân Nga, anh hiểu điều gì nơi nó chứ?

– Vân Nga có tình người, vì cô ấy là một bác sĩ trong tương lai, Vân Nga ngoan và tế nhị trong cách nghĩ, cách nói.

– Vì nó tương lai là bác sĩ hái ra tiền, cho nên anh thích nó, đúng không?

Thúy Hương nói một cách ngu ngốc, sự ghen tuông làm cái lý trí vốn đã ngu muội của Hương thêm ngu muội. Câu nói đó khiến cho Phi đã xa trong tình cảm của Hương, càng xa thêm vạn dặm, tiếng Phi nghiêm và lạnh như băng:

– Nếu Hương nghĩ vậy thì tôi với Hương chẳng còn gì để nói nữa, chúc Hương ngủ ngon!

Thúy Hương mới chưa kịp nói thêm tiếng nào, Phi đã cắt máy.

Có lẽ chuyện Thúy Hương rủ Vân Nga đi giao báo chung với nó là chuyện ... của dĩ vãng rồi:

Từ hôm Thúy Hương Trò chuyện bằng điện thoại với Phi, con nhờ xúc phạm anh tới nay, Thúy Hương giận lây cả Vân Nga, mấy lúc rảnh rỗi, Vân Nga tới chỗ đại lý báo . của dì Phụng, dì đều nói Thúy Hương không có ở đó. Có lẽ Thúy Hương không muốn gặp Vân Nga, nhưng Vân Nga chỉ lơ mơ hiểu là Thúy Hương sợ đi chung với Vân Nga Phi sẽ chú ý tới Vân Nga hơn Thúy Hương thôi, vì Vân Nga cũng biết Phi không thích Thúy Hương gì cho lắm, như vậy có nghĩa là Thúy Hương vẫn chưa kết được với Phi, mà Phi thì tỏ vẻ ưu ái Vân Nga ra mặt, Vân Nga cảm nhận được điều đó nói Phi, thông minh như Vân Nga, chỉ cần chịu khó kết nối mấy điều kiện đó lại với nhau là đoán ra tất cả Tình trạng hiện thời của Thúy Hương thôi. Bạn bè. chơi

thân với nhau từ hồi đầu cấp ba tới nay, Vân Nga chưa bao giờ làm điều gì. mất lòng Thúy Hương, vì thời gian đó hai đứa quan hệ nhau bằng tình bạn bè vô tư. Giờ thì khác rồi, giữa tình bạn ấy đã nảy sinh ra một tình cảm khác, hơi đen tối, đó là ganh tị, ghen tuông, chỉ phát sinh một phía Thúy Hương thôi. Còn Vân Nga vẫn vậy, Vân Nga vẫn là đứa bạn vô tư của Thúy Hương, nếu Thúy Hương gạt bỏ ra ngoài tình bạn trong sáng những điều vớ vẩn đó. Vân Nga biết mình đôi khi có. nghĩ tới Phi, vì Phi rất đáng yêu, cho nên Vân Nga bị buộc mình phải nghĩ tới anh. Nhưng nếu chuyện Vân Nga nghĩ tới Phi là nguyên nhân làm mất đi tình bạn gắn bó nhiều năm giữa Vân Nga và Thúy Hương, thì Vân Nga sẽ không nghĩ tới Phi nữa, Vân Nga sẽ mong cho Phi yêu Thúy Hương, để hai đứa còn mãi tình bạn thân thiết vui vẻ như ngày xưa.

Vân Nga còn quá nhiều việc để yêu, Vân Nga yêu tương lai của cô, Vân Nga yêu thầy cô, bạn bè, yêu bệnh nhân, yêu con người, yêu cuộc sống, tâm hồn Vân Nga luôn hướng về phía trước để tìm kiếm những điều tốt đẹp cho cuộc sống, đó là những cố gắng học tập kinh nghiệm, rèn luyện ý đức, tiếp thu y thuật một cách triệt để, Vân Nga còn rất nhiều điều để yêu. Nếu cô loại Phi ra khỏi một góc của tâm hồn cô, thì những thứ tình cảm kia sẽ tràn vào lấp đầy khoảng trống đó, rồi Vân Nga cũng sẽ xem Phi là điều bình thường, sẽ quên anh thôi. Với một cô gái cô lý tưởng cao như Vân Nga, thì tình yêu chỉ nằm trong trạng thái mơ mơ thực thực, cái mơ mơ thực thực đó có khi tồn tại trong tình cảm của Vân Nga mà cũng có khi không tồn tại trong tình cảm Vân Nga ...

Vân Nga vừa đi vừa suy nghĩ cũng buồn thật đấy, vì ...Phi là một chàng trai dễ thương, vừa gặp nhau, Vân Nga đã cảm thấy như anh với Vân Nga. cô. một .lỗi duyên gì đó mà sao Vân Nga mơ hồ cảm nhận giữa anh với cô một tình cảm. thân thương khó tả nhưng giờ thì khác rồi chẳng lẽ Vân Nga đi

giành giật tình cảm đó với Thúy Hương. Biết đâu chừng Thúy. Hương cũng cảm nhận như Vân Nga? Giờ là dù có thích phi đến mấy đi chăng nữa Vân Nga vẫn phải tỏ ra dửng dưng với Phi cho vừa lòng Thúy Hương, biết làm sao đây khi Thúy Hương rất thua kém Vân Nga về mọi mặt nó đều thua Vân Nga, nếu nó được Phi yêu, có lẽ đỡ hơn một chút, còn nếu Phi không yêu Hương, Nga cũng đỡ ray lút một chút, con Lạ trời cho Phi yêu giùm Thúy Hương, nếu Phi không chịu yêu nó, thì đối với sự suy nghĩ của Hương, con chính là kẻ phá hoại tình yêu của nó ...

– Vân Nga!

Vân Nga giật mình, dòng suy nghĩ bị cắt đứt lập tức, người đó .tiến về phía Vân Nga, trái tim Vân Nga nhảy lung tung trong lồng ngực, giống như quả bóng rơi xuống rồi tiếp tục nảy lên trên sân cỏ vậy, giờ thì mọi ý nghĩ lúc nãy đã tiêu thành mây khói, Phi đang đứng trước mặt Vân Nga với nụ cười làm chao đảo trái tim. cô, nụ cười mà lần đầu tiên gặp gỡ đã khiến cho Vân Nga mất ngủ một đêm.

Vân Nga dừng bước, cô dường có bối rối trước Phi:

Anh Phi!

Phi nhìn Vân Nga, anh nói:

Thật là may quá, anh cứ ngỡ anh không được gặp Nga, đi ngang trường tình cờ anh nhìn thấy một lớp sinh viên tan lớp, đi vô đón đại vậy mà ông trời thương cho anh gặp Nga.

Vân Nga cười, nụ cười của Nga cũng khiến trái tim Phi nhói lên một cái vì thương.

Vì hôm nài Nga học giảng đường, chớ nếu hôm nay Nga học bệnh viện, thì anh Phi vô đây không có gặp Nga đâu.

Phi nhìn Vân Nga bằng ánh mắt ấm như nắng một buổi sáng mùa đông:

– Chắc là anh với Nga có thần giao cách cảm.

Vân Nga đỏ mặt lắc đầu:

- Tình cờ thôi mà, ở đời thiếu gì chuyện tình cờ, trùng hợp?
- Sao mấy hôm nay Vân Nga không đến chỗ. dì Quyên chơi? Ngày nào anh cũng dành chút thời gian chạy tới đó xem Nga có tới không nhưng mà chẳng thấy, chỉ gặp Thúy Hương.
- Vì Thúy Hương ngày nào cũng tới giao báo cho dì Quyên mà anh Phi.
- Sao lúc trước Nga cũng thường xuyên theo Thúy Hương đi giao báo, còn lúc này anh trông dài cổ chẳng thấy Nga đâu cả, hay là anh tới đó hoài, Nga ghét anh, Nga không thèm tới nữa?

Vân Nga lắc đầu, lời trách móc đầy thương yêu của Phi làm Vân Nga cảm động lắm, nhưng Vân Nga cứ làm. mặt tnh, cô nói:

- Không thương, không ghét gì cả, anh Phi đừng lo.

Mắt Phi tối lại sau câu nói vô tình của Vân Nga, người ta đứng dưng với mình như vậy, có nghĩa là người ta không hề để ý quan tâm tới mình, vậy mà mình cứ mơ, mình khờ khạo từ lúc nào cũng chẳng hay. Chỉ cần nhìn thấy nụ cười của Vân Nga là mình không còn tự chủ được nữa, Vân Nga có sức lôi cuốn đến kỳ lạ dù. Vân Nga không hề nhõng nhẽo, trách móc hay giận dữ như Thúy Hương, Vân Nga không hề có ý gây ấn tượng với mình chút gì cả, vậy mà Vân Nga lại chiếm cả sự chú ý của mình.. Suốt ngày, suốt đêm mình cứ nghĩ hoài tới Vân Nga, bây giờ Vân Nga nói dối với mình, cô không thương không ghét là nói thật hay dối lòng, vẫn làm cho trai tim mình đau ghê thất vọng ghê lắm giống như tâm trạng của một chú bé con đứng ngóng cái tổ chim đầy chi con trên tàng cây cổ thụ vậy ngoài tầm tay với bất cứ khi nào khiến cho người ta không hi vọng nữa Phi buồn Chắc tại anh ăn nói vô duyên thôi. chứ muốn chuyện được người ta gét, cũng không phải là dễ, khi người ta ghét mình hoặc thương mình đều là do người ta quan tâm tới mình. Đối với Vân Nga anh đâu là gì mà đòi Vân Nga quan tâm đúng không?

Vân nga cười nụ cười có hai đồng xu lún sâu trên khóe miệng duyên ời là duyên nụ cười xinh khiến trái tim phi muốn rời ra ngoài. Nếu Vân Nga chẳng Nghĩ gì tới Phi phải làm sao đây?

Vân Nga nói Ghét thì quan Tâm thân khổ, cứ ám ảnh hoài không yêu nếu có ai đó ghét Vân Nga xin thà đừng cho họ biết mặt, biết tên Vân Nga đỡ khổ – Anh lại muốn người ta ghét anh để được người ta quan tâm anh – Anh Phi lạ ghê Vân Nga ghét anh đại đi Vân Nga, để anh còn được nghĩ là Vân Nga chưa quên anh Vân Nga nhìn xuống mũi giày đang dí dí trên viên gạch – Thì Vân Nga cũng đâu quên anh Phi – Không quên tức là nhớ nga hả – Không quên tức là không quên anh Phi ời – Thì đang nào nhớ cũng không quên – Không quên khác nhớ khác – Là nga muốn rắc rối với anh Vân Nga ngược lên nhìn phi lúc đầu ánh mắt như hồ thu gợn sóng của Vân Nga như muốn nhả chìm Phi vào đó phi nghĩ ánh mắt chết người như vậy mà làm bác sĩ sao bệnh nhân nam trẻ trẻ như mình chịu được. Nếu mình là bệnh nhân của Vân Nga mình bệnh hoài Không chịu hết”.

Nga nói – không quên lakhi có ai nhắc lập tức mình nhớ ngay, nhớ, là lúc nào cũng nghĩ về người đó trong tâm trí mình khác chứ sao giống nhau được anh phi Ờ thì khác Vân Nga nhìn đồng hồ tay Mình về đi há chiều nga còn phải vô bệnh viện Phi miễn cưỡng giật đầu sau đó anh nói Hay là Vân Nga đừng về đi ăn cơm với anh mình trò chuyện tới giờ thì nga đi học anh đi làm tiếp được không? Vân Nga thích ở bên cạnh Phi lắm, có nghĩa như vậy nga làm khổ thúy Hương. Nếu biết thúy Hương yên trên đà theo đuổi Phimà Vân nga còn cố tình chung với phicòn gì là tình bạn bè Vân Nga lắc đầu Cảm ơn ý tốt của anh phi nha, nhưng lần này không được rồi vì Vân Nga không báo trước là vắng mặt trong bữa ăn gia đình trưa nay. Ba má và bà vú của Vân Nga sẽ lo lắng tội nghiệp lắm. hẹn lần khác đi nha. Có dịp mình sẽ đi chung Phi thất vọng Thật là tiếc quá, vậy Vân Nga về nhà hay cho anh dư nga một

đoạn đường ngắn được không Không nỡ từ chối lời đề nghị của Phi không phải anh đi một đoạn như lời đề nghị của phi mà anh đi với nga đến lúc ô dừng lại cổng nhà anh đứng nhìn cô khuất sau cánh cổng mới bỏ đi,đó là anh cố ý Vân Nga biết nhưng mà không trách phi. Nếu anh không theo cô cho biết nhà chẳng có cách nào anh biết cô ở đâu may lắm phi mới gặp được Vân Nga trước cũng trường như lúc này. Nếu như nga có ý tránh mặt anh thì mất đầu cô rồi lần này nga hết đường lẩn tránh,Phi sẽ năn nỉ nga nhất định phi phải tới nhà thăm nga,contrai như anh thật là có quyết tâm trong tình yêu,chưa nói cung đã thấy rõ phi yêu nga yêu thật lòng rồi điều này làm cho nga hết sức bàng hoàng,liệu nga yêu anh thúy Hương Có trách móc không Chắc là sẽ có đấy. Thúy Hương nó đâu bết tể nhị, cũng không có lòng vị tha,chẳng có chút cao thượng nào hết ,cái ma thù Hương xí dành về phần nó rồi thì nó nhất định không dành cho ai. Thúy Hương Đã lên tiếng xí dành phi về phần nó, tuy phi không phải là vật thể thụ động để đứng yêu Thúy Hương dành lấy nhưng thúy hương không nghĩ thế,nao chỉ nghĩ nếu không có vân nga, chắc chắn sẽ thuộc về phần nó đó là một thứ tình cảm chiến hữu, rất nguy hiểm kẻ chiến hữu rất có lòng đam mê không thể kiềm chế, họ sẽ làm tất cả để đạt được mục đích nếu không được chắc hẳn sẽ sinh long hận thù Vân Nga không muốn trở thành kẻ thù của thúy Hương, nhưng Vân Nga đã nghe trái tim mình nghiêng nghiêng về tình cảm của Phi rồi biết làm sao đây ?

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 6

Vú Hiền gõ cửa phòng Vân Nga, tuột nhanh xuống giường Vân Nga bật cửa, vú Hiền nói:

– Nga ơi có khách, vú bảo họ ngồi chờ hay bảo họ về đây?

– Ai vậy vú?

– Một cậu trai xưng tên Phi, cậu ta nói sẵn tiện đường đi làm, ghé sang rủ Vân Nga ăn sáng.

– Máy giờ rồi vú?

Vú cười:

– Gần tám giờ rồi Nga ơi!

– Con ngủ nướng, chắc anh Phi cười con rồi đó, vú nói giùm là con xuống ngay nhé.

– Ủ, để vú nói.

Vú quay lưng đi xuống, nói thầm chắc tiểu thư nhà mình bắt đầu yêu rồi đây, trông cậu ta cũng đẹp trai và dễ thương lắm.

Vân Nga hấp tấp làm mấy việc riêng rồi thay quần áo, cô chạy xuống thang lầu, chắc là Phi chê cô ngủ nướng rồi, tệ ghê:

Ca trực đêm qua khiến Vân Nga ngủ bù thêm một chút, cô chỉ mới ngủ từ lúc sáu giờ sáng tới bây giờ, nhưng làm sao Phi biết được chứ.

– Anh Phi!

– Vân Nga!

– Anh Phi chờ có lâu không?

– Anh mới tới thôi, chắc anh làm mất giấc ngủ của Nga rồi?

– Có gì đâu.

Vân Nga bẽn lẽn nói tiếp:

– Chỉ sợ anh Phi cười Vân Nga ngủ lười nhác tới mặt trời xỏ mũi vẫn chưa dậy.

– Anh đoán đêm qua Vân Nga trực trong bệnh viện mà, nếu không làm gì ngủ tới giờ này. Anh làm phiền Nga thì có, nếu anh biết Nga cần ngủ bù, anh không ghé giờ này đâu.

Vân Nga cười:

– Tụi Nga quen ngủ chập chờn như vậy rồi muốn ngủ lúc nào thì ngủ, muốn thức lúc nào thì thức. Anh Phi đừng có áy náy nha.

– Nga đi ăn sáng với anh đi, ăn sáng xong anh đến công ty, còn Nga về ngủ tiếp, được không ?

Phi nhìn Nga, ánh mắt nồng nàn của anh khiến Vân Nga không thể chối từ, tình yêu lạ ghê đi, nó khiến cho người ta đôi lúc không thể điều khiển mình được nữa, vì một ánh mắt, một nụ cười, có khi con người ta trở thành một thứ thiêu thân, giờ thì Vân Nga mới biết khi yêu người ta sẽ ra sao, thật là tội nghiệp cho Thúy Hương, vì Phi chẳng chút gì nghĩ đến Thúy Hương mà Phi chỉ nghĩ đến Vân Nga. Nếu Vân Nga từ chối Phi với mục đích mong muốn Phi yêu Thúy Hương, Phi cũng chẳng thể nào yêu Thúy Hương được. Dễ hiểu thôi, vì trái tim của anh, tình cảm của anh không hề dành cho Thúy Hương một mảy may nào cả. Vân Nga có hi sinh tình cảm của Vân Nga, chỉ là sự hi sinh vô ích, nếu Vân Nga xa lánh Phi, lòng Vân Nga không nở, còn Phi thì thất vọng, cảnh trở trêu đó không đáng có chút nào, thôi thì khi tình

yêu đến với lòng chân thật, mình cứ yêu đi, nếu tình yêu đó là tình yêu quang minh chính đại, không do tranh giành, thủ đoạn, cướp đoạt mà có. Vân Nga nhìn Phi, chợt nghĩ đến một cách có thể ngồi lâu bên anh, cô nói:

- Để Vân Nga xuống bếp chiên hột gà, mình ăn bánh mì được không Vân Nga thấy ăn ở nhà hợp vệ sinh hơn. Ăn xong anh Phi với Nga ra vườn hoa ngồi nói chuyện một lúc rồi anh Phi đến công ty, được không?

Phi cười cười:

- Thôi, như vậy phiền lắm. Anh có biết một chỗ nhà hàng cũng khá vệ sinh.
- Chứ khá không được chấp nhận đâu nếu nói là rất" vệ sinh thì mới được.
- Mình biết họ nấu nướng chưa đạt vấn đề vệ sinh thì thôi đi, đừng có ăn là tốt nhất.

Vân Nga đứng lên:

- Hay là anh Phi thích ăn món gì, Vân Nga đều biết nấu cả. Anh Phi nói đi, Nga vào bếp năm phút, mình có món điểm tâm như ý ngay.

Phi cười, chiều ý Vân Nga:

- Thôi thì Nga làm hột gà ốp la vậy, cầu kỳ không phải là tính của anh.
- Anh ngồi một mình nha, Vân Nga vào bếp vài ba phút thôi là xong xuôi ngay.
- Hay ... cho anh giúp Nga một tay với?
- Được, càng hay chứ sao:

Hai đứa đi vào bếp, Vân Nga lấy trứng gà và chảo, cô bật bếp gas, cho dầu ăn rồi đập trứng một cách thành thạo, Phi giúp một tay bằng cách ... đứng nhìn và xuýt xoa khen Vân Nga khéo léo, tự dưng hai đứa thấy thân nhau hơn ...

Lúc Vân Nga đang chiên trứng, có tiếng chuông cửa reo, hình như có khách. Giờ này ba mẹ đã vắng nhà, ba làm bác sĩ ở một bệnh viện lớn, mẹ dạy ở một trường đại học, chỉ cần nghe qua đã biết Vân Nga nổi nghiệp cha. Cũng

đúng thôi, vì thường nghề y là nghề cha truyền con nối mà.

Phi giúp Vân Nga mang hai đĩa trứng ốp la sang phòng ăn, hai đứa vừa đi vừa trò chuyện, chợt Phi với Vân Nga nhìn thấy Thúy Hương. Thúy Hương ngồi trên ghế nhìn Phi, mặt Thúy Hương tái đi vì ghen, cô giận dữ nói:

– Rốt cuộc tôi cũng hiểu rõ hai người.

Thúy Hương thường xuyên đến nhà Vân Nga, vì họ khá thân nhau cho nên Thúy Hương cũng có thể tự tiện từ phòng khách sang phòng ăn, hoặc là từ phòng ăn xuống bếp.

Phi nói bằng giọng thản nhiên:

– Thúy Hương nói biết lỗi chúng tôi điều gì vậy?

– Cả hai đều gian dối.

Phi nghiêm mặt:

– Hương nên thận trọng lời nói, Hương có biết là Hương đang vô cớ xúc phạm chúng tôi không?

– Nói vậy là lịch sự lắm rồi còn gì.

Phi nói:

– Hương giải thích rõ hơn đi.

– Vân Nga, mày là đứa bạn vô liêm sỉ, lén lút giành giật tình yêu của bạn bè. Tao đã làm mày, Vân Nga!

Vân Nga nhìn Hương – Vân Nga không làm gì cả.

– Mày dám nói mày không làm gì à? Chứ tại sao mới sáng sớm anh Phi đã ở trong nhà mày, trả lời tao đi.

– Anh Phi có thể đến bất cứ giờ nào, chỉ cần Vân Nga với anh Phi quang minh chính đại là đủ rồi, Vân Nga với anh Phi là bạn của nhau, cũng như Vân Nga với Thúy Hương là bạn của nhau vậy. Bạn bè tốt, sao không cho Vân Nga tiếp xúc chứ Hương Hương ganh tị với anh Phi à?

– Vấn đề không phải ở chỗ đó.

– Vậy chứ vấn đề ở chỗ nào?

– Ở chỗ mày là một đứa bạn tồi, giành giật tình yêu với bạn.

Vân Nga nói nhỏ:

– Vân Nga với anh Phi quan hệ trong tình bạn bè, chúng tôi chưa có gì yêu đương cả, Hương trách tội này hơi sớm rồi đó nha, Hương bình tĩnh đi, Hương có thể bàn bạc với anh Phi mà, chuyện riêng giữa anh Phi với Hương, Vân Nga hứa không có xen vào.

Phi nói:

– Giữa anh với Thúy Hương hoàn toàn không có chuyện riêng nào cả, Vân Nga tin anh đi, anh chỉ mới biết Thúy Hương hồi gặp trong quầy sách dì Quyên, lần thứ hai Thúy Hương tới công ty tìm anh, cổ rủ anh đi uống nước, nhưng anh bận tiếp khách nên từ chối, chỉ có vậy thôi.

Thúy Hương ghen giọng vì tức:

– Anh Phi nghĩ đơn giản nhưng Hương không nghĩ đơn giản, Hương vì anh Phi bao nhiêu chuyện, bộ anh Phi không hiểu sao?

Phi tròn mắt:

– Hương vì tôi chuyện gì vậy?

– Anh Phi về hỏi dì Quyên đi rồi biết, Hương hết lòng vì anh Phi.

Phi nhăn mặt, anh nhìn Vân Nga với ánh mắt xin lỗi, rồi nhìn đồng hồ tay.

Anh nói:

– Thành thật xin lỗi Vân Nga, anh phải đến công ty, trễ quá rồi, mai anh ghé há.

Vân Nga gật đầu, cô theo Phi ra cửa, Phi nói:

– Thúy Hương hết sức vô lý.

– Tính của nó là vậy mà anh Phi.

– Xin Vân Nga đừng hiểu lầm, anh với Hương nói đúng ra là chỉ biết mặt nhau thôi, anh chưa xem cô là bạn bè, nói chi đến chuyện yêu.

– Vân Nga biết mà, anh Phi đừng buồn, tính Thúy Hương trước nay vẫn vậy, mè nheo một lúc sẽ hết thôi.

– Tự dung mình trở thành kẻ có lỗi với cô, vô duyên ghê đi, xem như Thúy Hương xâm phạm quyền tự do của anh, anh cảm thấy bức lắm.

– Thôi đi anh Phi, mặc nó đi, rồi Thúy Hương sẽ nhận ra điều vô lý của nó mà.

– Phi cảm thấy bình yên vì câu an ủi của Vân Nga. Vân Nga điềm đạm và tự tin, Vân Nga luôn xử sự hết sức bình tĩnh, từ lúc quen biết Vân Nga đến nay, Phi chưa thấy lần nào Nga tỏ ra nóng nảy mất tự tin cả, anh cảm phục Vân Nga ngang với tình yêu, đó chính là sự tin cậy. Nếu Vân Nga trở thành người bạn đời của anh, chắc rằng anh sẽ neo con thuyền tình yêu vào một bến bờ bình yên.

Phi đi rồi, Vân Nga trở vào nhà, Thúy Hương vẫn còn ngồi đó, nó chờ Vân Nga để gây sự, Thúy Hương nói lớn:

– Tại sao mày biết tao yêu anh Phi mà mày còn thân với anh kiêu đó. Mày với anh giống như là tình nhân vậy, mày giải thích với tao ra sao đây?

Vân Nga lắc đầu:

– Nga chẳng có gì phải giải thích cả, Nga với anh Phi chỉ đơn thuần là bạn bè thôi – Bạn bè kiêu gì quái quá vậy? Mới sáng đã tới ăn uống chung giống như là vợ chồng.

Vân Nga đỏ mặt vì câu nói trắng trợn của Thúy Hương:

– Vân Nga với anh Phi quang minh chính đại, Thúy Hương không được bôi nhọ Vân Nga với anh Phi nghe!. Đó là chuyện liên quan tới vấn đề danh dự, Thúy Hương hiểu không?

– Tại sao tao không hiểu chứ? Tao cố tình nói mày như vậy đó, được không

– Tất nhiên là không được rồi.

– Mày làm gì tao?

– Vân Nga chẳng làm gì Thúy Hương cả, vì Vân Nga không phải là phường du côn, Vân Nga không biết nói nặng người khác bằng những câu hồ đồ thiếu lịch sự. Nhưng nếu Thúy Hương tỏ ra kém hiểu biết như vậy, Vân Nga sẽ khinh Thúy Hương.

– Mà dám khinh tao à?

– Sao lại không dám? Khinh hay trọng là tình cảm tự nhiên xuất phát từ sự nhận xét tư cách của người mình có quan hệ, đâu bắt người ta trọng mình hay khinh mình được, chỉ là do bản thân mình khiến cho người khác trọng hay khinh thôi. Thúy Hương nên thận trọng lời nói và cách xử sự hơn nữa, nếu Thúy Hương muốn mọi người nể trọng Thúy Hương.

– Mà không cần phải dạy đời tao, mà định trở trái làm mặt à Vân Nga? Đang nói chuyện của mà, đừng đem chuyện của tao để khóa lấp vấn đề của mà. Trở lại vấn đề đi, tao yêu cầu mà không được quan hệ với anh Phi nữa.

Nếu không nghe thì đừng có trách tao.

– Thúy Hương có biết Thúy Hương rất vô lý không? Thúy Hương lấy quyền gì cấm Vân Nga chơi thân với anh Phi?

– Quyền gì à? Tao không cần lấy quyền gì cả, tao nói cấm là cấm.

– Nếu anh Phi yêu Thúy Hương, Vân Nga sẽ không thân với anh Phi nữa.

– Mà giữ lấy ảnh như vậy, tức là mà đã chen vào phá hoại tình yêu của tao rồi, mà phá vỡ cơ hội thân thiện giữa tao với anh Phi, sao anh Phi có thể yêu tao được?

Vân Nga không nhịn được cười:

– Thúy Hương giống trẻ con quá đi, lập luận kiểu ấu trĩ như vậy sao Thúy Hương tìm được một tình yêu cho Thúy Hương chứ? “Muốn được yêu trước hết là mình phải tỏ ra đáng yêu giữa trăm ngàn người, chỉ chọn có một người, tại sao? Là tại vì người đó hợp nhãn và đáng yêu đối với mình, tình

yêu phải phát sinh từ nhiều yếu tố, nếu Thúy Hương yêu anh Phi, mà anh không yêu Thúy Hương, Thúy Hương có cố gắng cũng vô ích thôi.

– Nghĩa là mày nói này đáng yêu cho nên anh Phi yêu mày, còn tao dễ ghét cho nên anh Phi không yêu tao, nếu tao cố theo đuổi anh cũng bằng vô ích thôi đúng không?

Vân Nga chán nản quá, lắc đầu, Thúy Hương có tính quá cứng chấp cho nên Thúy Hương không thêm quan tâm đến ý chính trong câu nói của người khác, nó chỉ phát biểu chủ quan thôi, mà càng nói theo kiểu chủ quan, Thúy Hương càng ích kỷ, nó không chịu suy xét theo lý lẽ gì cả, vì vậy Vân Nga hết sức chán khi phải tranh luận với Thúy Hương.

Thúy Hương nhìn Vân Nga bằng tia mắt căm thù, nó nói:

– Từ nay về sau, tao với mày không còn là bạn bè nữa, nhưng nếu mày còn giành giật anh Phi với tao, tao sẽ không tha cho mày đâu đấy, liệu hồn.

Vân Nga nhỏ nhẹ nói:

Vân Nga đã bảo với Thúy Hương là anh Phi với Vân Nga vẫn còn trong vòng quan hệ bạn bè, và Vân Nga không hề giành giật gì tình yêu của Thúy Hương cả, nếu Thúy Hương nói Thúy Hương không còn xem Vân Nga là bạn, đó là quyền tự do của Thúy Hương, Vân Nga không hứa gì với Thúy Hương, bởi chẳng ai có quyền xâm phạm đến quyền tự do trong quan hệ xã hội của Vân Nga.

– Mày hãy chờ đấy.

Thúy Hương đứng lên, nó bỏ về một cách giận dữ, Vân Nga vẫn ngồi thừ một chỗ, suy nghĩ lung tung về lời đe dọa của Thúy Hương, quả là Thúy Hương hết sức vô lý và ích kỷ nữa. Lúc này Phi nói thẳng giữa ba người là anh với Thúy Hương hoàn toàn không có chuyện riêng tư nào cả, anh mới giáp mặt Thúy Hương có hai lần, vậy mà Thúy Hương muốn áp đặt tình cảm của nó lên quyền tự do của Phi, tính Thúy Hương là vậy, đâu phải Vân Nga

không hiểu rõ tính tình của Thúy Hương, chơi chung với nhau từ lớp mười, Thúy Hương chọn Vân Nga làm bạn thân của nó, Vân Nga tính tình hòa nhã không tự cao tự đại, cho nên dù Thúy Hương thua Vân Nga đủ mọi phương diện, Vân Nga vẫn thích chơi chung với Thúy Hương bởi Thúy Hương không ganh tị chuyện học hành, Vân Nga học gì mặc Vân Nga, cứ ngỡ như thế là ổn rồi, nào ngờ khi có Phi trong quan hệ bạn bè giữa Thúy Hương với Vân Nga, Thúy Hương mới lộ bản chất hết sức kỳ cục của nó ra, đó là tính vô liêm sỉ. Thúy Hương không có lòng tự trọng, Ờ không biết tôn trọng người khác, rất tiếc là Vân Nga đã kết bạn với Thúy Hương, nhưng dù gì thì cũng là bạn của nhau, Vân Nga không thể để cho gia đình Thúy Hương hiểu lầm Vân Nga chơi tồi với bạn, nếu Vân Nga im lặng, họ chắc chắn sẽ chò cô là một đứa bạn phản trắc, giật người yêu của Thúy Hương, nông nổi và ấu trĩ như Thúy Hương, chẳng hiểu nó sẽ còn làm những chuyện gì không hay nữa đây?

Vân Nga đến đại lý báo của dì Phụng để tìm Thúy Hương, Vân Nga muốn tạo cơ hội cho Thúy Hương cạnh tranh sòng phẳng" với mình, chơi với bạn, Vân Nga không thể để Thúy Hương nói là cô giành giật người nó yêu. Vân Nga muốn nói thẳng với Thúy Hương một điều ..., một điều mà Vân Nga nghĩ nếu hai đứa không tranh luận để đi đến một quan điểm thống nhất, thì sau này Thúy Hương sẽ để tâm thù hận cô, nông cạn và ấu trĩ như Thúy Hương, nó sẽ không biết suy nghĩ tới nơi tới chốn cho thấu tình đạt lý mọi mặt của vấn đề, sợ hậu quả khó lường.

– Dì Phụng!

Dì Phụng nhìn Vân Nga với tia mắt thiếu thiện cảm, Vân Nga tinh tế nhận ra điều đó từ mắt dì Phụng, có lẽ Thúy Hương đã bóp méo sự thật để kể cho dì Phụng nghe, và giành phần phải về phía nó cũng nên, dì Phụng làm mặt lạnh:

– Có chuyện gì không?

– Cháu muốn hỏi Thúy Hương có ở đây không thưa dì?

Dì Phụng nói với giọng ềnh ểnh, hai tay vẫn sắp sắp trên đồng báo:

.

– Hỏi nó chi vậy?

– Cháu muốn nói chuyện với Thúy Hương, vì hôm trước cháu với nó có chuyện hiểu lầm.

– Muốn thanh minh à?

– Không phải là thanh minh.

– À, có nghĩa là không cần phải thanh minh, đúng không?

Vân Nga lắc đầu:

– Cũng không phải.

– Rắc rối thế.

– Không phải rắc rối thưa dì. Mục đích cháu là muốn nói cho Thúy Hương hiểu lý lẽ thôi. Trước một vấn đề, giữ tính chủ quan, sẽ không nhìn thấy cái sai của mình lẫn cái đúng của người khác, tốt hơn hết là cháu với Hương cần phải tranh luận một cách công bình.

– Kẻ chiến thắng bằng thủ đoạn mà lại muốn tranh luận công bình à Vân Nga? Để làm gì vậy chứ hả? Tôi thấy Nga đừng gặp Thúy Hương nữa, có lẽ hay hơn.

– Ý dì muốn nói là cháu dùng thủ đoạn để giành điều gì đó với nó à?

– Nói trắng ra đi, mày giành người yêu của cháu tao, bạn bè phản trắc như mày còn dám tới tìm nó nữa à?

– Dì không được xúc phạm đến danh dự của tôi nghe, dì nghe lời Thúy Hương nói vậy, sự ghen tuông làm nó mờ đi lý trí rồi, còn gì nữa mà suy xét đúng, sai chứ?

– Thúy Hương không nói vậy, nó chưa từng đặt điều cho ai bao giờ, biết bạn

mình yêu người đó mà còn chen vào tranh cướp lấy, đó là hành động của một kẻ bất nghĩa.

– Cháu với anh Phi chưa đi đến tình yêu, chỉ còn trong vòng tình bạn. Thúy Hương hồ đồ và độc đoán nên nó không chịu nghe lời cháu giải thích, Thúy Hương vô lý đến nỗi cấm không cho cháu quan hệ bạn bè với anh Phi. Thay vì ngăn cấm cháu, Thúy Hương nên tự chứng tỏ với anh Phi rằng nó đáng yêu, như vậy có phải hay hơn không. Mục đích của cháu là muốn nói cho Thúy Hương hiểu như thế.

Dì Phụng trợn mắt:

– Tự chứng tỏ mình à? Lấy gì để chứng tỏ? Trong khi mày cứ đứng làm con kỳ đà ngăn cản giữa nó với Phi, Thúy Hương đâu phải con nhà tiểu thư giàu có, kẻ hầu người hạ như mày, nó phải tự lăn lóc kiếm tiền, mày cũng thấy rõ mà, nó đâu có điều kiện học hành để sau này làm. bác sĩ như mày, vậy thì mày còn tranh giành với nó làm chi nào? Tương lai mày tươi sáng, còn tương lai nó tối thui như mực tàu nếu nó không kiếm được một anh chồng giàu có, nói là bạn bè tốt sao mày không rút lui, nhường phi lại cho nó đi? Dì cháu đều có một lối nói chuyện độc tài như nhau, dì phụng nói chuyện nghe thật ... đau đầu ghê.

Vân Nga bắt rối vì bị dì Phụng dồn vào ngõ cụt:

– Nhưng mà anh. Phi đâu phải là một món đồ vật để có thể nhường hoặc không nhường Anh Phi có quyền tự do chọn lựa người để kết bạn theo ý của anh. anh chọn Thúy Hương hay không chọn Thúy Hương, đâu phải do lỗi của cháu, mà là do nó không làm cho anh Phi thích nó thôi, xin dì công bình một chút.

– Vấn đề ở đây là mày cứ chen vào giữa Phi với Thúy Hương để làm kỳ đà cản mũi, nói vậy hiểu chưa?

Vân Nga mím môi:

– Được vậy thì cháu sẽ không gặp anh Phi nữa, nếu Phi không yêu Thúy Hương thì là do nó thôi, đừng đổ cho cháu làm kỳ đà ngăn cản tình yêu của anh Phi với Thúy Hương nữa đấy nhé.

– Có mới nói nhé Vân Nga?

– Tất nhiên, lời hứa là lời danh dự mà, nhưng nếu sau những cố gắng của Thúy Hương, nó vẫn bị anh Phi từ chối, thì nó không có quyền xúc phạm đến tự do quan hệ xã hội của cháu nữa.

Dì Phụng nhìn Vân Nga, độc ác nói:

– Nếu mày nói mày nhường sân cho nó, thì phải nhường vĩnh viễn, chứ bảo sau những cố gắng của nó, thì biết sao mà nói? Trong Yấn đề tình cảm, người ta có câu:

Mưa đầm thấm đất , Thúy Hương có thể cố gắng chiếm lấy cảm tình của Phi một tháng, hai tháng, hoặc là một năm, hai năm ...

– Dì nói khá vô lý, vậy mà cũng ráng nói, Thúy Hương còn có chút lòng tự trọng thì nó sẽ không đeo đuổi một người chẳng hề để tâm đến nó dai dẳng như vậy, làm con gái phải giữ giá trị của mình chứ dì.

Dì Phụng tái mặt bởi câu nói khá sắc bén của Vân Nga, đúng là khi người ta thiếu tự trọng, người ta không nghĩ ra những điều cần phải giữ để bảo vệ sự tự trọng của bản thân. Thúy Hương có thể đeo theo Phi hai năm, ba năm hay suốt cả đời nó nếu Phi không hề yêu nó? Vậy mà cũng ráng nói.

Dì Phụng tái mặt, sau đó đỏ mặt:

Mày leo mép lắm Vân Nga, chỉ tiếc là Thúy Hương khờ khạo lại chơi thân với một đứa xảo quyệt như mày. Mày hay lắm, đặt điều kiện để Thúy Hương phải bỏ cuộc, sau đó mày ung dung chiếm lấy người yêu của nó.

Vân Nga im lặng, có nói cũng vô ích thôi dì Phụng quá cố chấp và quá chủ quan. Dì Phụng với Thúy Hương tuy hai mà một, tốt hơn hết là Vân Nga không nên gặp gỡ Phi nữa, để thử xem Thúy Hương có cách gì chiếm lấy

tình cảm của Phi cho biết? Nếu Thúy Hương đeo bám dal dẳng làm Phi xiêu lòng mà yêu nó, thì cũng đành vậy thôi, Vân Nga tin rằng trong cuộc đời này luôn có duyên số được ông Tư bà Nguyệt se sẵn, nếu là duyên thiên định, thì Phi trước sau gì cũng sẽ yêu Thúy Hương, tét nhất là Vân Nga nên tự rút lui để khỏi mang tiếng giành giật một người đàn ông với Thúy Hương, chuyện đó nếu để cho mọi người hiểu lầm, chẳng hay ho gì.

Vân Nga nói:

– Dì bảo Thúy Hương yên tâm đi, cháu xem như chưa từng gặp anh Phi lần nào, Thúy Hương cứ tự nhiên đeo đuổi anh Phi cho đến bao giờ anh yêu nó, từ nay về sau, nó có thể không xem cháu như bạn bè của nó nữa, tình cảm của nó rất bệnh hoạn, cháu cảm thấy sợ lắm rồi.

Dì Phụng nhể cà nửa môi ra vẻ khinh thị:

– Còn tình cảm của mày thì cao thượng lắm chứ gì? Làm bộ lâm tịch, chẳng phải nhắm nuốt không trôi. với Thúy Hương, nên buộc lòng phải buông thảng Phi ra sao? Đừng có bày đặt xảo ngôn, đạo đức giả vừa thôi Vân Nga ơi!

Vân Nga nghe cục giận trào ngược lên cổ, dì cháu của họ đúng là thuộc loại hồ đồ, độc đoán, chuyên nghĩ xấu cho người khác, đúng là lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử”. Vân Nga cố nén giận, cô mở máy xe bỏ đi, nếu có trách thì Vân Nga sẽ trách bản thân cơ thôi, cô có mắt mà chẳng có con người, cho nên mấy năm qua cô kết giao với loại tiểu nhân vô sỉ như dì cháu Thúy Hương, giờ hiểu rõ bản chất của họ rồi, cô nên mau mau rời xa họ để tránh chuyện rắc rối về sau, cứ xem như Vân Nga nằm mơ gặp Phi đi là xong, không có Phi, Vân Nga cũng còn rất nhiều bạn. Không có Vân Nga, Phi cũng còn rất nhiều bạn. Chuyện chính trong cuộc sống Vân Nga không phải là tình yêu mà là tương lai sự nghiệp. Cô hiện giờ chỉ nuôi một ước mơ duy nhất đó là ngày được đội mũ mặc áo Trạng nguyên, ngày hạnh phúc ấy đang

chờ đón Vân Nga, chứ không phải là những suy tư vụng về trong tình cảm luyến ái, nếu tình cảm yêu đương mà kèm theo phiền phức, tốt hơn là cô nên gạt nó ra ngoài cuộc sống hiện tại của mình, để thanh thản vươn tới mục đích của cuộc đời, đó là tương lai.

Thấy Vân Nga bỏ đi, Thúy Hương từ trong quầy chui ra, nó hớn hờ nói:

– Nhờ dì chọc tức nên con Nga mới tự ái hứa bỏ anh Phi, nó tự cao tự đại lắm, chỉ có khích tướng nó mới thành công thôi, con biết tính Vân Nga, nó không hứa thì thôi, đã hứa là giữ lời, từ nay về sau không sợ nó làm kỳ đã cản mũi nữa, nếu Vân Nga cố tranh giành anh Phi với con, chắc là còn phải thua nó, vì nó tương lai là bác sĩ, gia đình nó giàu sang danh giá, nó không bon chen kiếm tiền, chỉ biết ăn với đi học, về nhà có kẻ hầu người hạ, con sao so bì lại nó.

Con biết hiện giờ nó với anh Phi chưa có gì, nhưng nếu con không làm dữ với nó, trước sau gì anh Phi cũng chọn nó, chơi với nó năm sáu năm trời, sao con không biết nó là đứa bạn tốt chứ?

Dì Phụng trợn mắt:

– Mày bán đứng luôn dì mày đó à Hương? Nãy giờ tao dùng toàn những lời lẽ cay độc để mắng mỏ nó, vậy thì Vân Nga còn xem dì mày ra gì nữa? Vân Nga sẽ cho tao là loại không biết điều cũng như mày vậy. Nếu mày thủ đoạn như thế thì từ nay về sau đừng có lời tao vô ba cái vụ giành trai của mày nữa nghe con nha đầu kia.

– Dì không nên quân tử quá dì ạ, quân tử luôn luôn thua thiệt, dì sợ gì nó khinh rẻ chứ. Từ nay về sau con cắt đứt quan hệ với nó rồi.

– Mày thật là một đứa Bông bất nghĩa đó Hương ơi, thứ bán đứng bạn bè.

– Nếu được anh Phi, con cần gì bạn bè nữa, chỉ cần anh Phi là đủ rồi.

– Sai lầm! Nghĩ ngu ngốc như mày, lên sao hỏa sống một mình đi cho trái đất này bớt một kẻ bất nghĩa.

- Nếu anh Phi chịu đi với con lên sao Hỏa, con nhất định lên đó sống với mỗi mình anh.
- Lậm nặng rồi.
- Dì không biết yêu nên dì không hiểu kẻ đang yêu say đắm như con, nếu để chiếm được anh phi, chuyện gì con cũng dám làm, nói chi đến hy sinh một đứa bạn, bạn đâu bằng người yêu.
- Dì Phụng bỏ vào trong cửa hàng, có vẻ giận hờn Thúy Hương, đúng là con nhỏ ấy nói xúc phạm. Có lẽ vì lý do đó mà Phi không thích giao du với nó cũng nên, chứ thật ra giữa ba đứa chỉ đơn thuần là tình bạn thôi mà, Thúy Hương cũng vừa nói nó biết Phi với Vân Nga chưa có gì, sắc đẹp đâu phải là chuyện quan trọng hàng đầu, gia cảnh cũng không hẳn là vấn đề quan trọng hàng đầu nếu như giữa hai cô gái, như Vân Nga với Thúy Hương mà Thúy Hương tốt tính, đáng yêu, còn Vân Nga xấu tính, đồng đánh kiêu căng hợm mình, khó ưa, có lẽ Phi sẽ chọn Thúy Hương rồi. Còn một trường hợp nữa đó là biết đâu Phi đã có người yêu, vậy thì Thúy Hương quậy nhặng xì cả lên, rất cuộc kẻ hồ đồ vô duyên chính là Thúy Hương thôi.

Thúy Hương phản khởi lắm, nó nói:

- Tôi nay con hẹn anh Phi đi chơi phố:

Nhưng dì Phụng vẫn im ru, giả vờ như không nghe nó nói, hẹn hay không hẹn được Phi là chuyện của Thúy Hương, từ khi nghe Thúy Hương nói nó dùng thủ đoạn để lừa Vân Nga thì không gặp mặt Phi nữa, dì Phụng đâm ra khinh Thúy Hương, dì lại ray rứt trong lòng vì nghĩ mình có lỗi nói oan cho Vân Nga, bảo Vân Nga nhường Phi cho Thúy Hương là bất công với Thúy Hương, sự thật Vân Nga đâu có ngăn cản giữa Phi với Thúy Hương, là do Thúy Hương muốn loại trừ Vân Nga ra khỏi mối quan hệ bạn bè của Phi thôi, như là loại trừ ... hậu hoạn vậy tàn nhẫn vô nhân đạo thật.

Thúy Hương. trở vô quây, nó đứng kế bên dì Phụng, hí hửng nói:

– Dì thấy đi chơi với anh Phi, con mặc đồ gì là thích hợp nhất?

– Hỏi tau làm gì?

Giọng dì Phụng dầm dề.

Thúy Hương vẫn cười, mắt nó lấp lánh màu hạnh phúc:

– Thì dì tư vấn giúp con đi, con mới đi với người yêu lần đầu nên muốn biết ăn mặc ra sao để dễ gây ấn tượng cho anh ấy.

Tao là gái già, tao làm gì biết yêu" chuyện đó mi tìm ai đã trải qua mấy lần yêu hỏi hỏi đi.

Dì Phụng “móc họng” Thúy Hương để trả đũa câu nó nói dì không biết yêu khi này.

Thúy Hương tròn mắt:

– Dì làm sao vậy Mới hỏi còn Vân Nga đứng đây, dì la sức mắng nó để .bên vực con, sao giờ đột nhiên dì mắng lấy con vậy?

Tau không có mắng lấy ai hết.

– Thế sao dì không giúp ý kiến cho con?

– Vì tao nghĩ không có cửa" mày được tay Phi đó ghé mắt xanh đâu mà mơ.

Thúy Hương nhăn mặt:

– Lý do gì mà dì nói con như vậy chứ?

– Mi thử nhìn lại bản thân mi xem đi rồi hãy hỏi, mi tự kiểm điểm bản thân, sẽ tự tìm được câu giải đáp thôi, mi nói mi là ai thế hả?

Dì có thể nói rõ hơn không Tau không có dư hơi.

– Dì thật là "lúc nắng, lúc mưa ai mà hiểu dì cho nổi chứ Dì Phụng im ru, nghĩ giá mà Vân Nga là cháu gọi mình bằng dì, có lẽ hay biết mấy, có đứa cháu dở dờ ương ương như Thúy Hương thật là chán vô cùng.

Thúy Hương đúng là một con nhỏ dở dờ ương ương, học thì lơ tơ mơ, đi chơi thì hay, tính tình thủ đoạn dối trá, hay đặt điều để hại người khác, sống không kể gì đến đạo lý làm người, nếu thấy có tư lợi, nó sẵn sàng bán đứng

bất cứ ai, dù là một đứa bạn chí thân và quá tốt như Vân Nga, thì Phụng muốn bênh vực Thúy Hương cũng không còn cách bênh vực cho nó nữa rồi, thôi mặc Thúy Hương muốn làm gì thì làm, rồi nó sẽ nhận lấy hậu quả do những hành động của nó đem lại, hậu quả đầu tiên là đã mất đi một người bạn tốt như Vân Nga.

– Vân Nga!

Vân Nga đang trong phòng bệnh, cô cùng các bạn khám cho một bệnh nhân mắc bệnh sốt xuất huyết để làm bệnh án trình cho thầy vào sáng mai, tiếng gọi đó làm cả nhóm nhìn ra cửa, Vân Nga giật thót tim, còn hai đứa kia thì nhìn anh chàng đó với vẻ nghi nghi hoặc hoặc, mới gặp Vân Nga quen người lạ lần đầu tiên, tại bạn không nghi hoặc sao được, từ trước đến nay, Vân Nga nổi tiếng chăm chỉ và ... "trong sạch nhất trong cái vụ bồ bịch. Tại bạn chưa bao giờ thấy Vân Nga đi riêng với tên con trai nào, hơn nữa ba mẹ Vân Nga nổi tiếng nghiêm khắc, trong thực tập có lúc mấy đứa cũng có gặp ba của Vân Nga ông là bác sĩ trưởng một khoa của một bệnh viện lớn trên thành phố, được ông hướng dẫn, phải học thật nghiêm túc, nếu không nghiêm túc, ông báo cho thầy biết ngay.

Thùy Dung huých chỗ tay vào hông Vân Nga:

– Sao mi không ra đi, anh ấy chờ kia?

Vân Nga lườm lự một chút rồi đi ra cửa, Phi đứng tỳ khuỷu tay vào lan can lầu, nhìn xuống sân bệnh viện, Vân Nga đến bên Phi, đứng im lặng, Phi nói:

– Anh đến nhà Vân Nga, bà vú nói Nga trực ở đây Anh đến đây, không đến đây thì không còn cách gì gặp Nga, hình như anh đến đây, Nga không vui, đúng không Vân Nga lắc đầu, giữ lời hứa với Thúy Hương sao khó quá, nói từ nay về sau không gặp Phi, nhưng mà Phi cứ đi tìm Vân Nga như thế này, tình bạn giữa Phi và Vân Nga như bát nước đầy, có gì Vân Nga lại có thể đánh đổ nó đi, trong khi Phi chẳng hề có chút tình cảm với Thúy Hương,

trong tiếp xúc Phi không có gì dành riêng cho Thúy Hương, anh dừng dừng với nó như người bạn bình thường, có dịp gặp thì anh chào hỏi và chuyện trò vài ba câu là xong, anh không muốn kết giao với Thúy Hương, và anh chẳng có lỗi gì trong chuyện anh không yêu nó, đó là quyền tự do của anh, nhưng mà Thúy Hương lại hết sức vô lý, nó luôn tìm kiếm anh và ngăn cấm Vân Nga gặp anh, Thúy Hương cho rằng nếu Phi không yêu nó là lỗi của Vân Nga vì Vân Nga chàng ràng bên Phi làm con kỳ đà cản mũi nó, thật là vô lý hết sức.

Vân Nga nói:

– Không phải, anh Phi, tại Vân Nga không nhìn thấy anh Phi thôi, tụi Nga đang cùng nhau làm bệnh án để sáng mai nộp cho thầy, nếu đi công việc riêng, tụi nó sẽ đánh giá Nga vô trách nhiệm với nhóm.

– Anh xin lỗi, anh biết đến chỗ Nga đang học là làm phiên, nhưng nếu anh không đến đây, khó gặp Nga quá đi.

Vân Nga cười:

– Anh Phi có bệnh gì không?

– Là sao?

– Là cần Vân Nga tư vấn hay là ... chỉ chỗ khám, đến nỗi cần gặp Nga gấp như vậy?

Phi ngập ngừng:

– Không có.

– Vậy tại sao ...

Phi nhìn Vân Nga, ánh mắt anh nồng nàn:

– Anh nhớ Nga, đi tìm không được sao?

Vân Nga đỏ mặt, cố chống chế:

– Vậy mà Vân Nga tưởng anh nhờ Nga dẫn đến thầy.

– Nếu anh bệnh, anh cần gì thầy của Nga, thiếu gì chỗ cho anh khám, nhưng

thật sự anh không có bệnh gì cả, chỉ là ...

Vân Nga biết Phi sắp nói anh nhớ cô, hoặc là anh bệnh tương tư, đại loại là một câu nào đó diễn tả tâm trạng của anh hiện tại, Vân Nga nói lảng đi:

– Hôm nay anh Phi không đến công ty sao?

– Có, nhưng anh nhớ Vân Nga quá, không gặp được Vân Nga, làm việc kém chất lượng lắm.

Vân Nga đỏ mặt như gấc, Phi cứ nói anh nhớ Vân Nga, nói hoài chẳng biết từ khi nào anh đã xem Vân Nga là của riêng anh, chắc Phi nghĩ Vân Nga cũng đã yêu anh rồi, và tình cảm đó giữa hai người cứ tự nhiên gắn bó mà không cần câu tỏ tình điều lệ "là anh yêu em", Phi chưa nói với Vân Nga là anh yêu Vân Nga, anh chỉ nói anh nhớ Vân Nga, nhưng rõ ràng người con trai yêu người con gái rồi mới nói tới chữ nhớ, anh khiến Vân Nga hớ hoang mang, cô không xác định được đúng nghĩa của chữ nhớ anh đã nói với cô ...

Anh Phi nói năng thật là ..., nhờ tội bạn Vân Nga nghe thấy hiểu lầm thì khổ, chúng nó không phân biệt đâu là quan hệ bạn bè, đâu là người yêu, khổ lắm đó.

Phi cười cười:

– Vân Nga nghĩ bạn bè xem anh là người yêu, chứ không phải bạn thường rồi Vân Nga sợ đó hả?

Vân Nga gật đầu.

Phi nói:

– Anh lại thích họ nghĩ anh là người yêu của Vân Nga, nghĩ như vậy chẳng còn tên con trai nào lém phéng trêu ghẹo Vân Nga nữa mới đỡ khổ, là vì họ nghĩ đúng không sai chút nào.

– Là anh đỡ khổ chứ không phải Vân Nga.

– Làm gì anh Phi đỡ khổ?

– Thì chẳng ai dám để ý tới Vân Nga anh đỡ lo lắng, không lo lắng có ai chú ý tới người yêu của mình thì đỡ khổ chứ sao?

Vân Nga không dám nhìn Phi, anh nói quá rõ ràng rồi còn gì, anh vừa bảo Vân Nga là người yêu của anh, Vân Nga cũng không biết anh nghĩ Vân Nga là người yêu của anh từ lúc nào chắc là từ ...cái nhìn đầu tiên, chắc là kiếp nào rồi Phi với Vân Nga đã cô duyên nợ với nhau, cho nên vừa gặp mặt anh đã nhắc chuyện hai đã yêu nhau từ kiếp trước!

Vân Nga nói:

– Vân Nga là người yêu của anh Phi lúc nào vậy?

– Đừng hỏi khó anh mà!

Phi năn nỉ, nhìn ánh mắt Vân Nga, Phi biết Vân Nga có tình ý với anh, nếu không có, Vân Nga có Vân Nga đuổi anh đi mấy kiếp lời chứ đâu cho đứng nói tới nói lui như vậy – Vân Nga không hỏi khó anh, Vân Nga chỉ muốn hỏi là Vân Nga nhận lời yêu anh từ lúc nào vậy thôi?

Phi giật thót tim, Vân Nga hỏi nghiêm túc, nhìn mặt Vân Nga, Phi biết Vân Nga không nói đùa, Vân Nga có hơi khó tính đây, nếu Vân Nga không khó tính, là Vân Nga đã có người yêu rồi, giờ Phi mới nhận ra tính vội vàng của mình, có lẽ Vân Nga nghĩ anh xem thường cô, anh không cần hỏi ý Vân Nga đã bảo Vân Nga là người yêu rồi, ôi nếu như Vân Nga đã có người yêu rồi và cô lên tiếng từ chối, chắc là Phi vừa thất vọng vừa xấu hổ mà chết mất! Phi nhìn xuống sân bệnh viện, ước ao giờ giữa anh với Vân Nga có một khoảng cách không gian như thế, để anh giấu được sự lúng túng của mình, để Vân Nga đừng đọc được sự lúng túng về nơi con người của anh, nếu anh có đôi cánh như lũ chim sẻ kia, anh sẽ bay lên cành cổ thụ gần đó để trấn Vân Nga, để khỏi hồi hộp chờ đợi câu từ chối tiếp theo của cô.

– Anh xin lỗi là vì anh vội vàng quá, anh yêu Vân Nga, anh nghĩ Vân Nga cũng yêu anh, có lẽ ...có lẽ ...

Vân Nga không tha cho Phi:

– Có lẽ sao?

– Có lẽ anh hồ đồ và xúc phạm đến Vân Nga rồi, nếu anh sai, xin Vân Nga bỏ qua cho anh nghe?

Vân Nga lắc đầu:

Anh không vội vàng, cũng không có gì hồ đồ khi yêu Vân Nga, nhưng ...Vân Nga chỉ mới xem anh là bạn thôi, và Vân Nga muốn giữ tình bạn này lâu lâu một chút, đến khi chúng ta thật sự cảm thông với nhau, Vân Nga rất mến anh Phi và quý trọng tình cảm của anh Phi nhưng xin anh Phi đừng quan tâm nhiều tới ,Vân Nga, mà hãy quan tâm tới Thúy Hương, nó thật sự yêu anh Phi, anh Phi không yêu nó, nó sẽ đau khổ đấy! Anh không có .chút cảm tình nào với Thúy Hương, anh xem cô là một người quen biết thôi, anh không muốn quan tâm tới cô bởi tính anh rất khác thiên hạ, anh chỉ quan tâm tới người con gái nào anh yêu, còn quan tâm thương hại thì anh có thừa.

– Vân Nga sẽ giận anh Phi, nếu như anh Phi nói thương hại Thúy Hương, nó không cần lòng thương hại chết người đó đâu.

– Anh chỉ có thể cho Thúy Hương chút lòng thương hại, nếu Thúy Hương cần.Vân Nga cố ý làm cho Phi. giận bỏ đi, cô nói:

– Anh Phi không có quyền đòi với Thúy Hương như vậy, như vậy là thiếu nhân tâm.

Phi hơi giận thật, anh nhún nhẹ vai:

– Xin lỗi Vân Nga, anh không phải là cha cô, anh không thể lấy tình thương của chúa ban cho hết thấy mọi người, anh yêu bằng tình yêu trần tục, anh chỉ có thể đem tình yêu đó cho một người duy nhất, đó chính là Vân Nga, nếu Vân Nga không nhận tình yêu của anh thì anh đem về cất giữ một mình vậy, Vân Nga không nhận tình yêu của anh không có nghĩa là anh phải đem nó tặng cho một kẻ bá vợ nào khác, anh không thích yêu lãng nhăng, bạ đâu yêu

đó.

– Anh Phi giận Vân Nga thì anh Phi cứ giận đi, Vân Nga vẫn nói là Thúy Hương nó sẽ đau khổ khi anh Phi từ chối tình cảm của nó.

Vân Nga có cái đầu suy nghĩ như trẻ con, Vân Nga chẳng hiểu chút gì về tình yêu, tình yêu không phải như thế đâu Nga ơi!

– Chẳng lẽ anh Phi thiếu tình người như vậy sao?

Phi giận dữ, Vân Nga chợt phát hiện ra Phi cô tính mau hờn, khi hờn trông Phi dễ thương lắm, giá mà đừng có lời hứa chết tiệt đó với dì Phụng có lẽ Vân Nga sẽ thôi không chọc giận Phi nữa, tính quân tử không nên có.đó đã làm hại Vân Nga.

Phi nói:

– Nếu Vân Nga không muốn gặp anh nữa thì Vân Nga cứ nói thẳng ra đi, anh sẽ không đi tìm Vân Nga nữa, thôi Vân Nga trở vào học đi kéo bạn Vân Nga chờ, anh về.

Vân Nga nghe trái tim đau ời là đau, cô đứng im nhìn Phi hờn giận, rồi nhìn Phi đi xuống thang lầu, cái cách đếm từng bậc thang, hai tay đút túi, mặt cúi gằm của Phi khiến Vân Nga chịu không nổi, từ nay về sau có lẽ là Phi không còn tìm gặp Vân Nga nữa, nhưng Vân Nga biết mình làm điều đó là vô ích và vô lý !

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 7

Bình đẩy vai Trúc, Trúc đẩy vai Thục, Thục bán cái cho anh Quới, con nhỏ nói:

– Anh là cửa hàng trưởng, anh đi kêu ông đi, tụi em không dám!

Quới trợn mắt nhưng miệng cười mặt nhăn nhăn, anh nói:

– Tụi bây con nít còn sợ ông la mắt mặt, tao là người lớn tuổi hơn ông, rùi bị ông la còn mắt mặt hơn tụi bây, giờ tao chỉ định nè:

con Thục phải đi Thục méo mặt:

Định bắt em làm tráng sĩ Kinh Khá hả? Thôi, em không hy sinh kiêu đó đâu
Bình liếc ra cửa, nơi cô gái còn đứng khoanh tay nhìn ngấm lơ mơ vào mấy bức tượng ma-nơ-canh để chờ gặp anh Phi, rụt vai, thà lười, hần nói:

– Em nhớ hôm trước cô này có tới tìm anh Phi cười một lần thôi, cổ xưng là sinh viên năm thứ tư y khoa, nhưng sau đó anh Phi nói cô ta mạo danh một cô bạn thân để gặp anh Phi, ảnh có dặn thấy cô này thì đừng kêu ảnh xuống.

Quới trợn mắt:

– Vậy sao không nói sớm?

Bình cười, hần gãi gãi tóc:

– Em mới trực nhớ lại thôi mà, làm gì dữ vậy?

Vậy giờ tụi mi nghĩ cách. nói cho cô ta đi đi, Trúc!

Trúc chỉ vào ngực mình:

– Sao lại là em? .

– Mi là con gái, để nói chuyện với con gái.

– Chứ con Thực không phải là con gái sao?

Thực la lớn, hai bàn tay nó phẩy lia lia trước mặt:

Thôi, cho em xin hai chữ bình yên đi nha, em không muốn gây thù chuốc oán với cô ta, nhìn cô ta, thấy cái mỏ nhọn đó em đủ sợ rồi, cái mỏ đó chửi lộn số một ! Em ngán lắm!

Quới nói:

– Tụi mi là ba con rùa rúc đầu, được để tao đi ra nói chuyện với cô ta, nhớ coi chừng giùm anh với nha?

Ba cái miệng cùng nói một lượt:

– Coi chừng gì vậy?

Coi chừng ...đồ giùm sau lưng anh, rùi bà chần đó ...tấn anh. rớt vô cửa hàng!

Trúc cười lớn. Thấy Thúy Hương tròn mắt nhìn mình, con nhỏ lấy hai bàn tay bịt miệng lại nhưng vẫn cười nghe cà khụm, cà khụm nôm cả ruột.

Quới đến gần Thúy Hương . anh nói:

– Xin lỗi chịanh Phi đang bận tiếp một đoàn khách.

Thúy Hương giậm chân:

– Tại sao lúc nào cũng nói tiếp khách thế, Định gạt toi hả?

Quới xua tay, nói dối tiếp:

Không có đâu, là tôi nói thật đó, anh Phi bận tiếp khách thật mà.

– Bao giờ mới xong.

– Khoảng mười hai giờ trưa.

– Được tôi sẽ chờ đến mười hai giờ trưa Quới hoảng quá, anh ta xua tay lia lia:

Sau mười hai giờ trưa, lại có một đoàn khách hẹn tiếp tới bảy giờ tối, chị chờ không nổi đâu. ủa, mà bộ chị không có nghề làm hả?

Thấy chị lạnh quá!

Thúy Hương nạt nộ:

– Ránh hay bận việc gì kệ tôi, không có liên quan tới anh.

– Chị có ý định về chứ hả?

Thúy Hương phùng mang:

– Đừng nằm mơ! Tôi ngủ ở đây luôn, cho tới chừng nào anh Phi của mấy người chịu gặp tôi, tôi mới về!

– Anh Phi có mắc nợ chị hả?

– Ừ đó, được không?

Quới thụt cả lui, rõ ràng gặp chần tinh rồi, thảo nào ông Phi Bợ như dịch hạch vậy, chẳng hiểu cô ta có quan hệ với ông Phi như thế nào mà đeo bám dai như đĩa vậy, chắc cô ta thuộc loại không có lòng tự trọng, cũng chẳng có chút lịch sự, chắc có lẽ đây là một cái đuôi” và ông Phi đang chạy trốn, mà cái đuôi phiền nhiễu này cứ bám theo ám ảnh ghê đi!

Thúy Hương đưa tay gạt Quới qua một bên, Quới sợ bàn tay Thúy Hương chạm vào người, anh né vào cửa, Thúy Hương đi vào cửa hàng, đi qua lối lên cầu thang, Trúc la:

– Ê! Ê! chị đi đâu vậy? làm ơn đứng lại?

Nhưng Thúy Hương phớt lờ Trúc, đi thẳng lên thang lầu, nó xông đại vô phòng giám đốc, lúc đó Phi đang ngồi gõ máy vi tính, miệng ngâm câm như hén, mấy hôm lòi anh dèlt một mình im lặng làm việc như vậy có ai hỏi tới anh để nổi nóng, cho nên ai cũng đoán già đoán non chuyện này chuyện kia, nhưng chẳng ai biết vì lý do gì Phi quạu dữ vậy ...

Quới, Trúc chạy theo Thúy Hương, Quới nhăn mặt:

– Chị ra mau đi, đừng có quấy rầy anh Phi! Thúy Hương ngênh mặt:

– Không ra đó, làm gì tôi?

Phi lừ mắt nhìn Thúy Hương khiến Quới với Trúc thụt ra cửa, Phi lừ mắt nhìn Thúy Hương nhưng vẫn im lặng.

Thúy Hương nhõng nhẽo:

– Anh Phi ngồi một mình, vậy mà tụi nhân viên dưới cửa hàng nói dối em, họ bảo anh đang tiếp một đoàn khách, anh Phi anh trị bọn đó giùm em đi anh. Thấy Phi vẫn im lặng nhìn mình, Thúy Hương ngạc nhiên:

– Anh Phi sao vậy, bệnh hả?

Phi lắc đầu, uể oải, anh úp mặt vào hai bàn tay Thúy Hương cảm thấy thương Phi lắm, nó đứng lên, tới gần Phi, đưa tay sờ vào trán Phi, Phi vụt mở mắt, phản ứng tự nhiên, anh né tránh bàn tay của Thúy Hương, con nhỏ bị hệt hăng nên mắc cỡ đỏ cả mặt, lúng túng, con nhỏ chẳng biết phải làm gì cho đỡ quê! Phi nhìn Thúy Hương, ánh mắt anh lộ vẻ tránh né:

– Hương ngồi đi.

Thúy Hương chờ Phi mở miệng, nó nói:

– Em sợ anh bị bệnh.

Phi lắc đầu:

Không cô đâu, chẳng có bệnh gì cả, chỉ khó chịu một chút thôi, tôi nghĩ rồi sẽ khỏi – Anh có cần uống thuốc hay gọi bác sĩ không – Không.

– Chắc là làm việc nhiều quá, bị stress hả anh?

Thúy Hương cố hết sức dịu dàng với Phi, Phi cũng lắc đầu nhìn ra cửa sổ:

– Tôi chẳng có gì để suy nghĩ tới bị stress như cô nói cả, tôi chỉ bực mình thôi.

– Làm sao cho hết bực mình?

– Đừng ai quấy rầy tôi.

– Kể cả em nữa hả?

– Cô nghĩ cô là ai vậy?

– Là bạn thân của anh chứ ai?

– Tôi không nghĩ như cô.

– Anh Phi giận em, đúng không Chắc là Vân Nga nó tau tới tau lui gì với anh rồi, em dám cá là Vân Nga đặt điều nói xấu em cho anh ghét em, bạn thân với nhau mà nó chơi xấu như vậy Phi nạt nhỏ:

– Hương im đi, Hương có tính suy bụng ta ra bụng người Hường làm thế nào thì Hương nghĩ Vân Nga thế nấy, Vân Nga không nói gì với tôi cả, xin Hương đừng có lôi Vân Nga vào đây.

Thúy Hương thụng mặt:

– Chuyện gì dụng tới Vân Nga là anh bênh vực ngay, em thừa .biết anh thích nó mà, nó có xấu anh cũng bảo nó tốt.

– Liên can gì tới Hương?

– Sao không Anh bắt công với em – Bắt công gì? .

Phi cộc lốc, anh nhìn Thúy Hương với ánh mắt lạnh băng, nhưng Thúy Hương vẫn làm nũng:

Em với Vân Nga đều quen với anh như nhau, nhưng so ra em quan tâm tới anh hơn Vân Nga, em luôn nghĩ tới anh, em muốn dành cho anh sự quan tâm đặc biệt, còn Vân Nga nó chẳng bao giờ để ý tới anh, vậy mà cái gì anh cũng bênh nó, chẳng phải là bắt công với em sao?

Vân Nga đã bảo Phi là Thúy Hương yêu Phi và muốn Phi yêu Thúy Hương, sao Phi không nhớ chứ, có lẽ Thúy Hương nói đúng:

chưa bao giờ Vân Nga tự tỏ ra quan tâm Phi, Vân Nga biết anh yêu cô, thế mà cô còn bảo anh yêu Thúy Hương, Vân Nga không bảo là cô từ chối tình yêu của Phi, nhưng Vân Nga cũng không có ý gì là chấp nhận tình yêu của Phi, Vân Nga cứ để Phi trong một trạng thái lập lờng mơ hồ về tình cảm của cô, cô còn bảo nếu Phi không yêu Thúy Hương là “thiếu nhân tâm thiếu tình người”. Trời ạ! Vân Nga làm cho Phi muốn điên lên được lắm!

Phi hơi dịu dàng, anh không nở thẳng tay với. Thúy Hương, anh nói bằng giọng không vui:

Tôi rất cảm ơn hảo ý của Hương dành cho tôi nhưng tôi không muốn Hương quan tâm tôi chút nào cả, thì thôi đi từ nay về sau, Hương đừng có chú ý tới tôi nữa, nếu Hương nghĩ nhiều tới tôi, còn tôi thì chẳng còn tâm trí đâu mà nghĩ tới Hương, có phải là Hương sinh ra giận hờn khó chịu rồi trách móc tôi không?

Tốt hơn hết là Hương đừng có nghĩ đến tôi nữa.

– Làm sao em có thể không nghĩ tới anh cho được chứ. Em đâu phải là cây lá hay gỗ đá gì mà vô tư như lời anh bảo, vì em đã trót Con nhỏ định nói em trót thương anh rồi nhưng con nhỏ thu hết can đảm vào mình mà vẫn chưa mở môi nói được ba chữ quan trọng nhất là:

em thương anh với Phi, trong lúc con nhỏ còn đang cố thu hết can đảm để nói thì điện thoại di động trong túi Phi reo, Phi vội vã đi ra cửa, một lúc Phi trở vào, anh nói:

– Thành thật xin lỗi Hương nha, tôi có việc cần đi gấp, không tiếp tục trò chuyện được với Hương.

– Thúy Hương hệt hăng, nó nói:

– Vậy thì Hương về, mai Hương tới nữa nha?

– Ngày mai? Cô lẽ tôi bận việc, Hương muốn đến đây phải gọi điện thoại báo trước mới được, tôi lắt ít thời gian mà công việc lại ngập đầu. Có nghĩa là từ chối khéo, vậy mà Thúy Hương vẫn phụng phịu:

– Nếu như Vân Nga tới, anh có nói như nói với em không Hay là anh bỏ cả ngày ra để tiếp nó?

Phi tránh né câu trả lời:

– Vân Nga biết tôi rất ít thời gian rảnh, chớ nên Vân Nga không bao giờ tới Đây – Vậy thì toàn là anh đi tìm nó à?

– Cũng có thể đúng Thúy Hương giận dữ:

– Vậy sao anh không đi tìm em?

Phi làm thinh, chẳng lẽ Thúy Hương ngốc đến nỗi không hiểu anh yêu Vân Nga mà không yêu nó sao? Nói như vậy là quá đủ để kết luận Yên đề rồi mà, sao lại bắt Phi nói trắng ra một chuyện không nên nói như thế chứ.

Thấy Phi làm thinh nhìn mình với ánh mắt khó chịu, Thúy Hương la lên:

– Sao anh không trả lời em?

– Tôi nói rồi mà, tại Hương không chịu để ý thôi, nói như vậy quá đủ hiểu rồi còn nói gì nữa?

– Anh nói gì chứ Anh nói sao em không nghe?

– Hương có thể tự suy nghĩ giúp tôi chút không? Tôi đang bận, tài xế đang chờ ngoài xe, xin lỗi, tôi phải đi đây!

– Tôi nói rồi mà, tại Hương không chịu để ý thôi, nói như vậy quá đủ hiểu rồi, còn nói gì nữa?

– Anh nói gì chứ Anh nói sao em không nghe.

– Hương có thể tự suy nghĩ giúp tôi chút không? Tôi đang bận, tài xế đang chờ ngoài xe, xin lỗi, tôi phải đi đây!

Phi nói xong, không chờ Hương, hấp tấp đi xuống lầu, quả là không thể hợp với Hương, Hương quấy rầy quá đi mất, Phi không có thời gian đủ để làm việc, có đâu mà chơi bồi lêu lổng như Hương, nếu Hương là người yêu của Phi thật, chắc anh chết mất, Thúy Hương nay giận mai hờn, nhỏ nhen thắc mắc và có cái đầu đặc sệt toàn là bã đậu, nói mười nó chưa hiểu được hai ba, lấy đâu mà hiểu Phi?

Hương đứng sững một chút đó nó hấp tấp đuổi theo bọn Quới, Bình Thục, Trúc, đưa nhau nhìn Thúy Hương xuống tới cửa lúc Phi vừa đặt chiếc cặp tấp lên nệm xe, chưa kịp chui vào xe, Thúy Hương la lớn:

– Anh không được quyền đối xử với em như vậy, anh nhìn yô cửa hàng

xem:

tại làm công nhìn em bằng mấy cái con mắt giễu cợt, tại sao anh không chờ cho em xuống trước chứ?

Vừa nói, Thúy Hương vừa tức tối đập bàn tay vào kính xe.

Phi chui vào xe nói:

– Tốt hơn hết Hương nên về đi, đừng có ở đây mè nheo nữa, tôi không phải là đối tượng cho Hương mè nheo đâu, tôi không có đủ thời gian để dành cho những thứ chuyện đó, Hương hiểu không?

Hương giậm chân:

– Nhưng Hương là khách của anh Phi mà, anh Phi cũng phải lịch sự với Hương chứ?

– Tôi đã xin lỗi Hương rồi còn gì?

Chẳng lẽ tôi bỏ công việc kinh doanh để đỡ dành Hương sao? ít ra anh cũng phải nói câu gì đó cho mát lòng Hương chút – Bây giờ Hương chịu để cho tôi đi chưa?

– Nói gì Hương mới cho đi.

– Thì xin lỗi.

– Xin lỗi suông hả? Không chịu Ngoan đi Hương! Giờ thì tôi gấp lắm, xin Hương thông cảm cho, ngoan đi!

Phi buộc lòng phải năn nỉ Hương vì Hương án ngữ ngay cánh cửa, Phi không đóng được cửa xe, đành phải nói ngọt với Thúy Hương một câu vạy.

Thúy Hương nghe. Phi nói ngọt, lập tức hết giận ngay, con nhỏ đỏ ửng hai má vì cảm động, cười tươi như hoa, Hương nói:

– Nói vậy xem phải để nghe không.

Phi đóng cửa xe, vẫy tay với Thúy Hương, Thúy Hương đứng nhìn theo mãi đến khi không còn thấy bóng dáng chiếc xe của Phi đâu nữa, con nhỏ môi chịu lên xe mở máy, trái tim lâng lâng với dư âm điệu kỳ của hai chữ ngoan

đi! nếu mà Phi chịu ngọt ngào với Thúy Hương một chút, dù phải vào đầu sôi lửa bỏng vì Phi, Thúy Hương cũng cảm lòng, ước gì Phi thay tiếng “tôi” cứng ngắt của anh bằng tiếng anh dịu dàng tình tứ, tức chết đi được, tại sao Vân Nga lại cô thể dửng dưng với tất cả những thứ mà Phi dành cho nó, nó làm vậy để treo giá chăng? Hay là để kích thích tính hiếu thắng của Phi?

Trong khi Thúy Hương muốn ngắt đi vì cảm động chỉ với một chữ “ngoan đi và cái vẫy tay từ giã của Phi, nếu Vân Nga biết Thúy Hương như thế, chắc là nó sẽ khinh Thúy Hương lắm, vì những thứ Vân Nga không cần thiết lại là thứ rất cần đối với Thúy Hương những thứ mà Vân Nga chỉ cần giờ nhẹ tay ra là có được, lại là điều Thúy Hương ước mơ giống như con giun ước mơ ánh sao trời vậy. Ôi!

Càng nghĩ Thúy Hương càng căm ghét Vân Nga, tại sao trên đời này có Thúy Hương mà mà còn có Vân Nga chứ Tại sao?!

Phi lật tới lật lui tấm thiệp hồng trên tay, hai cái tên duyên dang lồng vào nhau như rồng phụng quấn quít, buồn ơi là buồn, người ta cũng bằng tuổi mình mà cứ lần lượt hết đứa bạn này, tới đứa bạn kia lên xe bông, còn Phi vẫn chưa tìm được đối tượng, khi tìm được một người mình thích, người ta lại từ chối không yêu mình, đời trớ trêu thay.

Có phải đời trớ trêu hay tại mình có số tình duyên lận đận:

nhỉ, bị một con nhỏ khó ưa đeo theo quấy rầy, cũng đã bị người ta từ chối! Bạn của Phi, nhân vật chính trong tờ thiệp hồng đó là Thanh Tùng, một bác sĩ nội trú mới ra trường, bạn từ thời trung học nhưng còn khá thân, cưới một cô vợ đồng nghề, nàng cũng là bác sĩ. Nghĩ tới nghề bác sĩ, sao Phi cảm thấy không vui, có lẽ Vân Nga làm cho Phi có cái cảm giác đó vì Vân Nga tương lai cũng là bác sĩ và Vân Nga đã làm cho Phi phải thất vọng trong tình cảm, Phi có nên đeo đuôi Vân Nga nữa không? Điều đó Phi cũng chưa xác định được vì trái tim Phi lúc nào cũng mơ tới Vân Nga, hình bóng đỏ sao mà có

ấn tượng với Phi đến như vậy chẳng biết với cảm nghĩ của Phi, Vân Nga là một điều gì đó trong như thủy tinh, xanh như da trời, hồng như nắng mai, và gọi lên một tình cảm thánh thiện lắm, thật là khó nói. Hay là Vân Nga là một cô thiên thần khiến cho Phi yêu cô một cách thành kính như vậy?

Phi úp tấm thiệp hồng xuống bàn, lắc đầu, mình mơ ảo ảnh chẳng Vì mơ ảo ảnh cho nên tất cả những thứ chung quanh mình tiếp xúc thường ngày trở nên trần tục, nhất là Thúy Hương, con nhỏ tầm thương và bụi bặm làm sao Phi có cảm tưởng Thúy Hương là một con thần lẩn, hay một con sâu núp dưới chiếc lá xanh trong chậu kiểng nhà anh, nó vừa tức cười vừa tàn phào làm sao! Nó gây cho anh một ấn tượng xấu xí không thể tả, vậy mà hình ảnh Thúy Hương lại chen lấn với hình ảnh Vân Nga trong lòng anh, cứ để cho họ hiện hữu như thế trong cuộc đời của anh, Vân Nga là điều không thể có còn Thúy Hương là điều không muốn có, đều là không có như nhau thôi.

– Anh Phi, tài xế tới rồi, anh xuống đi!

Phi sực tỉnh, xốc lại cổ áo cho ngay ngắn, vuốt lại mái tóc bông bênh như sóng của anh, Phi vội đứng lên, nhìn đồng hồ tay chỉ đúng sáu giờ tối, là Phi hẹn tài xế đến đón, vậy mà cứ ngồi thừ ra đó suy nghĩ tầm xàm, lạ ghê!

Thanh Tùng đãi tiệc cưới ở tầng một nhà hàng Thanh Thiên, một nơi rất sang, là nơi lui tới của giới giàu và có địa vị xã hội, xe du lịch đậu chật nức cả một con đường.

Phi xuống xe, hẹn tài xế giờ đón, rồi anh lên tầng nhất, ở đó đã có nhiều bạn bè cũ ngồi sẵn, họ đón Phi ngồi chung bàn, Phi hòa vào câu chuyện của đám bạn cũ, trong khi chờ đợi cô dâu chú rể đến Khoảng mười lăm phút thì hai họ cùng cô dâu chú rể đến, mọi người vỗ tay râm ran, Phi nhìn Thanh Tùng tươi tắn trong bộ veston chú rể. Phi thờ ơ nhìn cô dâu, cô ta giống búp bê trong mấy cái tiệm áo cưới quá, thường ngày Phi đã nhìn quen mắt mấy con ma-nơ-canh rồi, cho nên Phi chỉ hiếu kỳ, nhìn sơ qua cô dâu lồi thả hồn

trong không khí náo nhiệt của tiệc cưới, đang mơ màng thì bị Vũ khều vai:

– Phi biết cô bé mặc áo dài màu thiên thanh ngồi bên kia không?

Phi thờ ơ:

– Cô bé nào? Đó, ngay cửa ra hành lang, thấy không?

Phi nhìn theo Vũ, trái tim anh thất lại:

có phải là một điều gì đó thật kỳ diệu đang xảy đến với anh không? Vân Nga đang ngồi đó mái tóc dài đen óng mượt buông xõa trên bờ vai, thanh thoát đến lạ kì, Phi ngẩn ngơ hồn đến mấy giây, tình yêu thật là kỳ lạ, trên thế gian này chán vạn, vậy mà khi trái tim trót mơ tưởng tới ai một lần thì suốt đời cứ mơ tưởng đến người đó, cũng như Phi bây giờ vậy, biết Vân Nga không màng tới Phi, mà sao trái tim Phi vẫn như có ai đó bóp cho nghẹn lại mỗi khi nghĩ tới Vân Nga, Phi cố trấn tĩnh:

– Rồi sao?

– Em gái tao, nó con nhà chú, tao con nhà bác, mà thấy nó có xinh không?

– Tự dung hỏi, sao tao dám nói chứ Vũ? Thì mà thấy nó xinh, cứ nói đại nó xinh đi rồi tao mai mối cho, tao thấy bạn bè tụi mình ai cũng đều yên nơi yên phận, duy chỉ có mày là con chẵn đơn gối lẻ, tao thấy thương mày. ghê đi, nếu mày không chê em gái. tao, tao sẽ đứng ra mai mối nó cho mày, sinh viên y năm thứ tư rồi đó, mày không cần phải nuôi đâu, cũng lấy được vợ bác sĩ.

Phi lắc đầu, cười buồn, thật là oan gia ngõ hẹp, Vân Nga đâu có thích Phi, vậy mà ông Trời cứ tạo cơ hội cho anh gặp Vân Nga hoài, tay Vũ còn, đòi mai mối Vân Nga cho anh, hấn bảo thấy anh chẵn đơn gối lẻ nên hấn tội nghiệp, Trời ạ!

Vũ bá vai Phi:

– Chê không xinh hả? Khó tính như mày ở giá môm đầu là đúng rồi.

Phi nói:

Không phải cổ không xinh, nhưng mà tao không dám – Sao lại không dám? Mày có sự nghiệp, có địa vị xã hội, ra đường người ta gọi mày là giám đốc, còn sợ gì nữa mà không dám?

– Chắc là cổ không chọn tao, dân y đâu ai thèm chọn dân kinh doanh mua bán, người ta chọn chồng chọn vợ là chọn trong giới những nhà khoa học như người ta, mày nhìn Thanh Tùng đi Vũ, nó cũng chọn vợ đồng nghề đó mà.

– Không phải là luật đâu, chỉ là do họ hợp nhau nên chọn nhau thôi, chẳng có qui định gì trong tình yêu của họ cả, tao hiểu Tùng mà, giờ nó làm em rể của tao rồi còn gì.

– Vậy ...?

Cô dâu con cô ruột tao, cũng là cô ruột của Vân Nga, Thanh Tùng với vợ nó là do tao làm mai, không phải tự quen nhau đâu. Phi làm thỉnh, sao Vũ có thể hiểu nổi uẩn khúc trong tình cảm của Phi với Vân Nga mà nói chứ, nếu biết Vân Nga đã từng nói điều gì với Phi, có lẽ Vũ không còn dám gạ gẫm mai mối Vân Nga cho Phi nữa.

Vũ nói:

– Tao nghĩ có lẽ mày là một đứa em rể tốt.

– Em gái mày không phải là con búp bê trong tủ kính đâu Vũ ơi!

Chưa tiếp xúc, sao biết Vân Nga không thích mày, nhớ hồi còn học chung lớp mười hai mày đâu có nhát gái dữ vậy Phi?

Phi cười cười:

– Thời trẻ con nông nổi đó nhắc lại làm gì Vũ ơi! Giờ thì khác rồi, đâu còn hứng chí như hồi môi hôn nữa, giờ đã biết nghĩ tới chuyện khi mình ngỏ ý bị người ta từ chối thì thất vọng hụt hẫng như thế nào rồi, thận trọng một chút có lẽ hay hơn Vũ ơi!

Vũ nói:

- Thôi ăn đi, mày chê em gái tao thì nói chê đại đi, chắc là có người yêu xinh hơn em gái tao chứ gì?
- Không có ai cả, một chút cũng không.
- Xạo đi! Đẹp trai, giàu cô, tài hoa như mày làm gì đến giờ còn phòng không chiếc bóng, chắc là mày giấu tao, coi chừng “đùng một cái gởi thiệp hồng, tao mới bỏ ngựa ra mới hay lắm đấy!
- Nếu có thì là điểm phúc quá rồi, tin hay không tin, tao làm gì được mày, tao còn cơ đơn!
- Miệng nói cô đơn, vậy mà tao nói mai mối em gái tao, đã từ chối lia lịa, kỳ vậy?

Phi nhìn sang chỗ Vân Nga, tim anh lại đau nhói nhói, Vân Nga xinh quá là xinh, cô rất hợp nhãn với anh, anh càng nhìn cô, càng thấy yêu nhiều càng mơ ước nhiều thêm, có lẽ tình yêu của anh đang đi vào ngõ cụt chẳng, vì cô chẳng màng tới anh, có lẽ cô xem anh như một người bạn bình thường, tình cảm giữa anh và cô vẫn giậm chân tại chỗ không có khả năng tiến xa hơn bao nhiêu, từ khi Thúy Hương xuất hiện bất ngờ làm con kỳ đà cản mũi lần anh đến nhà cô vào buổi sáng, lúc Vân Nga xuống bếp làm trứng gà ốp la để ăn bánh mì với anh, anh thấy tình cảm Vân Nga đột ngột thay đổi, nguyên nhân là Thúy Hương chẳng. Điều này hôm đó tới nay anh chưa nghĩ đến, bấy giờ chợt nghĩ là, anh thấy chuyện Vân Nga từ chối anh là có nguyên nhân, chắc chắn là vì Thúy Hương, đơn giản như vậy mà Phi không nghĩ ra, cứ ngồi trách móc Vân Nga vô tình vô cảm với Phi, Phi chợt nhớ hôm Phi vào bệnh viện gặp Vân Nga, cô có nói với anh một câu như thế này. Vân Nga chỉ mới xem anh là bạn thôi, và Vân Nga muốn giữ tình bạn này lâu một chút, đến khi chúng ta thật sự cảm thông với nhau, Vân Nga rất mến anh Phi và quý trọng tình cảm của anh Phi ... rồi Vân Nga bảo. Phi đừng có quan tâm nhiều tới Vân Nga, mà hãy quan tâm tới Thúy Hương, cô còn bảo Thúy

Hương yêu Phi, nếu Phi không yêu Thúy Hương, nó sẽ đau khổ ...

Phi nhìn Vân Nga một lần nữa, cảm thấy yêu thương ngập lòng, là Vân Nga muốn giữ trọn vẹn tình bạn với Thúy Hương vì Thúy Hương, Vân Nga không muốn nhận tình cảm của Phi dành cho cô, Vân Nga không nỡ nhìn Thúy Hương đau khổ vì thất vọng Phi, rõ là khờ khạo vô cùng, Vân Nga có biết chẳng tình yêu không phải là một món quà, không tặng cho người này có thể đem tặng cho người khác, mà tình yêu là chính cuộc sống tình cảm của người đó, yêu mà không được yêu chính là sự mất mát về mặt tinh thần, tình cảm mất đi, thật là khó hồi phục, đó là cơn sóng gió hay nói đúng hơn là một cơn bão đi qua đã tàn phá trái tim người đó, tất nhiên là đổ vỡ toi bời hoa lá rồi!

Vũ nói:

– Nhìn em gái tao hoài, thế nào mà cũng cảm cho xem!

Phi cười cười, anh đã tìm ra nguyên nhân làm cho Vân Nga né tránh tình cảm của anh rồi, đó là chỗ yếu trong tình cảm của Vân Nga, thì anh cứ tấn công vào, tự nhủ đừng có tự ái hão nữa, đàn ông mang tính tự ái hão, hờ một chút là giận hờn, hờ một chút là tự ti, biết đến bao giờ mới có được người yêu?

Nhất định Phi phải đẹp tự ái sang một bên, phải đeo đuổi Vân Nga, dù cho cô có bảo anh lì lợm, chai mặt gì gì đó cũng được, chừng nào cô bỏ lời cái vỏ bọc vô lý của cô, anh mới nghe!!

Nhạc sống đã trôi lên, nhiều đôi bỏ chén đĩa ly tách để ra khiêu vũ, Phi ngã người ra lưng ghế, lén ngắm Vân Nga, men bia làm tính đàn ông trong anh như mạnh mẽ hơn lúc bình thường và chút men bia đó cũng làm cho anh trông càng đáng yêu hơn.

Vũ vỗ vào vai Phi, khuyến khích:

– Đến mời Vân Nga một bản đi, để tao giới thiệu cho nha?

Phi gật đầu, trái tim như dậy sóng, anh ước gì được ghì chặt Vân Nga trong cánh tay mạnh mẽ của mình để dìu cô đi với cảm giác mê say mà chỉ có trong vòng tay nhau, hòa lẫn điệu nhạc êm êm mới cảm thấy được. Có lẽ đó là hạnh phúc, cảm giác của hạnh phúc.

Phi đứng lên theo Vũ đến bên Vân Nga, Vũ nói với Vân Nga:

– Thỏ con, để anh giới thiệu cho em quen một anh chàng dễ thương này nghe, em nhìn đi đây là Phi bạn của anh Thỏ con cái tên ngộ nghĩnh và dễ thương làm sao Vân Nga mê to đôi mắt ngây thơ và xinh như thỏ con nhìn Phi, cô nói:

– Là anh đó hả Phi?

Phi đáp nhỏ:

– Là anh đây, Thỏ con !

Vân Nga đỏ mặt, hai tiếng thỏ con” thốt ra từ miệng Phi nghe sao mà lạ lẫm ghê, thường ngày ba mẹ với vú Hiền vẫn gọi cô như thế, nhưng chẳng ai cho cô cảm giác lạ và dễ thương như Phi.

Vũ nhìn Phi rồi nhìn Vân Nga:

– Hai người có quen nhau rồi hả? Sao không nói với :tao chứ Phi, định làm tao “quê” đấy hả, đồ quý con?

Vân Nga nắm tay Vũ, cô nói:

– Anh hai, anh Phi là bạn của em lâu rồi, chắc tại anh ngại.

– Ngại gì vậy?

Vân Nga đỏ mặt, cười:

– Em không biết.. Vũ rút nhẹ tay ra khỏi tay em gái nói:

– Vậy hai người tự nhiên nhạ?

Rồi Vũ rút lui.

Phi nói đủ Vân Nga nghe:

– Em đi với anh một bản nhé Nga?

Vân Nga đứng lên, cô nắm tay áo Phi kéo anh đi, nhưng không phải là ra chỗ sàn nhảy mà là ra hành lang, cô đứng nơi góc hành lang với anh, chỗ đó có thể nhìn xuống phố đêm, xe cộ chảy dài dưới lòng đường, gió nhẹ nhàng thổi qua cây lá trong sân nhà hàng, thoang thoảng mùi hương hoa nguyệt quế thật dễ chịu, Vân Nga nói.

Anh Phi hít thở gió đêm đi, nhảy nhót làm gì cho thêm mệt người, sau đó nếu anh Phi còn nhất định nói muốn nhảy nhót thì đi vào sàn nhảy há?

Phi lắc đầu cười, được đứng cạnh Vân Nga nơi êm êm như thế này sao anh còn dại gì đòi ra sàn nhảy chứ? Nếu được đứng suốt đêm nay bên cạnh cô, anh cũng sẵn sàng nữa đấy!

Vân Nga xoay nghiêng người nhìn Phi, suối tóc của cô đổ về phía sau, còn vương lại mấy sợi trên má. Phi ước gì Vân Nga là của riêng anh để anh có thể đưa tay vuốt mấy sợi tóc cho cô, Vân Nga nhìn Phi, Phi tưởng chừng như cả thế giới trong anh có thể sụp đổ dưới chân cô được lắm, cô nói:

Anh Phi thích khiêu vũ? Và thường vô mấy cái vũ trường về đêm lắm hả? Một câu hỏi chết người, giống giống như là điều tra vậy, có đại cỡ nào. Phi cũng nói là không.

Phi lắc đầu:

Anh không có thích khiêu vũ, cũng không vào mấy cái vũ trường đó lần nào, anh bị công việc nhận ngập đầu, nhiều lúc anh còn không biết anh là ai nữa là!

– Vậy sao, lúc nãy rồi Vân Nga khiêu vũ?

– Là thằng Vũ nó xúi anh.

– Ngoan ghê há!

– Anh không ngoan thì còn ai ngoan nữa?

– Biết cái ngoan của anh rồi, không cần phải giới thiệu.

– Biết sao, nói anh nghe đi!

- Cần phải nói không?
 - Cần, nhất là em nói về anh.
 - Sao lại nhất là em.
 - Vì anh yêu em.
 - Câu đó bảo đừng nói vội vàng mà, sao nói hoài vậy?
 - Vì anh không thể không nói, Vân Nga, anh yêu em thật mà Vân Nga.
- Bộ có lúc anh yêu giả sao?
- Em không trừ lúc nào để bắt bí anh, bộ ghét anh lắm sao?
 - Em nói ghét anh bao giờ?
 - Lời nói, cử chỉ, sự lạnh nhạt của em đối với anh đã chứng tỏ chuyện đó rồi còn gì.
 - Nếu Nga ghét anh, Nga gặp anh sẽ không nhìn, anh hỏi sẽ không thưa, mới gọi là ghét. Nga ghét anh, sao còn muốn đứng riêng để trò chuyện với anh? Chỉ muốn anh đừng nói yêu Vân Nga vội vàng như vậy thôi, mình chưa thật sự hiểu nhau mà.
 - Nga không tin anh là người tốt? Nga nghi ngờ anh đủ thứ, chắc Nga nói anh là một gã làm ăn phi pháp, mê công ty ma, lợi dụng danh nghĩa công ty để nào là buôn lậu, nào là rửa tiền v.v ..., đúng chưa? Anh biết anh là dân trong giới kinh doanh, thế nào cũng bị Nga nghĩ anh thuộc loại xảo trá, lợc lừa để kiếm tiền, anh không phải là nhà khoa học để có thể đồng giai cấp, đồng lý tưởng, cùng đứng chung một lĩnh vực nghiên cứu khoa học với Nga, nhưng mà trái tim anh thật sự yêu Nga, anh đáng chết lắm phải không Nga?
- Vân Nga tròn mắt – Sao lại đáng chết?
- Vì anh dám mơ những gì không thể có – Là sao?
 - Là dám nói yêu Nga.
- Vân Nga đã nhận ra vẻ giận dữ cố hữu của Phi, lúc anh giận, trông càng dễ thương hơn, Nga cuống quýt nói:

– Anh làm như Nga là cái gì đó cao siêu lắm vậy, Vân Nga ngoài chuyện học hành, chỉ là một cô bé tầm thường với những suy nghĩ vớ vẩn thôi, Vân Nga lo học, đâu có hiểu cuộc đời gồm có những gì, anh Phi hiểu nhiều hơn Nga, anh Phi đáng cho Nga học hỏi lắm chứ, Nga có đáng là giấc mơ của anh không, điều đó anh còn phải suy nghĩ lại đấy phi, anh giận Nga à, thì anh cứ giận đi, bởi tính Nga thích đồ dành người khác lắm ...

Rồi Nga nói nhỏ:

– Nhất là anh.

Phi không biết mình có nghe lắm không, anh im lặng để cố cảm nhận hết dư âm câu nói của Vân Nga, anh cũng không thể ngờ có được một giây phút nghe Vân Nga nói như thế, anh đang mơ chẳng? Hay là chút men bia làm đầu óc Phi hơi chéch choáng rồi anh nghe tiếng gió mà hình dung ra Vân Nga nói như vậy chẳng?

Phi nói nhỏ:

– Em có thể lặp lại một lần nữa câu em, vừa nói với anh không Vân Nga?

Vân Nga lắc đầu, cười:

– Không nghe thì thôi, lặp lại làm gì?

– Hình như là anh nghe em nói em yêu anh, đúng không – Vậy thì anh Phi nằm mơ rồi, lúc này Nga không có nói gì hết, không có!

– Chẳng lẽ anh mơ thật à?

– Chứ còn gì nữa!

Phi búng vào chóp mũi Vân Nga:

.

Đừng có qua mặt anh, anh tuy có uống chút bia nhưng không có say đâu Nga ơi anh nghe rất rõ Nga bảo anh cứ giận hờn đi tính Nga thích đồ dành, nhất là anh. Vân Nga ơi, xin em đừng tránh né anh nữa nghe Vân Nga, hãy nhận lời yêu anh đi, anh muốn có Vân Nga trong tình cảm của anh, chúng

mình rất hợp với nhau, anh cam đoan như vậy mà, không tin Vân Nga yêu anh đi rồi biết.

Vân Nga khẽ nhấc ngón tay vào mũi Phi, trợn mắt:

– Đừng có dụ khi nha con người tá lớn rồi, không phải là con nít ba tuổi đâu, yêu thử anh phi rồi nhớ có gì sao gỡ cho ra?

Phi cười lớn:

– Yêu anh mà nhớ có gì rồi thì anh đâu đại gì cho Vân Nga gỡ, yêu anh rồi, như con cá cắn câu, anh bắt đem về nhà anh luôn Vân Nga đỏ mặt:

– Vậy thì ông có mưu đồ đen tối rồi Mặc kệ, chỉ cần anh được vợ, mưu đồ gì cũng được hết, giờ anh chỉ biết là anh yêu Nga thôi, anh yêu Nga, Nga hiểu không Phi đưa tay ra, kéo nhẹ một cái, Vân Nga đã ngã vào cánh tay của anh, anh dìu Nga đến một góc tối và anh lập tức hôn cô, ban đầu bờ môi anh chỉ hơi chạm men trên môi cô, nhưng sau đó thì cô nghe được hơi thở còn nồng mùi bia của anh, đẩy nhẹ anh ra, cô cự nự:

– Anh không có được hôn em, Phi nhìn Vân Nga, ánh mắt âu yếm, anh cười cười:

– Môi Nga ngọt gấp mười lần ly rượu anh uống, cho anh hôn nữa, Nga há?

– Không, tội hôn ầu, chưa bị em trừng phạt là may lắm rồi!

– Trừng phạt anh bằng cách nào – Từ nay về sau không được hôn em nữa.

– Đó là một hình phạt độc ác nhất, anh biết rồi, em cũng chẳng ăn trăn quán lắm chứ đâu có hiền.

– Vậy thì anh rút lại lời nói yêu Nga đi, vẫn còn chưa muộn, trước khi thật sự cảm thấy hối hận – Có chết anh cũng không hối hận.

Vân Nga cười, nhìn xuống phở đêm anh thật là lì lợm, thật là cố công trong tình yêu để chiếm lấy được tình yêu của Vân Nga, anh cứ đeo đuổi Vân Nga hoài không nản, anh đã phá vỡ được lớp vỏ bọc bên ngoài tình cảm của cô, cô không thể nói dối được nữa, thì ra cô đã yêu anh, yêu từ rất lâu!

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 8

Thúy Hương dừng xe trước quây dì Quyên, con nhỏ đột ngột trở lại giao báo cho dì Quyên làm dì ngạc nhiên, cứ tưởng nó giận luôn, ai ngờ còn quay trở lại, nhìn gương mặt tươi cười ra vẻ thân thiện của Thúy Hương, dì Quyên biết chắc à có “vấn đề”!

Đặt xấp báo lên quây, Thúy Hương nói:

– Anh Phi có tới không dì Quyên?

Thì ra là vậy, tới để hỏi thăm Phi, con nhỏ “dai” thật! Dì Quyên nhủ thầm, hôm trước dì Quyên nôi thắng với Thúy Hương là nó không có cửa lọt vô mắt xanh của Phi đâu vậy mà Thúy Hương vẫn mãi nuôi hy vọng, mấy tuần Thúy Hương giận, dì Quyên thấy dễ chịu ghê đi, chắc kiếp trước nó với Quyên là oan gia thật quá!

Dì Quyên nhướn mắt – Thịnh thoảng có tới, sao lại không ?

– Ảnh tới, sao dì không điện thoại cho con?

– Gọi mi chi vậy?

– Dì hỏi lạ chưa!

– Sao là lạ?

– Anh Phi khi làm việc ở công ty rất bận bịu, khó có thể trò chuyện với ảnh lắm, lần nào con đến công ty, ảnh cũng bảo nếu con muốn gặp ảnh thì chờ

hôm nào ảnh rảnh rang sang chỗ dì chơi, sẽ gọi điện thoại cho con. Thúy Hương dóc tổ, con nhỏ đặt điều như miệng có bôi mỡ vậy, làm dì Quyên tường thật, nhăn mặt:

– Nó hứa với mi thì tự nó gọi cho mi, chứ liên can gì tới tao mà trách tao, ai biết tình cảm giữa tụi mi ra sao mà nói?

Thúy Hương thỏ thẻ, mặt nó bừng đỏ như xấu hổ, hai bàn tay con nhỏ vờn về mép báo nói:

– Tụi con thân nhau lắm rồi, dì Quyên ơi!

– Thân lắm à. Thân cỡ nào?

– Là thân thiết lắm, anh Phi thích năn nỉ con, nếu con có mè nheo ảnh bảo “ngoan đi nha Hương” ...

Dì Quyên trợn trợn mắt:

– Nó có nói tiếp:

.rồi anh thương với mi không?

Thúy Hương đỏ mặt như gấc chín, ước gì Phi nói tiếp câu đó thật với con nhỏ, giờ này con nhỏ đã nổ lung tung với dì Quyên cho dì ta nể mặt rồi, đàn ông này thì ...không có gì hết, thật sự là vì hôm đó Thúy Hương. đứng chắn hoài ngay cánh cửa xe khiến Phi không đóng được cửa, mà anh lại gấp gấp đi đâu đó có vẻ như công việc rất quan trọng cho nên Phi nói ngọt với Thúy Hương, nhưng trong lúc năn nỉ nó, Phi vẫn dùng tiếng tôi nghiêm nghiêm không chút gì tỏ ra có luyện ái nó, nhưng Thúy Hương chỉ biết là Phi có năn nỉ, có nói ngọt là đủ rồi, ai bảo Phi nói ngọt, nói ngọt là chứng tỏ anh chấp nhận mối quan hệ của con nhỏ, là cho Thúy Hương có quyền tiếp. tục quan hệ trên mức bạn bè với anh rồi còn gì, sao có lời nói ngọt ngào thốt ra miệng chứ Thúy Hương kêu lên:

– Dì trêu con hoài, con không chịu đâu! Dì Quyên chắc lười như thần lười:

– Tao không thể hiểu bọn trẻ tụi mi nữa rồi, nay ghét mai thương, nay nói

yêu đứa này, mai lại yêu đứa khác, có hai tay nó bắt đủ cả hai.

– Dì nói ai vậy?

– Tao nói thằng Phi.

– Anh Phi bắt cái gì hai, ba tay vậy dì?

– Mi có bao giờ nghe câu thành ngữ bắt cá hai tay” chưa? - là tao nói thằng Phi như vậy đó.

– Ý dì nói anh Phi ...

– Yêu một lúc hai đứa con gái, hiểu chưa?

Thúy Hương tái mặt, Phi yêu ai, Vân Nga hay một đứa con gái nào khác nữa, Vân Nga đã thề trước mặt dì Phụng là nó từ nay không gặp mặt Phi nữa kia mà, Vân Nga chịu nhường sân cho Thúy Hương cho đến bao giờ Thúy Hương chiếm được tình yêu của Phi mới nói đó chẳng lẽ Vân Nga nuốt lời rồi sao?

Nếu Vân Nga nuốt lời, tức là Vân Nga muốn tranh giành Phi với Thúy Hương, chắc chắn Thúy Hương phải thua Vân Nga mất thôi, bởi Thúy Hương dùng “chiến thuật mưa dầm thấm đất”, mà Vân Nga thì thật sự thu hút Phi bằng những gì Vân Nga sẵn có, đó là trí thông minh, tài năng, sắc đẹp và cả gia cảnh giàu sang danh giá nữa, đối với Phi Vân Nga như một thỏi nam châm vậy, Phi vừa nhìn thấy Vân Nga đã bị sức hút mạnh mẽ của Vân Nga cuốn phăng về phía Vân Nga, còn Thúy Hương nó thấy mình chẳng có lợi thế Trời ban nào cả:

Thúy Hương học hành thì dở dở ương ương, phải vật lộn với cuộc mưu sinh hằng ngày, và thêm trên gương mặt vốn khá xinh của nó một cái ...mở nhọn đáng ghét, tính tình nóng nảy lạnh chanh hay xóc thiên hạ, khi dịu dàng là dịu dàng ...đột xuất thôi, Thúy Hương biết mình muốn có được Phi, phải trước tiên là loại trừ Vân Nga ra khỏi quan hệ của Phi. Thứ hai là phải biết học cách nói năng ngọt ngào, học tính bình tĩnh của Vân Nga, thì Thúy

Hương cũng đanê cố học đồ thôi, nhưng Thúy Hương cần phải có thời gian, nó đâu phải là một bà tiên có phép màu, để có thể dùng cây đũa phép gõ vào trái tim lạnh như băng của Phi biến đổi thành sự yêu đương, ai cha, khi người ta không yêu mình, thì theo đuổi mệt lắm, như hai chiếc xe, cùng một tốc độ, chạy có khoảng cách khá xa, trên một con đường một chiều, cứ thế, không bao giờ rút ngắn khoảng cách dù chỉ một ly, trong khoảng cách đó, dù thứ chuyện trên đời làm nên nguyên nhân cho Thúy Hương không đến được gần Phi, mà nguyên nhân chính có lẽ là Vân Nga.

Thúy Hương nhìn dì Quyên chăm chăm, xem dì Quyên có vẻ gì là nói đùa không, nhưng tuyệt nhiên không thấy gì là đùa cả, vậy thì dì Quyên nói thật rồi:

Phi yêu một lúc hai đứa con gái, nhưng mà là yêu ai mới được chứ, chả lẽ là Vân Nga với một cô gái nào đó, Phi đâu có nói Phi yêu Thúy Hương lúc nào, kể cả khi bảo Hương ngoan, anh cũng tỏ ra không thân thiện mấy với Hương kia mà, Thúy Hương nghĩ xong, nghe mồ hôi toát ra trán, một đối thủ, Thúy Hương chịu còn không nổi huống gì là hai đối thủ, nếu Phi yêu thêm một cô nữa, thì cô kia còn trội hơn Vân Nga mấy lần, vậy là hỏng rồi. Thúy Hương nhìn dì Quyên bằng ánh mắt cuống quýt đi vì thất vọng, nó hỏi:

– Dì nói thế nghĩa là sao?

– Sao đầu óc mi tối quá vậy Thúy Hương, tao đã nói trắng ra rồi, còn không hiểu à?

– Là con muốn dì nói ra tên của hai đứa con gái anh Phi yêu?

– Để xem có tên mi trong đó không chứ gì?

Thúy Hương cố gắng chiều dì Quyên:

– Con đâu dám nói thế.

– Nếu không phải thế, mi quan tâm :

làm gì nào? Có liên can gì tới mi?

– Dì

Thúy Hương định nói:

“dì ác như một mụ phù thủy , nhưng chợt nhớ lại, nó ngưng ngang.

Dì Quyên hỏi:

Tao sao?

– Chẳng lẽ dì không biết tình cảm con dành cho anh Phi ra sao?

– Biết thì biết, tao cũng đâu có cách thay đổi Phi nó yêu bằng trái tim của nó, nó muốn trao tình yêu của nó cho ai là tùy quyền của nó tao đâu nói gì được?

Con đâu nhờ dì nói giùm, con chỉ muốn dì nói tên hai đứa con gái đó thôi –
Chỉ có hai đứa chạy theo thằng Phi của tao, còn ai vô đây nữa?

Thúy Hương tái mặt:

– Ý dì nói là con với Vân Nga đúng không?

– Biết rồi nói mãi, khổ quá Thúy Hương cuống quýt:

Tại sao ...tại sao Vân Nga lại làm như vậy chứ. Nó đã hứa với con là không gặp anh Phi nữa rồi mà, chẳng lẽ nó không xin danh dự của nó ra gì sao?

– Hứa cái gì chứ Người ta yêu nhau là yêu theo tiếng gọi của con tim , mi àm kỳ đà cản mũi hai đứa tụi nó hoài như vậy, bộ mi không nhận ra mình vô duyên sao? Người ta yêu nhau còn mi là người ngoài,biết điều thì rút lui cho sớm đi, mai này đám cưới đãi tiệc nhà hàng lớn, tụi nó còn nhớ mi mà mời, chứ mi cứ làm ra vẻ bi thương trong tình cảm hoài, còn gì là quan hệ bạn bè.

– Không Thúy Hương la lên, con nhỏ nổi nóng thật sự:

– Vân Nga không được qua mặt con như thế, nó không có quyền yêu anh Phi, nó không được phá hoại chuyện con lấy cảm tình của anh Phi, là vì nó đã hứa trước mặt dì Phụng con lồi lõm mà, sao được vi phạm?

– Mà làm giăng như là hiệp định Paris vậy, chuyện tình cảm sao nói ký kết, giao ước này nọ chứ Yêu là yêu, đến lúc yêu có Trời mới cấm cản nổi vì yêu

bằng trái tim mà, ai cũng có trái tim, muốn rung động lúc nào thì rung động thôi. Xét trên tình thì Vân Nga không thể nhường Phi cho mi, xét trên lý thì Vân Nga không có gì để nhường Phi cho mi luôn, nó với mi không bà con ruột thịt gì, nó yêu Phi, không vi phạm luân thường đạo lý gì, tao đơn cử một chuyện cho mi thấy:

hai chị em yêu một đứa con trai, nhưng. khi đứa con trai cưới cô em, cô chị cũng phải ngậm bồ hòn làm ngọt gọi người mình yêu bằng "đương ba", thấy gì nhường hoặc không nhường giữa mi với Vân Nga chứ Tao chỉ hơi thắc mắc một chút là chẳng biết tại sao thằng Phi chịu nói ngọt với mi thôi, chẳng lẽ nó yêu một lúc hai đứa?

Thúy Hương hiểu chắc chắn là Phi với Vân Nga đã yêu nhau, Vân Nga lừa Thúy Hương và Vân Nga đã yêu Phi mà không màng đến lời Vân Nga hứa với Thúy Hương, là Thúy Hương mắc lừa Vân Nga thôi, Thúy Hương căm gan, trái tim con nhỏ nghe sôi sục nổi hờn giận, rõ ràng là Vân Nga tranh giành Phi trên tay Thúy Hương.

Thúy Hương hỏi:

- Dì chắc anh Phi yêu Vân Nga chứ ?
- Người ta quấn quýt nhau như dây leo, còn gì. mà không yêu, hỏi lạ chưa!
- Họhọ quấn quýt nhau ...từ bao giờ?
- Hỏi gì mà kỳ thế Tao nhìn thấy bọn chúng đưa đưa đón đón nhau thì tao đoán ra thôi, ai biết từ lúc nào, chuyện đời tư người khác tao ít quan tâm lắm Thúy Hương phụng mặt.
- Dì không quan tâm thì ai quan tâm?
- Bảo tao nhiều chuyện đó hả?
- Con không có, là vì con biết dì giấu con thôi, con muốn biết Vân Nga yêu anh Phi trước hay là sau lúc hứa với con, để con còn "tính sổ" với nó.

Dì Quyên kêu lên:

– Mi tính làm gì Vân Nga? Đừng có làm chuyện quá đáng nghe! Tao khuyên mi nên cao thượng trong tình yêu một chút đi, nếu không được người ta yêu, cũng còn được người ta quý trọng chứ Thúy Hương, mi nên biết suy nghĩ một chút chứ Hương, mi chỉ yêu đơn phương thôi mà, còn Phi với Vân Nga thì có sự tâm đầu ý hợp, yêu nhau là lẽ đương nhiên rồi, Phi với Vân Nga đâu có lỗi gì với mi chứ.

– Không thể biện minh theo cách của dì được, mà phải xét cho thấu tình đạt lý nếu Vân Nga không xen vào tranh giành tình cảm của anh Phi, tất nhiên con phải có nhiều cơ hội hơn rồi, anh Phi không phải là không thích con, chỉ là do Vân Nga làm cho anh so sánh thôi, công nhận nó hơn con nhiều phương diện, nhưng nếu không có nó, anh Phi sẽ chọn con, chẳng hạn như đi mua sắm, ra siêu thị đi chọn loại nào tốt nhất vậy, nếu không có loại tốt đứng hạng nhất thì loại kế tiếp cũng sẽ là hạng nhất trong cái siêu thị đó. Dì Quyên giơ hai tay lên trời, chẳng biết dùng lời lẽ gì để nói cho Thúy Hương hiểu đây, tình yêu mà nó đem so với mấy món hàng trong siêu thị, một quan niệm rất đơn giản và ngu ngốc !

Dì Quyên nói từng tiếng, cất ý cho thâm nhập vào đầu Thúy Hương:

– Khi người ta yêu là yêu cả người hợp nhãn, hợp tính tình, là người ta "cảm chính người đó hiểu chưa? Không phải là yêu người đó không được rồi đi yêu người khác dễ dàng như chón mua hàng ngoài chợ, tình yêu không phải là một món đồ để muốn chọn lúc nào thì chọn, yêu là sự hòa hợp của hai tâm hồn, mi có thấy có khi cả đời người ta chỉ nguyện yêu mãi, yêu mãi một người không Có khi người ta chờ nhau đến già mà vẫn chưa lấy được nhau ấy thế mà vẫn chờ không? à, còn nữa nha mi nghe câu này chưa?

– Câu gì ạ?

– "Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ. Vô duyên đối diện bất tương phùng".

Hiểu chưa nào?

– Không con không thềm hiểu gì cả, con chỉ cần biết một điều là Vân Nga giành giật anh Phi trên tay con thôi, đầu tiên là anh quen với con chứ không phải quen với Vân Nga, nếu Vân Nga cứ đứng sau con, sao có chuyện anh quen với nó?

– Vẫn nghĩ có chấp vậy hả?

– Không phải là có chấp, mà là đúng nguyên tắc.

– Tình cảm làm gì có nguyên tắc?

– Vì dì Quyên bệnh vực Vân Nga cho nên tất cả mọi chuyện nó làm, dì đều cho là đúng vì thế dì không thấy được một nguyên tắc nào cả, con với dì bất đồng ý kiến không bàn cãi nữa.

– Mi ngang bướng như vậy, rất khó tìm được người yêu, đừng bảo người ta không yêu mình, mà hãy nhìn xem mình có đáng yêu không? mi khó thương lắm Hương ơi!

– Khó thương mặc con.

Thúy Hương giận dữ, nó đứng lên bỏ đi một bước, dì Quyên chợt lo lắng trong lòng, chẳng biết Thúy Hương muốn làm gì Vân Nga mà nó dùng đến hai chữ tính sổ đầy chất hăm dọa như thế, dì Quyên nhớ lại mấy câu nói và vẻ mặt đầy cố chấp của Thúy Hương, cảm thấy nỗi gai óc dọc theo sống lưng, Vân Nga thùy mị đoan trang và dịu dàng như vậy, tâm hồn thanh khiết đến như vậy sao Vân Nga có thể lường được những hành động trà đũa của Thúy Hương, trong khi Thúy Hương là một đứa con gái mang bản tính cố chấp, ích kỷ nông cạn thiếu suy nghĩ, lại ba đá nữa, dì Quyên tự trách cái miệng mình sao mà lại bép xép như thế, nếu dì Quyên không khai chuyện Phi yêu Vân Nga, rồi chuyện Phi với Nga quần quýt nhau như dây leo gì gì đó, thì Thúy Hương đâu có nổi xung thiên lên thế này, là do dì Quyên thêm vào bớt ra để chọc giận Thúy Hương thôi, đã bảo dì Quyên với Thúy Hương

là oan gia ngõ hẹp” mà bây giờ vì chuyện oan giá đó, dì Quyên đã vô tình làm bùng lên sự thù ghét trong lòng Thúy Hương, dì Quyên lạy Trời cho Thúy Hương chỉ nói suông thôi, chứ mới nghĩ tới nó dùng một thủ đoạn gì đó để " tính sổ với Vân Nga như lời nó hăm dọa dì Quyên đã cảm thấy ... khó thở rồi!

Vú Hiền nghe tiếng chuông vội chạy ra mở cửa, thấy Thúy Hương vú nói:

– Cô Hương, sao lâu quá không thấy tới chơi?

Thúy Hương không tay bắt mặt mừng với vú Hiền như mọi khi, nó nói giọng lạnh tanh:

– Con bận công việc.

– Để tôi làm nước cho cô uống, cô ngồi chơi một chút, Vân Nga sẽ về ngay mà, hôm nay Vân Nga nghỉ, mới ra ngoài mua sắm gì đó à, sắp tới sinh nhật Vân Nga, cô nhớ không – Vú nhắc, con mới nhớ!

– Vân Nga chưa mời cô sao? Mọi năm, tôi còn nhớ chính tay cô đi đặt bánh sinh nhật nè, cắm hoa, trang trí phòng khách nè, hai cô bàn tính nấu nướng món gì, mặc quần áo gì, tôi cũng đam vui lây. Sao năm nay im lìm vậy? Ồ, mà bộ cô với Vân Nga không thường xuyên gặp nhau như lúc trước sao hả. Thúy Hương lắc đầu, nói dối:

– Không, vì Vân Nga bận học nhiều quá còn con thì buôn bán túi. bụi, chẳng đứa nào có rảnh để đến với đứa nào, nhưng vẫn rất thân nhau Vú ạ.

– Vậy mà tôi tưởng hai cô có chuyện xích mích với nhau rồi chứ.

– Vú Hiền nhớ hôm Phi đến đây lần đầu, tình cờ Thúy Hương cũng tới, hình như họ có cãi nhau, mà nghe tiếng Thúy Hương cự nự chứ không nghe tiếng Vân Nga, rồi sau đó Phi bỏ đi, chuyện Phi chưa kịp dùng bữa điểm tâm bằng trứng gà chiên ốp la do chính tay Vân Nga làm đã khiến vú suy ra được nguyên nhân câu chuyện dẫn đến Thúy Hương lớn tiếng và Phi bỏ đi mặc dù anh chàng trước đó có vui vẻ nhận lời ở lại dùng bữa điểm tâm chung với

Vân Nga, vú nhớ Phi còn vào bếp cùng Vân Nga cử chỉ họ thân thiện, chứng tỏ Vân Nga thích Phi lắm, có lẽ Thúy Hương vớ, Vân Nga đều yêu một mình anh chàng Phi này và Phi đã chọn Vân Nga, vì thế Thúy Hương nổi cơn hoạn thứ lên mắng Vân Nga đến nỗi Phi giận bỏ ra về. Vú Hiền cũng nhô rất kỹ từ hôm đó tới nay, Thúy Hương mới trở lại nhà này, chẳng biết Thúy Hương tới làm gì, Vân Nga với Thúy Hương hòa nhau chẳng Dù gì thì vú cũng biết chính xác Phi với Vân Nga yêu nhau, họ đã mấy lần đưa đón nhau, cả khi có, mặt của ông bà bác sĩ Phúc ở nhà, hình như cha mẹ Vân Nga cũng chấp nhận cho cô yêu Phi.

Thúy Hương lóe tia lửa trong mắt, nhưng vú Hiền hông nhận ra, vú nói tiếp:
– Lúc này cậu Phi với Vân Nga thân nhau lắm, như sáng nay nè ậu Phi tới chở Vân Nga đi mua sắm, có lẽ họ chuẩn bị tiệc sinh nhật cho Vân Nga thì phải à!

Thúy Hương nói dối:

– Chuyện anh Phi thân thiết với Vân Nga con biết từ lâu rồi vú, vì anh Phi cũng là bạn của con mà. Vú Hiền nghi ngờ Thúy Hương nhưng vẫn giấu trong bụng, vú giả vờ tươi cười:

– Vậy thì hay quá rồi Vân Nga càng hạnh phúc hơn, vừa có một người bạn tốt như cô vừa có người yêu lý tưởng như cậu Phi, thú thật với cô Hương nghe vừa nhìn thấy mặt mày tướng tá cậu Phi là tôi biết cậu ấy thuộc loại đường đường chính chính rồi.

Dạ, anh Phi rất tốt, anh là người quân tử biết chọn mặt gửi vàng, anh Phi rất khôn ngoan, biết điều hơn lẽ thiệt, anh Phi tính đâu là chắc ăn đó. Cô Hương nói vậy là sao? Bộ cậu Phi có đầu óc tính toán chọn lựa so đo lắm hả. Hình như cô hơi ghét cậu Phi thì phải à?

Vú quan sát Thúy Hương từ đầu tới chân. Có lẽ nào ...có lẽ nào Thúy Hương ghen với Phi, vú nhớ lúc Vân Nga chưa yêu Phi, Thúy Hương đeo Vân Nga

suốt ngày, chốc chốc là vú nhìn thấy Thúy Hương tới tìm. Vân Nga, chờ nhau đi ăn, đi chơi đó đây, giờ Vân Nga có Phi rồi, không còn khăng khít với Thúy Hương, nếu Thúy Hương sinh ra lòng ganh ghét với Phi, coi chừng Thúy Hương là dân đồng tính ...

Vú nghĩ về Thúy Hương xong, tự vú cảm thấy mình có lý quá đi chứ, nếu Thúy Hương không mắc bệnh đồng tính sao cứ ghét Phi như vậy?

Thúy Hương nhìn vú:

– Con không ghét anh Phi, nếu ghét anh Phi con đã bảo Vân Nga bỏ anh Phi rồi.

– Sao cô bảo Vân Nga được? Người yêu không hơn bạn bè. Tất nhiên Vân Nga yêu Phi, Vân Nga phải nghe lời Phi hơn là cô rồi nếu là bạn bè, thì nên giữ đúng cương vị của một người bạn, đừng chen vào tình cảm riêng tư của bạn, cô Hương ơi!

Thúy Hương mím môi, sau đó nói:

– Nếu yêu, người ta không cần bạn bè nữa.

– Ai chứ Vân Nga thì không có chuyện đó đâu Vân Nga luôn lịch sự với cô mà, tại cô nghĩ vậy thôi, chứ Vân Nga biết ranh giới tình cảm lắm, người yêu là người yêu bạn bè là bạn bè hai thứ quan hệ khác nhau mà, đầu phải ai có người yêu hoặc lấy vợ lấy chồng thì tuyệt giao với mọi người, có nghĩ sai rồi .

– Vú khẳng định là Vân Nga với anh Phi đã yêu nhau đúng không?

Vú hiện cười:

– Tất nhiên là họ yêu nhau rồi, họ yêu nhau có hạnh phúc cô không vui à?

– Có gì mà không vui chứ, con vui lắm, vui lắm chứ Thúy Hương nói. giống như bị mộng du, vú Hiền trở mặt nhìn Thúy Hương, vú nhủ thầm:

chết cha rồi! Thúy Hương chắc chắn là bị bệnh đồng tính, loại này cũng khác khó chịu đây!

Vú nói:

– Cô Hương:

Tĩnh lại đi, cô đừng có làm tôi sợ nghe! Thúy Hương mím môi, vẻ căm hờn:

– Thấy con sao mà vú bảo con tĩnh lại vậy hả?

– Vú cho con bị tâm thần chắc? Nhìn con người con đáng sợ lắm sao?

Vú Hiền sợ sệt phẩy tay:

– Không có, không có, cô đâu có gì đáng sợ tại cô nói vui lắm, vui lắm"

nhưng, tôi thấy mắt cô long lên sòng sọc, còn hai hàm răng cô thì nghiền chặt với nhau, hay là cô giận cậu Phi cướp mất bạn của cô vậy hả? Nếu thế là cô hiểu lầm Vân Nga rồi? Vân Nga không vì người yêu bỏ bạn đâu.

– Vú càng nói càng sai, là do tưởng tượng ra mấy chuyện đó thôi tôi nói vui là vui thật mà, không tin,. vú chờ xem ...

Vú Hiền ngơ ngác không hiểu Thúy Hương bảo vú chờ xem chuyện gì:

– Cô nói sao, tôi không hiểu?

– Rồi sẽ có chuyện vui cho vú xem mà, đừng nôn nóng, ráng chờ đi nha.

Vú Hiền lắc đầu:

– Cô càng nói càng khó hiểu, hay là cô gặp Vân Nga trò chuyện để giải tỏa tâm lý đang bức xúc đó đi được không giờ này chắc Vân Nga cũng sắp về tới rồi, nếu có mặt cậu Phi thì cô đừng nói gì cả chờ cậu Phi về rồi hai cô hãy tâm sự với nhau như lúc Vân Nga chưa có người yêu vậy, cô với Vân Nga thân nhau sao ời là thân, tôi thấy còn phải ganh tị nữa là!

Thúy Hương phẩy tay:

– Thôi, không cần quấy rầy lúc nó đang vui vẻ hạnh phúc đâu, con tới đây để hỏi em vú có chắc chắn là Vân Nga với anh Phi yêu nhau không, nếu vú xác nhận họ yêu nhau thì đủ rồi, con về nha vú!

– Cô không ở lại chờ Vân Nga sao? Tiếp xúc với cậu Phi, dần dần cô sẽ bỏ sự thành kiến với cậu ấy thôi, cậu Phi dễ thương lắm, rất dễ cảm tình, ai đòi

lại ghét người yêu của bạn thân mình như vậy chẳng hóa ra là giết chết tình bạn bè giữa cô với Vân Nga rồi sao?

Thúy Hương đứng lên, nó nói bằng giọng khó chịu:

– Thôi đi, vú là người ngoài cuộc, không hiểu gì đâu, đừng có khuyên con mấy câu vô tác dụng đó, con về đây!

– Lúc Vân Nga về, tôi sẽ nói lại cho Vân Nga biết cô đến đây, để Vân Nga đi đến chỗ cô nha?

– Không cần Không nói thì tốt hơn.

Thúy Hương nói xong, đi ra cổng, vú Hiền chạy theo, thắc mắc hỏi:

– Cô đến đây với mục đích gì vậy?

Lúc này có nói rồi, vú không chú ý thì thôi.

– Là hỏi tôi xem họ có yêu nhau thật không ấy hả? Cô có vấn đề" rồi!

Thúy Hương xoay lại.

– Vấn đề gì?

Con người cô chắc chắn mang mầm mống bệnh hoạn tình cảm chứ còn gì nữa? Cô đi ghe với người yêu của Vân Nga, xin cô làm ơn đi nha, loại đó ai cũng sợ cả.

– Vú nói con đồng tính hả?

– Còn biết nói sao nữa bây giờ, cô có biểu hiện y chang ...

Thúy Hương phá lên cười, tiếng cười nó rất khóc ,chịu, cười xong, nó nói:

Vú giống điên quá! Ăn nói lung tung!

Rồi đi mất.

Vú Hiền đứng ngẩn ngơ suy nghĩ mãi, chẳng hiểu Thúy Hương ra sao cả, vú không biết mình có cần kể lại cho Vân Nga nghe những điều về Thúy

Hương không thật ra giữa họ có vấn đề gì, vú sao biết được vì vú là người ngoài cuộc đúng như lời Thúy Hương bảo lúc này, hy vọng là Vân Nga hiểu Thúy Hương muốn gì nơi Vân Nga để còn biết cách mà xử trí, chứ thật ra vú

thấy Thúy Hương ...không bình thường chút nào, giống như là ...ghen ghen hay sao ấy, vú lo lắm!

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 9

Hai mái đầu chụm vào nhau, bốn bàn tay tỉ mỉ cắm lọ hoa xinh xắn, vừa cắm hoa, họ vừa hú rít trò chuyện, sao mà họ tâm đầu ý hợp như vậy chẳng hiểu nữa!

Vú Hiền vừa nấu nướng, vừa tới lui dọn dẹp lau chùi nhà cửa, vừa ngắm trộm Phi với Vân Nga, dễ thương vô cùng, sao vú thích Phi như thế này chẳng biết, Phi vừa lịch sự vừa có vẻ hào hiệp lắm, đầy nam tính, có Phi đến chơi, nhà ấm hơn, vui hơn, sôi động đầy sinh khí hơn, trước nay ông bà bác sĩ Phúc chỉ có một cô con gái là Vân Nga, hai ông bà đi làm, nhà vắng, Vân Nga đi học, đi trực bệnh viện, có mỗi mình vú buồn như ...cái miếu hoang, giờ có một chàng trai với dáng dấp hiên ngang, đúng là chỗ dựa tinh thần của vú rồi, trái tim vú cảm thấy cứ lâng lâng, lâng lâng mãi trong hạnh phúc. Vú đến gần hai cô cậu, nói:

– Trưa nay Phi ở lại cùng ăn cơm với vú nghe

Phi cười:

– Vú cho con khi khác vậy, con phụ Vân Nga trang trí phòng tiệc một chút, còn lại tới vú ạ.

Vú nhìn Phi với Vân Nga, sao vú muốn kể lại hành động của Thúy Hương lúc sáng cho họ nghe ghê đi, nhưng vú cứ suy nghĩ mãi là chẳng biết nếu nói ra Vân Nga có la vú không nữa, cho nên vú ngập ngừng nhìn hai cô cậu một lúc rồi đi xuống bếp, lòng bức rức lắm vì vú lo lắng Thúy Hương sẽ trả đũa Phi với lý do Phi cả gan dám giật ...bạn của Thúy Hương, hay là từ từ vú sẽ nói riêng cho Vân Nga biết vậy. Vú đi rồi, Phi nói

– Vú tốt bụng ghê đi Nga há?

– Đừng có tưởng vú tốt bụng mà nhầm nghe, vú có tính thích ai là cái gì thuộc về người đó vú đều cho là tốt, vú mà ghét anh Phi ấy hả, anh Phi không bước qua được khỏi cổng nhà của vú đâu

– Nhỡ vú ghét anh thì sao Nga hả? Thì anh Phi suốt đời không được vú mở cổng cho vô nhà chứ sao. Không tin, anh Phi thử làm cho vú ghét đi rồi biết. Phi vụt vai cười:

– Anh ngu sao mà làm cho vú ghét anh, vú không cho anh vô nhà, sao anh được trò chuyện với Nga. Trò chuyện với Nga có gì hay đâu – Anh không biết hay hoặc là dở, chỉ biết không gặp Nga, anh ...ôm tương tư, bỏ ăn bỏ ngủ.

– Dữ vậy sao hả? Vậy mà Nga cứ tưởng chỉ có con gái mới yếu đuối khi yêu thôi, còn đàn ông con trai yêu khác đàn bà con gái, họ giấu cảm xúc trong lòng không bộc lộ ra cho người khác biết, thường thì đàn ông xem chuyện tình yêu là một trong những công việc trong cuộc sống của họ.

– Nga lầm rồi con trai, con gái gì cũng là người có trái tim có cảm xúc như nhau cả, giấu trong lòng không bộc lộ, hay bộc lộ là do bản thân tính từng người, nhưng nói đàn ông xem tình yêu ngang những công việc bình thường của họ là sai rồi, khi yêu, suốt ngày họ chỉ nghĩ đến người họ yêu thôi, không phút nào quên.

Có thật vậy không?

– Rất thật.

Phi với Vân Nga chẳng hẹn mà lại nhìn sâu vào mắt nhau, ánh mắt Phi nồng nàn yêu thương, Phi nói:

– Nga tin anh nhé Nga, chẳng phút nào anh quên Nga cả, Nga luôn chiếm lấy tâm trí anh mọi lúc, mọi lúc Nga ơi!

Vân Nga cười cười:

– Có nói với ai câu này chưa

– Chưa, mới nói với Nga lần đầu, anh cũng sẽ không nói với ai ngoài Nga và sẽ nói với Nga suốt đời

– Không sợ người ta nghe hoài nhằm tai sao

– Lời yêu thương chân thật, có bao giờ nhằm chán đâu, yêu nhau, người ta muốn được nghe những câu nói yêu thương suốt đời cũng như là muốn được suốt đời bên nhau vậy

Bàn tay Phi chạm nhẹ vào mấy ngón tay của Vân Nga, rồi nắm luôn bàn tay êm êm như nắm bóng của Vân Nga Vân Nga đỏ mặt, cô nói:

Buông tay Nga ra đi, coi chừng vú nhìn thấy thì xấu hổ chết!

Phi không buông; anh cầm hoài bàn tay của Vân Nga, nói:

– Vú cười mặc vú đi, anh chỉ cầm tay em thôi, có gì để cười chứ Lúc nhỡ vú cũng vậy thôi mà, vú yêu cũng cho người ta cầm bàn tay và cả nụ hôn nữa, đúng không?

– Vú không có người yêu, vú không có chồng, anh Phi nói vậy, vú nghe giận bây giờ!

– Nga ngây thơ quá cho nên Nga cho là anh nói vậy, vú không khắt khe với tụi mình đâu, anh tin là vú thích nhìn hai đứa mình hạnh phúc bên nhau, lúc này anh thấy vú nhìn mình cảm hoa chung với nhau, vú cười có vẻ thương tụi mình lắm, hình như lúc này vú định nói gì với anh nhưng sao anh thấy vú hơi ngập ngừng rồi bỏ đi, anh có cảm nghĩ là có một chuyện vú cần nói với

mình đó Nga ơi!

– Anh Phi nghĩ sao mà nói vậy

Phi lắc đầu:

– Anh chẳng hiểu nữa, tự dưng nhìn cử chỉ của vú, anh có linh cảm vậy thôi

– Linh cảm lành hay dữ?

– Anh không biết!

Vân Nga bẽn lẽn nói:

Hay vú định bảo tội mình đừng có khăng khít quá như vậy, sợ thiên hạ nhìn vô người ta cười chộ

Phi âu yếm vuốt mấy sợi tóc lòa xòa trên trán Nga:

– Làm gì có, thể này chi mới gọi là thân thiện thôi chưa gọi là khăng khít, anh phải giữ gìn cho em chớ Vân Nga, dù sao em cũng là con gái, em thiệt thòi hơn đàn ông tội anh đủ điều, anh đâu dám làm điều gì cho em mang tiếng, hơn nữa anh cũng còn phải giữ uy tín trước mặt ba mẹ của em, để mai này anh đi hỏi cưới em, ba mẹ sẽ vui vẻ nhận lời, vì các ngài đã xét tư cách anh xong rồi và ngầm chấm anh làm rể đông sàng, nếu trong quan hệ tình cảm hiện tại của chúng mình có điều gì đó vượt quá lễ giáo, thì anh còn tự cách gì mời ba mẹ anh đến đây để nói chuyện với ba mẹ em, tin anh đi Vân Nga

Vân Nga ngược đôi mắt đẹp nhìn Phi, lời anh đầy ân tình, trong cách nghĩ, cách nói anh luôn yêu thương trân trọng Vân Nga, Vân Nga cảm thấy tin tưởng Phi hơn, lòng tin tưởng và ngưỡng mộ đối với Phi khiến anh càng trẻ nên thân thiết hơn, anh là người đàn ông cương nghị, vững vàng, chín chắn, không nhường bước trước những điều vô lý anh không lấp lửng trong tình yêu, mà tỏ rõ lập trường của anh, anh xứng là chỗ dựa suốt đời cho Vân Nga rồi còn gì.

Phi hỏi:

– Có lòng tin nơi anh không?

Vân Nga gật đầu cơ nói:

– Có nhưng phải củng cố từ từ, đừng bắt Nga phải tuyệt đối tin lời anh nghe, Nga còn để chờ xem anh có phải như vậy không, chung quanh anh con gái đẹp nhiều quá Nga sợnghề kinh doanh của anh tiếp xúc với giới giàu có ăn chơi vung vít tiền bạc vô những cuộc vui thâu đêm suốt sáng nhiều quá, Nga cũng sợ luôn, Nga sợ có một lúc anh bị họ lôi cuốn không cưỡng lại được, bởi những thứ đó có mãnh lực vô song có khả năng làm tiêu tan ý chí cả những đấng anh hùng nhất nhì trong thiên hạ.

– Vậy Nga nghĩ anh sẽ bị cuốn vào đó, đúng không?

Vân Nga lắc đầu:

– Không, Vân Nga chỉ lo lắng một chút thôi, chứ không nghĩ anh sẽ bị họ cuốn trôi đi vào những điều như thế, Nga nghĩ nếu mình yêu nhau, nếu anh thật lòng yêu Nga thì tình yêu của chúng ta sẽ đủ sức giữ không cho anh dấn thân vào đó, phải không anh?

– Nga nên nghĩ đơn giản thôi, dân kinh doanh thì dân kinh doanh, đâu phải nhất nhất đều như nhau, mỗi người mỗi cách sống, mỗi người mỗi quan niệm, mỗi người mỗi bản lĩnh khác nhau, ý chí khác nhau, Nga nên hiểu thực chất như thế này:

phần đông dân kinh doanh lắm bạc nhiều tiền, trong làm ăn cần phải đem lợi lộc vật chất ra lấy lòng, cho nên đưa nhau vào chốn ăn chơi phung phá, đó chỉ là a dua, là xu thời phụ thế, mình không như họ thì thôi, có ai ép được anh làm điều anh không thích, khi anh thật sự không thích đâu Nga ơi, lo lắng làm gì!

– Vân Nga tin anh đủ bản lĩnh như thế.

Phi búng nhẹ vào chóp mũi Vân Nga, trêu cô:

– Khoan nói tin anh đi nghe, chờ anh củng cố từ từ lòng tin đó bằng chính

con người của anh rồi hãy nói tin anh nha, với em cần phải làm sao cho em
khâm phục khẩu phục em mới nghe, anh hiểu em lắm mà.

Phi trêu tiếp:

– Mà nè nhỏ ơ! Nhờ có lúc anh bị buộc vào trường hợp bất khả kháng phải
theo họ đi chơi thì sao, nhỏ có mở lượng từ bi tha thứ cho anh không?

Vân Nga chợt nổi giận, cô nghiêm mặt:

– Nhất định là không có chuyện tha thứ rồi, tha là khi nào khờ khạo không
biết, còn hiểu đời như anh thì đừng có hòng nhận được sự tha thứ của em.

– Anh thừa biết tính Vân Nga như vậy mà, anh thử đùa với Nga một chút
cho vui thôi, chứ đi vào những nơi ăn chơi tạp nhạp đó lợi bất cập hại!, mình
làm ăn buôn bán, quan trọng là uy tín với người ta, cần gì phải đem mấy thứ
dó ra mua chuộc họ, thú thật với Vân Nga từ khi anh thay ba của anh điều
hành cái công ty đó anh chưa từng chiêu đãi đối tác bằng mấy món hạ đẳng
mà các tay đại gia trong giới kinh doanh vẫn làm.

– Rồi cũng có lúc anh Phi gặp trường hợp chẳng đáng đừng, anh Phi phải xử
trí ra sao

Phi nắm mấy ngón tay thon thon, mềm mại của Vân Nga, yêu thương đến lạ
kỳ, khi yêu cô gái nào cũng muốn người yêu hoặc người chồng tương lai của
mình anh hùng quân tử, đàn ông càng anh hùng quân tử, càng có tính chung
thủy, khi yêu ai họ chỉ mãi yêu một người

Phi nói:

– Vân Nga lo sợ anh vì đồng tiền, sớm muộn gì cũng sa ngã vào chôn bụi
bùn nhơ bẩn, đúng không?

– Xin đừng nghĩ là Vân Nga xem thường anh ...

Phi bóp nhẹ bàn tay Vân Nga:

– Anh hiểu và anh không thể cấm Vân Nga nghĩ điều đó, người ta bảo dân
kinh doanh có tính lọc lừa, đầu môi chót lưỡi, nhưng đó chỉ là thiên hạ

muốn vợ đưa cả năm thôi, dân kinh doanh không có những người trí thức
sao Trong giới kinh doanh, thiếu gì người có tư cách, có đạo đức, sống đầy
tự trọng? Vân Nga yên tâm đi, bản tính anh thích những điều đơn giản, anh
thích cây cỏ, thiên nhiên, nơi giải trí của anh có khi chỉ là một góc vườn
trong nhà nghĩ một mình.

Giờ anh có Vân Nga rồi thì góc riêng đó sẽ có hai mình, chịu chưa

– Vân Nga đặt ngón tay trở lên bờ môi Phi, nói bằng giọng hơi nhõng nhẽo:

– Hôm nay anh Phi nói với Vân Nga điều gì thì đừng có quên nha!

Phi hôn từng ngón tay Vân Nga:

– Nhất định anh sẽ nhớ lời

– “Trượng phu một lời đã nói bốn ngựa khó theo , hứa với Vân Nga nha!

ừ thì anh hứa, anh chỉ nghĩ đến mỗi mình Nga thôi, có Nga anh sẽ đủ ý chí,
đủ nghị lực chống lại với những lời cuốn trong cuộc sống, anh yêu Nga, Nga
biết không?

Vân Nga ngược mắt nhìn Phi, rồi hai đứa chụm đầu vào nhau, trán Phi chạm
vào trán Nga mũi phi chạm vào mũi Nga, rồi môi Phi chạm vào môi Nga, nụ
hôn nhanh như gió làm Vân Nga xấu hổ đến đỏ mặt, anh chẳng bỏ qua cơ
hội nào để hôn cô cả, là anh khát khao được hôn cô, khi thương nhiều người
ta mới thể hiện tình cảm bằng nụ hôn, trong tình yêu, nụ hôn của Phi dành
cho Vân Nga đầy thánh thiện, không chứa chút gì là bụi bẩn, được hôn để
được hòa nhập hai tâm hồn làm một, chỉ có lòng tin yêu thành thật mới đủ
sức nâng con người lên trên những nhục dục thấp hèn, những dối trá ích kỷ cá
nhân, khi yêu người ta chột vị tha, chột yêu đời, chột thấy mình như được
chấp cánh bay lên, hình tượng của một đôi uyên ương liền cánh, yêu nhau,
yêu đời yêu cuộc sống hiện. rõ trong ước mơ hai đứa, ước gì hai đứa có mãi
niềm tin như hiện tại để làm cây liền cành, chim liền cánh đi mãi bên nhau
cho trọn ước mơ này

Thúy Hương đứng bên đường bên kia, đối diện công ty Thanh Nguyên từ mờ sáng, con nhỏ ... canh me” chàng giám đốc trẻ Thanh Phi, con nhỏ biết chắc chắn thế nào hôm nay anh chàng cũng sẽ dành trọn thời gian sinh nhật của Vân Nga, Thúy Hương ganh tỵ đến khó thở, tại sao blét Phi yêu Vân Nga, họ chính thức là người yêu của nhau rồi mà Thúy Hương vẫn cảm thấy lồng ngực mình nghẹt thở khi nghĩ tới Phi yêu Vân Nga, xét cho đúng tâm lý, người ta sẽ bảo Thúy Hương đang trong trạng thái “ghen , Thúy Hương luôn cảm thấy ganh tị với Vân Nga, và trái tim con nhỏ vẫn hoài mơ ước Phi yêu trong tuyệt vọng như vậy khiến con nhỏ đâm ra liều lĩnh, Thúy Hương nhủ lòng phải cố giành giật Phi trên tay Vân Nga, bằng mọi cách nó phải có được Phi. Phi ra khỏi công ty trên chiếc Honda, trông anh trẻ trung yêu đời làm sao!

Thúy Hương ngấm trộm dáng cao to của anh, trái tim xôn xao một cảm giác rạo rực yêu thương mơ ước ...

Thót lên xe, mở máy, Thúy Hương giữ khoảng cách với Phi, Phi vào một cái shop bán hoa tươi, anh đang tỉ mỉ xem hoa, nhất định là anh chọn hoa tặng Vân Nga nhân ngày sinh nhật cô rồi

Thúy Hương cũng dựng xe trước cửa hàng, nó đi vào, giả vờ như đi mua hoa như Phi, xem hết loại này đến loại kia, nó chọn mấy đóa hồng, mấy đóa đồng tiền đủ màu, vài cành măng trắng

– Anh Phi!

Phi giật mình khi phát hiện là Thúy Hương đứng bên cạnh, thú thật anh sợ gặp Thúy Hương như sợdịch hạch vậy!

Thúy Hương tươi cười:

– Anh Phi mua hoa hả? Hoa tươi ghê há anh Phi

Phi gật đầu, có ý thủ thế với nó:

– Ủ, Hương cũng mua hoa hả Thúy Hương đưa mấy đóa hoa lên mũi, về e

thiện, cười:

– Dạ, em mua về cắm trên bàn, mua thường xuyên lắm.

Mua ở đây à?

– Dạ ở đây

Phi nhủ thầm nếu anh biết Thúy Hương thường xuyên đến đây, chắc anh không đại gì đâm đầu vô đây cho gặp nó, gặp nó là gặp lác rồi!

Thúy Hương nói:

– Chắc anh mua tặng Vân Nga nhân ngày sinh nhật của nó, đúng không anh?

– Sao Hương biết?

– Em là bạn thân nhất của nó, sao không biết được chứ? Mấy năm trước gần sinh nhật Vân Nga là em với nó cũng lo đủ chuyện, vui vẻ thân thiết lắm ...

Rồi Thúy Hương buồn buồn nói tiếp:

– Nhưng bây giờ thì hết rồi, nó đã không còn chơi với em nữa, vì ...

Phi không muốn nghe tiếp chuyện của Thúy Hương vì anh thừa biết Thúy Hương có tính đơm đặt, vả lại anh không muốn bị nó mè nheo làm phiền, nếu nó nhắc tới Vân Nga thế nào rồi cũng kéo anh vô câu chuyện để phân bì, trách móc, Phi sợ lắm.

Phi ngó lơ, nhưng Thúy Hương vẫn nói:

– Vân Nga nghỉ chơi em ra, vì nó giận em vụ em ...cũng yêu anh.

Phi nghe gai ốc nổi dọc theo xương sống, chẳng biết tóc gáy có dựng lên không, vậy là Thúy Hương bắt đầu nhập đề được câu chuyện của nó rồi, sắp tra tấn Phi

Phi lắc đầu:

– Bỏ qua chuyện đó đi Hương ơi!

– Chuyện xưa tích cũ nhắc lại làm gì?

– Ý em không phải ở chỗ đó đâu anh Phi ơi!

Phi lướt mắt lên đám hoa, Thúy Hương làm phiền anh chưa mua được bó

hoa anh định mua, hơi bức thật đấy! Ước gì nó lập tức bốc hơi khỏi đây cho anh được tự do, nhưng Phi làm gì có điều ước nào, Thúy Hương vẫn chàng rành cạnh anh nói:

– Giờ em biết anh thật sự yêu Vân Nga rồi, em xem anh như anh trai của em thôi

Phi bất ngờ vì câu nói ngoài dự đoán Thúy Hương nói vừa rồi, nếu đúng như lời nó nói, thì anh cô quyền thở ra một cái cho nhẹ người, y chang như trút được một cái gánh gì nặng lắm đeo triền miên trên vai vậy, ai cha, ơn Trời phù hộ !

– Em không có chị gái, cũng chẳng có anh trai, em mơ có một người anh, ước gì anh Phi là anh trai của em thật.

Phi vẫn im lặng, Thúy Hương ước gì anh là anh trai của nó, còn Phi thì ước gì anh chưa bao giờ có trong ký ức của nó, ước gì nó chưa từng biết anh là ai, cho đỡ nghe nó lái nhại

Phi vẫn im lặng, anh định mở miệng bảo người bán hàng một câu, chưa kịp mở môi, Thúy Hương đã nói tiếp:

– Anh Phi nhận Hương làm em tinh thần nhé

Nếu em là em tinh thần của anh, Vân Nga sẽ hết ghét em, chừng đó mọi người đều là anh em tốt của nhau, em nhất định sẽ xem anh là anh trai của em.

Đàn ông khá yếu đuối trong tình cảm, dù ghét người ta lắm lắm, nhưng trước thái độ quá thành khẩn, trước ánh mắt quá van nài của một đứa con gái, trước giọng nói chiêu dụ ngọt như mía lùi, anh ta cũng phải xiêu xiêu trái tim thôi, nếu không yêu cũng tiếc ngọc thương hương, nếu không tiếc ngọc thương hương cũng là thương hại, đúng là Phi chợt cảm thấy ...động lòng trắc ẩn trước thái độ ăn năn hối cải của Thúy Hương!

Phi nhìn Thúy Hương chợt thấy nó cũng khá tội nghiệp, dù trước đây nó có

khá ...đáng ghét, khá dai nhách, anh nói:

– Được rồi, được rồi, lúc nào tôi cũng xem Hương là một cô gái nhỏ tuổi hơn tôi mà, thì cứ là anh em tốt với nhau đi nha, là anh em bạn bè tốt phải biết tôn trọng sự tự do riêng tư của người ta, tránh quấy rầy làm phiền mất thời gian của người ta, anh em bạn bè tốt là tốt trong quan hệ xã giao, đừng quấy rầy mè nheo đúng chưa Thúy Hương xua tay:

– Anh khỏi cần lên lớp em, em hứa từ nay về sau làm một cô em gái ngoan mà, anh nói Vân Nga đừng phân biệt đối xử với em nữa nha, từ nay về sau, tình cảm đã có phân cấp rồi đó:

em là em gái, Vân Nga là người yêu, chẳng ai nghi kỵ ai chắc là anh phải vui lây, đúng không?

Phi gật đầu, cũng thấy vui thật, chứ không nghi ngờ gì câu nói của Thúy Hương, anh nghĩ là nó nhận thức ra được chuyện anh không hề cũng không bao giờ yêu nó, cho nên nó thức thời, Yậy thì tết rồi, đáng lẽ phải mở sâm banh ăn mừng cho thay đổi bất ngờ này của con nhỏ, ăn mừng Phi thoát nợ, Thúy Hương đúng là một con nhỏ ám ảnh! Phi như cỏi lòng, trong trạng thái hào hứng như vậy, một trăm gã đàn ông đều mất cảnh giác gần đủ một trăm, chỉ trừ vài anh làm nghề như công an, tình báo mới còn đủ ý chí để đề cao cảnh giác đối phương thôi, Phi chỉ là tay đàn ông bình thường, cho nên anh cảm thấy không nghi ngờ gì Thúy Hương nữa, anh nói:

– Thúy Hương nghĩ vậy thì hay lắm rồi, từ nay về sau mình là anh em Thúy Hương mè nheo:

Nếu anh Phi nhận em làm em, thì không được xưng chữ tôi khô như đá với em nữa nha, phải xưng anh cơ, em mới chịu

Thật là cáo, một cách chiếm lĩnh từ từ tình cảm của Phi, giờ lỡ hứa hẹn, lỡ giao kết rồi, sao từ chối được đây, Phi đành gật đầu:

Được chuyện đó không có gì lớn.

Thúy Hương reo nho nhỏ:

A! vậy là từ nay em có anh trai rồi, vui quá!

Sao đó nó khôn ngoan nói:

– Anh có cần em phụ chọn hoa cho Vân Nga không? Em biết ý nó thích gì mà Vân Nga thích gì?

– Nó thích hoa cúc trắng, nó nói cúc trắng đơn sơ tinh khiết, em nghĩ anh chọn cho nó một chục đoá cúc trắng, chính giữa một đoá hồng màu đỏ, vì khi người con trai tặng người con gái một đoá hồng, là người con trai tỏ ý yêu người con gái

– Cũng hay!

Phi khen, Thúy Hương phòng mũi, nó vẽ Phi, chứ làm gì có chuyện Vân Nga bảo thích cúc trắng, màu cúc trắng có hơi tang tóc, thường dùng kết vòng hoa tang, vậy mà nó độc ác xúi dục Phi đem một chục bông cúc trắng tặng Vân Nga nhân ngày sinh nhật của cô, để ...trù Vân Nga chết cho sớm một chút, bởi vậy cho nên mới nói tật xấu có thể sửa, nhưng bản chất không thay đổi, người ta có câu:

giang sơn thay đổi, bản tính khó dời mà, Thúy Hương là một con nhỏ độc ác, thì nó phải độc ác thôi, sao hiền lương được?

Thúy Hương nói:

– Em đi trước nha, chúc anh một ngày đầy hạnh phúc, đừng quên dành cho em tí ti chỗ đứng trong tình cảm của anh, tình anh em thôi

Câu nói khá cảm kích, Phi gật đầu:

Tất nhiên, anh đâu phải là kẻ hẹp hòi cố chấp, đó là tình người, Hương ạ!

Thúy Hương cười:

– Anh Phi thật là tất, tính lại quân tử, em nói thật đó, chứ chẳng phải em làm bộ nịnh nọt anh đâu, có được một người anh kết nghĩa như anh, em mãi nguyện lắm rồi! Em đi nghe! Một lần nữa chúc anh trọn vẹn ngày vui bên

Vân Nga, cho em gửi lời chúc mừng sinh nhật nó, ước gì Vân Nga đừng có đổ ky em để hôm nay em được đến đó chơi anh há?

Thúy Hương nói xong đi ra khỏi cửa hàng Phi không nhìn theo nó, nhưng Thúy Hương cứ nghĩ Phi nhìn theo nó trên phố, cảm thấy trái tim lâng lâng, hôm nay xem như là ngày Thúy Hương thành công nhất kể từ khi nó quen Phi rồi chạy đua trong tình cảm với Vân Nga, có gì đâu - Thúy Hương nhủ thầm - có gì đâu mà chùn ý chí chứ, tất cả những tay cua-rơ let đẹt nhất vẫn không bỏ đường đua, trước sau gì cũng như nhau mà, người về nhất với người về chót, vẫn đi trên một con đường, lắm kẻ đã chuyển bại thành thắng đó, ai mà chẳng thấy cứ hy vọng đi Hương ơi, Phi đã chịu xưng tiếng anh ngọt ngào với mi rồi, và Phi đã đồng ý kết nghĩa làm anh của mi rồi, chịu khó hạ mình một chút, biết đâu Phi sẽ cảm động vì những cử chỉ đẹp của mi thì sao

Phi thở phào nhẹ nhõm, dù Thúy Hương có thái độ khác, nó không còn đeo đuổi anh nữa, nhưng nó vẫn ám ảnh làm sao ấy! Phi cố gắng ngọt ngọt một chút để được yên thân, Phi sợ Thúy Hương nổi xung thiên lên, nếu anh không có thái độ hòa hoãn với nó, anh sợ nó tìm cách trả thù Vân Nga, vì vú Hiền bảo Thúy Hương hăm he nó sẽ tính sổ với Vân Nga Thúy Hương chần ăn trấn quẩn và ba đá quá, nó là chén sành, còn Vân Nga thuộc loại chén kiêu, Vân Nga khác Thúy Hương một trời một vực cho nên Phi sợ Thúy Hương làm tổn hại đến Vân Nga

Phi bảo người bán hàng làm cho anh một đóa hoa gồm hai mươi mất đóa hoa hồng nhung đỏ thắm, thật rực rỡ, chẳng có đóa cúc trắng nào cả, mấy lời nói lúc nãy của Thúy Hương, Phi đã bỏ ngoài tai, chẳng hiểu sao anh không thể nào tin lời của nó. Anh nghĩ nó giả bộ đặt điều để làm xấu đi mối quan hệ giữa anh và Vân Nga thôi

Phi rời cửa hàng hoa với bó hồng rực rỡ, anh đâu ngờ Thúy Hương đã đứng

chờ sẵn ở ngã đường cạnh nhà Vân Nga, nó không chịu rời Phi, vì Thúy Hương muốn kiểm chứng kết quả tình cảm Phi đối với nó ra sao, khi anh xuất hiện với bó hoa hồng trên tay. Thúy Hương hết sức thất vọng, lẫn hết sức tức giận. Phi đã khinh Thúy Hương ra mặt, chẳng có đóa cúc trắng nào trong bó hoa anh mang đến nhà Vân Nga, chứng tỏ Phi không tin nó, dù chỉ một mảy may.

Thúy Hương cảm thấy rất bẽ mặt, càng hận Vân Nga thêm. Nếu không có Vân Nga, thì người được nhận những đóa hồng tươi thắm đầy ý nghĩa kia phải là Thúy Hương rồi. Nếu ngày ấy nó đứng đi chung với Vân Nga thì bây giờ nó không lép lỏ bêu bờ tường tức tối chứng kiến cảnh Vân Nga chạy đến bên Phi, Phi âu yếm đặt bó hoa vào tay Vân Nga với lời chúc âu yếm nhất. Thúy Hương còn thấy Phi cúi xuống, còn Vân Nga thì nhón nhẹ gót chân, mặt nước lên cho Phi đặt nụ hôn yêu thương vào môi Vân Nga, rồi họ vào nhà đi khuất bức tường và cánh cổng. Thúy Hương không còn nhìn thấy cảnh hai người âu yếm nhau nữa, nhưng lòng nó như có kim châm, muối xát vậy, nó quá thất vọng.

Hoàng Uyên

Tình Yêu Trong Veo

Chương 10

- Phi, tới đây anh Tới em chỉ cho anh xem cái này, bảo đảm anh sẽ mê tít ngay.

– Gì mà dữ vậy Nga? Chắc là trong góc vườn đó có cái gì đặc biệt lắm hả? Phi cười cười, nhìn vào góc vườn hoa sau hông biệt thự, chỗ đó vắng vẻ và êm mát nhờ tàng khế bao phủ, anh chưa đặt chân tới lần nào, quả là ngôi biệt thự này giống như chốn bồng lai tiên cảnh vậy, giữa bốn bức tường là cả một thế giới đầy kỳ hoa dị thảo, chẳng trách sao ngày trước Thúy Hương ngày nào cũng ghé chơi, nơi đây tách biệt với bụi khói ồn ào của đất Sài Gòn, nếu cứ oanh quanh mãi trong bốn bức tường này, ta sẽ có cảm tưởng lạc vào thế giới cổ tích, chẳng hạn như cô út của ông già lái buôn lạc vào lâu đài của hoàng tử quái thú.

Vân Nga kéo tay Phi:

– Đi với em đi rồi biết mà.

Phi theo Vân Nga đi dọc theo con đường tráng xi măng, mà hai bên đầy hoa cẩm tú nở rộ một màu li ti tím đến dễ thương, cuối đám cẩm tú là đến chỗ Vân Nga muốn đưa Phi đến, dưới tán lá xanh đầy êm mát của cây khế lủng lẳng đầy trái vàng tươi là một chiếc bàn đá, trên bày đầy những chậu xương rồng đủ hình đủ loại, có cây đang nở một cánh hoa màu đỏ tươi như màu máu, có cây nở một cánh hoa màu đỏ tươi như màu máu, có cây nở hoa màu vàng như hoa cúc, Phi thích thú ngắm nhìn, Vân Nga nói:

– Thích không? Mình ngồi đây ngắm xương rồng đi nha, em còn mười lăm phút ngồi trò chuyện với anh, sau đó thì chúng mình cùng đi.

Có nghĩa sau mười lăm phút nữa Vân Nga phải đến bệnh viện, còn Phi thì về công ty, một chút thời gian hiếm hoi rảnh rỗi, hai đứa đều dành cho nhau, nhưng thời gian đó thì thường rất ít, họ chẳng đưa nhau đi đâu cả, chỉ quanh quẩn trong vườn hoa này, nơi đây là thế giới riêng của hai đứa, và vú Hiên đặc biệt tôn trọng giây phút riêng tư của Phi với Vân Nga. Ở đây, hai đứa hoàn toàn được bình yên ngồi bên nhau ngắm hoa cỏ, trò chuyện, họ nói với nhau tất cả mọi chuyện, rất thân thương và đầy tin yêu.

Phi chiều ý Vân Nga, anh với cô ngồi xuống ghế đá, tỉ mỉ ngắm từng chậu xương rồng, Vân Nga nói cô biết Phi rất thích loại hoa kiểng này, chính tay cô mua nó đem về đây và chăm sóc cho Phi ngắm, Phi thương Nga quá, anh choàng tay kéo cô vào lòng cúi xuống định đặt lên má cô một nụ hôn dễ thương.

Chưa kịp hôn, đã nghe tiếng chuông cổng reo vang, vú Hiến đi chợ chưa về, chẳng biết khách nào đây. Phi buông vai Vân Nga, nói:

Để anh đi mở cổng – Em với anh cùng đi Hai đưa theo nhau ra cổng, Phi hơi khó chịu khi thấy chẳng ai khác hơn là Thúy Hương, Vân Nga nói:

– Hương, chờ mình mở cổng.

Phi im im, anh không nói gì cả, chẳng biết Thúy Hương đến đây làm gì, khi mà nó đã tuyên bố không còn xem Vân Nga là bạn bè nữa. Phi nhớ lại câu chuyện giữa anh với Thúy Hương, hôm anh gặp Hương trong cửa hàng bán hoa lúc anh đi mua hoa hồng tặng Vân Nga nhân sinh nhật của cô, Phi chợt cảm thấy hối hận vì đã đồng ý để cho nó gọi mình là anh kết nghĩa. Anh đã tạo cơ hội cho Thúy Hương tìm kiếm, quấy rầy anh.

Thúy Hương làm như giữa nó với Vân Nga chưa có gì xảy ra, nó nói:

– Thôi Nga khỏi mở cổng, Hương tìm anh Phi để nhờ anh giúp Hương chút việc thôi, Hương không vào nhà đâu, Vân Nga không cần bận tâm.

Phi hỏi, giọng không vui vì bức bối:

Có chuyện gì vậy?

– Anh Phi, làm ơn hướng dẫn Hương mua một bộ máy vi tính cho đưa em trai của Hương nha, Hương thành thật mang ơn anh Phi.

– Có gì phải nhờ, Hương đến mấy cửa hàng bán máy vi tính, bảo họ chọn cho một thứ nào hợp túi tiền, người ta bán máy móc có bảo hành mà Hương còn sợ gì mua không được loại tốt?

Hương kèo nài:

– Em mù tịt về máy móc mới phải nhờ cậy anh, em chẳng có ai để nhờ cả. Anh sẵn tiện trên đường đi làm, ghé vô một cái cửa hàng nào đó, hướng dẫn giùm em chút với, em mang ơn anh, dù sao anh cũng đã nhận em làm em kết nghĩa lời mà. Phi muốn cốc vào đầu mình một cái thật đau cho bỏ tật ngu, chẳng hiểu sao anh lại xiêu lòng, thiếu đo lường hậu quả, đến nỗi đại đột nhận Thúy Hương làm em kết nghĩa chứ? Giờ thì kẹt rồi, nam nhi đại trượng phu, một lời mới nói đó, sao có thể nuốt lời ngay được.

Vân Nga hơi ngạc nhiên vì chuyện Phi nhận Thúy Hương làm em kết nghĩa? Lúc trước Phi bảo anh chẳng có chút tình cảm nào với Thúy Hương, giờ đột ngột lại nghe chính miệng Thúy Hương nói anh nhận nó làm em kết nghĩa. Anh lại chẳng có lời nào đính chính hay phủ nhận, có lẽ đó là chuyện thật. Vân Nga cố nén nỗi thắc mắc vào bụng làm tỉnh, Vân Nga nói:

– Nếu anh Phi có thể giúp Hương thì anh Phi cứ đi với Hương đi, chắc là Vân Nga phải đi học, chiều nay lên giảng đường. Phi nhìn Vân Nga, vẻ luyến tiếc hiện rõ lên nét mặt của anh. Anh suy nghĩ một lúc, nói:

– Thôi được, Nga chuẩn bị đi học đi, chiều anh ghé há?

– Dạ.

– Hương đi bằng gì? Xe Hương đâu?

Phi hỏi, Thúy Hương giả vờ lúng túng một chút cho phải lẽ, sau đó nó cũng giả vờ ngượng ngùng nói:

– Em ... đi bằng xe taxi, vì xe của em bị sửa rồi, chưa lấy về.

Phi lấy làm khó chịu, chắc con nha đầu thủ đoạn đây, đi taxi tới để vùi vĩnh anh chớ, gây lũng đoạn tình cảm giữa anh với Vân Nga là mục đích chính của nó mà, Phi còn im lặng chưa quyết định chớ hay không chớ Thúy Hương, thì Vân Nga lịch sự nói:

– Hay là sẵn xe, anh chớ giùm Thúy Hương đi nha, chẳng lẽ anh lại bảo Hương đi taxi, so ra không tiện cho lắm.

– Anh ...

Vân Nga thật tài khôn, Vân Nga làm ra vẻ lịch sự, thật ra là cô đặt anh vào thế kẹt. Nếu Vân Nga không mở hơi bằng một câu hỏi như thế, chắc chắn là anh phải bắt Thúy Hương đi taxi tới một cửa hàng máy vi tính do anh chỉ định, chắc Vân Nga tưởng nói vậy là giúp cho Phi dễ xử trí, ai cha, cô bé ngốc của anh. Nếu anh là một tên chuyên bắt cá hai, ba tay, thì chính Vân Nga đã tạo điều kiện cho anh xích lại gần trong tình cảm của Thúy Hương rồi.

Phi nói:

– Được, đi thì đi.

Vân Nga tra chìa vào khóa cổng, cô nói:

– Bye, chiều nhớ ghé em nha?

– Ừ , chiều anh ghé.

Phi dắt xe ra sợ gì, khi Phi đường đường, chính chính là một trang quân tử chứ, Lần này chở Thúy Hương đi mua máy vi tính, nhưng lần sau nếu Thúy Hương có tới mè nheo, nhất định là Phi từ chối rồi. Ai chứ Thúy Hương thì Phi quá lỗ tính dai nhách và bất cần lịch sự của nó rồi. Nó không cần giữ Bĩ diện và dai nhách như giẻ rách vậy, càng tiếp xúc với Thúy Hương, càng cảm thấy chán nó ời là chán.

– Thúy Hương thót lên sau lưng Phi, tuy nhiên nó không dám ngồi gần Phi mà ngồi xa xa một chút, vì Thúy Hương biết tính Phi khó với nó, cho nên không dám có những cử chỉ đụng chạm thân thể với anh.

Phi chở Thúy Hương đến một người bạn quen của anh. Anh ta có cả một cái cửa hàng bán máy vi tính, điện thoại di động rất lớn, vô đó Thúy Hương lóa mắt, đứng im ru nhìn. Một lát nó lí nhí nói vào tai Phi giống y chang một đứa em gái ở quê lên đi theo anh vào cửa hàng vậy. Phi không biết Thúy Hương khóp thật hay làm bộ làm tịch giả nai cho anh thương nữa đây, Phi

dẫn nó theo anh bạn đi vòng vòng để chọn máy, cuối cùng nó cũng chọn được một bộ. Sau khi hàng được đóng thùng trở lại, Thúy Hương tỉ tê năn nỉ Phi:

– Anh làm ơn thì làm ơn cho trót nha anh Phi, chề em về nhà giùm, giải thích với em trai em mấy điều về chiếc máy này cho nó hiểu, em mù tịt. Cứ nói em mù tịt, chẳng biết Thúy Hương học cái gì trên giảng đường đại học của nó?

Chắc là nó chỉ đi long nhong cho đến hết giờ thôi.

Phi nhìn đồng hồ tay:

– Hương đón taxi về đi, anh tới giờ đi làm rồi.

Thúy Hương mè nheo:

– Anh giúp em chút đi mời Hay là em chịu tiền xăng cho anh nha? Phi trừng mắt với Thúy Hương:

– Nói anh keo kiệt đó hả?

– Em đâu dám, sợ em làm hao tốn cho anh. Em noi thật tình mà, anh đừng giận em, tính em nghĩ sao nôi vậy.

Phi cảm thấy quan hệ với Thúy Hương phiền quá sức, toàn là phiền thôi. Nếu anh không đáp ứng yêu cầu của nó, nó cứ nôi tới nói lui, mè nheo rất khó chịu, thôi thì chờ đợi giùm nó về nhà cho rảnh nợ.

Phi nói:

– Thôi được rồi, Hương lên xe đi.

Thúy Hương vui sướng ra mặt, nó ôm thùng máy, tay bám vào vai Phi, lần này Thúy Hương có cố dưng chạm vào người anh rồi, nhưng anh không nói gì, cứ cầm cổ chạy tới nhà, Thúy Hương nói:

Ôi! Em tê cóng cả tay, anh giúp em một tay với.

Phi xốc thùng máy mang vô nhà, thôi thì làm ơn cho trót với nó đi cho yên chuyện. Thúy Hương hãnh diện, lót lót theo sau lưng Phi, cả nhà Thúy

Hương ào ra cửa đón, nó hào hứng giới thiệu:

– Ba mẹ! Đây là anh Phi, bạn trai thân thiết của con ...

Phi nghe ... lòng bùng nổ, giờ anh mới chắc chắn mình bị con nha đầu gài bẫy dẫn đến nhà để cho cha mẹ nó xem mắt anh, vì Thúy Hương vừa giới thiệu anh là bạn trai thân thiết của nó, tức là người yêu của nó rồi còn gì.

Phi chưa kịp phản ứng, Thúy Hương nói tiếp:

– Anh Phi là giám đốc công ty Thanh Nguyên, ba mẹ ạ!

Ba mẹ Thúy Hương biểu lộ sự thán phục trên gương mặt của họ. Họ niềm nở mời Phi ở lại dùng bữa, họ hỏi thăm đủ thứ khiến Phi trả lời không xuể, chẳng thể thanh minh thanh nga gì được cả.

Đến khi Phi rút áo ra đi được thì đã trưa trưa, hú hồn hú vía, chỉ cần Phi ra khỏi nhà Thúy Hương được là tốt rồi, ba mẹ Thúy Hương nghĩ gì mặc họ, không hiểu họ có biết mình sinh ra một cô con gái kỳ cục như vậy không nữa?

Thúy Hương tiễn Phi ra tới đầu hẻm, nó nói:

– Em cảm ơn anh rất nhiều, nhờ có anh mà ba mẹ em tin em đã có người để ý tới Phi nghiêm mật, anh xưng tôi trở lại với nó:

– Xin Hương thôi cái trò trẻ con đó đi. Tôi có người yêu rồi, Hương không thấy sao? Xin Hương tự trọng và giữ tư cách một chút, chẳng có lý do gì tôi phải vì Hương mà vô cớ làm đổ vỡ tình yêu của mình. Từ nay về sau xin Hương đừng tìm tôi nữa, xem như trước nay tôi với Hương không quen biết đi nghe.

Thúy Hương tái mặt, nó vịn vào cánh tay Phi:

– Anh Phi giận em hả?

Phi gỡ nhẹ bàn tay Thúy Hương ra khỏi áo anh:

– Không phải giận mà là sợ. Tôi sợ những hành động thiếu ý thức của Hương làm phương hại đến tình yêu của tôi thôi.

Thúy Hương kêu lên:

– Anh Phi!

– Hương sống thực tế một chút đi, thiếu gì người thích Hương, Hương tìm họ mà yêu đi, xin đừng phiền nhiễu tôi, như vậy chẳng hay ho gì đâu Hương ơi?

Phi mở máy xe, anh lao vút đi với trái tim khá tức giận, Thúy Hương đứng là một đứa con gái thiếu lòng tự trọng. Nó có trái tim khờ khạo và cái đầu đặc sệt bã đậu.

Thúy Hương đứng nhìn theo Phi, mặt con nhỏ méo xệch, chẳng có cái gì có thể giúp Thúy Hương giữ được Phi riêng cho nó, dù nó đã hết sức cố gắng tìm cách níu kéo anh về phía nó. Lần này Phi có vẻ giận Thúy Hương lắm, chút tình cảm Thúy Hương chất chiu tạo dựng được với Phi, giờ tan thành khói mây.

Phi bảo Thúy Hương từ nay về sau đừng tìm Phi nữa, có nghĩa là kể từ đây Phi đã cắt đứt quan hệ với Thúy Hương, Thúy Hương muốn khóc lắm, nhưng nó sợ người hai bên dây phở cười nó, cho nên cố không khóc. Thúy Hương nhủ mình có lỗi gì lớn đến nỗi đáng cho Phi đối xử phũ phàng như thế chứ? Thúy Hương yêu Phi, làm tất cả mọi chuyện cũng vì Phi là có lỗi sao Thúy Hương càng nghĩ càng hận Phi, nếu vậy thì nó quyết không tha cho anh được yên ổn yêu Vân Nga, nó sẽ làm cho Phi sống không được, chết không được, làm cho Vân Nga với Phi phải ... te tua, Thúy Hương mới nghe.

Thúy Hương quệt nhanh hai giọt nước mắt rung rung nơi khóe của nó, đi trở vô nhà, mọi người bắt đầu hỏi thăm Thúy Hương về mối quan hệ với anh chàng giám đốc công ty Thanh Nguyên vừa đẹp trai vừa tài giỏi đó. Thúy Hương vẽ ra đủ thứ chuyện, tất nhiên mọi người tin là Phi đã yêu Thúy Hương, con nhỏ chột sáng giá hẳn lên.

Anh Phil Anh Phi!

Phi tăng tốc chạy bay tóc trần, vù một cái qua ngã tư, đèn đỏ lập tức bật lên, tiếng kêu của đứa con gái bị rớt lại ở chót đèn giao thông. Ôi, hú hồn.

Phi đi thẳng, đã bảo là anh tuyên bố không quan hệ với đứa con gái kỳ cục đó nữa rồi mà. Với Thúy Hương, Phi làm như không quen không biết, ấy vậy mà con nhỏ vẫn không biết tự trọng, lần nào gặp phi, nó cũng tươt tươt như mèo gặp mỡ, mấy lần Thúy Hương tới công ty tìm Phi, tụi Quới, Bình, Trúc, Thục đều chặn con nhỏ lại ngay cửa không cho lên lầu. Vậy mà Thúy Hương vẫn không bỏ cuộc, chẳng biết con nha đầu có được ... bình thường không nữa?

Phi đến công ty, Thục có một mình trong cửa hàng, con bé đang lục đục dọn dẹp gì đó, xoay lưng vào vách.

Phi hỏi:

– Quới, Bình, Trúc chưa tới à Thục?

Thục xoay ra, thưa:

– Dạ, chị Trúc vào rồi, hình như mới đi lên lầu, lúc nãy em nghe tiếng giày của chị khua.

– Trúc tìm anh à?

– Em đâu biết, chắc nhờ anh ký tá gì cũng nên?

Trúc là kế toán cửa hàng, cho nên vào thời điểm quyết toán, Trúc thường rình giám đốc hết chứng từ này tới chứng từ kia.

Phi đi lên lầu, vặn nắm cửa, vừa ngòì vào chiếc ghế tựa, đã thấy ... lạnh cả người, mới sáng ra mà Phi toát mồ hôi hột đầy trán, Thúy Hương lù lù hiện ra trước cửa phòng, con nhỏ nhìn theo bằng ánh mắt kỳ kỳ, nó nói như trách móc:

– Anh nghe em gọi mà cố ý trốn em nha. Anh biết em vào đây cực khổ lắm để mong được gặp anh không?

Phi vỗ lễ, thì ra người mà lúc nãy Thục tướng Trúc, chính là Thúy Hương. Thục vừa mở cửa xoay lưng vào, Thúy Hương đã thừa cơ Thục không nhìn mặt mình nên đi thẳng lên lầu, núp đầu đó chờ Phi mở cửa phòng giám đốc, giống như đi ăn trộm vậy, thảo nào Thúy Hương bảo nó vất vả khổ sở mới vô được chỗ này gặp Phi.

Phi giận lắm, nhưng cố tình giữ bình tĩnh vì dù sao Thúy Hương cũng chỉ là một đứa con gái, đàn ông lép vế ở chỗ đó. Khổ thật, nếu Thúy Hương là đàn ông như Phi, nãy giờ anh đã tổng cổ nó ra cửa rồi.

Phi nói:

- Tôi không muốn gặp Thúy Hương.
- Nhưng em rất muốn gặp anh.
- Tôi không cho phép Hương quấy rầy sự tự do của tôi. Hương nên biết điều một chút đi, vì Hương là phái nữ, nên tôi còn giữ lịch sự với Hương, Hương làm quá đáng thì liệu hồn đó nhá, sức chịu đựng của tôi cũng có giới hạn đấy, biết không?
- Em biết anh không yêu em, nhưng em yêu anh. Em yêu anh đến nỗi đáng mất lòng tự trọng, anh cứ mắng chửi em đi, nhưng anh có nói thế nào, em cũng tìm kiếm anh, nếu không được gặp mặt anh, em sẽ buồn sinh bệnh mà chết.
- Hương nên thức tỉnh lại đi, tình cảm Hương có vẻ bệnh hoạn quá, tự Hương làm cho Hương u mê, ám chướng thôi, là vì Hương cố chấp không chịu suy xét điều gì đúng, điều gì sai cả, Hương để cho tình cảm của Hương đi trên con đường dẫn tới ngõ cụt, chẳng có kết quả gì đâu Hương ơi!

Hương thút thít:

- Em biết anh không thương em, nhưng sao trái tim em vẫn mãi dành riêng cho anh, em không làm khác được, Phi ơi!
- Hương hết thuốc chữa rồi.

– Anh Phi có thể đến nhà em một lần nữa không?

– Không.

Phi trả lời dứt khoát.

– Ba mẹ em đang nuôi hi vọng về anh, họ rất tội nghiệp. Đó không phải là chuyện của tôi, tự Hương gây ra, Hương phải giải quyết lấy đi, tôi đến nhà Hương, sẽ gây sự hiểu lầm không tất. Tôi với Vân Nga sắp làm lễ đính hôn rồi, tôi phải giữ niềm tin với Vân Nga, tôi không thể vì mấy chuyện tào lao của Hương mà phá vỡ hạnh phúc của tôi với Vân Nga, xin Hương đừng tìm tới làm phiền tôi nữa được không?

Thúy Hương giận dỗi đứng lên, nó nói:

– Anh vô tình vô nghĩa với một người đã hết lòng yêu anh, mai này anh sẽ phải lãnh lấy hậu quả, để xem anh với con Vân Nga có gạt được em ra khỏi hạnh phúc của hai người không cho biết. Anh làm em khổ sở, chắc em cũng đâu có dại gì để cho anh nhờn nhờ hưởng hạnh phúc chứ.

Phi giờ hay tay lên khỏi đầu rồi buông xuống, lắc đầu tỏ ý quá bất lực trước sự cố chấp vô lý của Thúy Hương.

Thôi mặc nó muốn làm gì thì làm đi, Phi sẽ chờ xem Thúy Hương làm được gì, rất tiếc, nếu không có nó làm các bóng đen ám ảnh thì hạnh phúc của Phi với Vân Nga rất trọn vẹn, bởi Phi với Vân Nga yêu nhau hợp nhau vô cùng, đến nỗi Phi chẳng muốn nghĩ đến ai khác ngoài Vân Nga.

Phi như ngẩn ngơ hồn trước Vân Nga ôi, cô dâu của anh xinh đẹp đến lạ kỳ, trong chiếc áo cưới do chính tay mấy chuyên viên kỹ thuật của công ty Thanh Nguyên thiết kế, một chiếc áo cô dâu tuyệt vời rất xứng với Vân Nga của Phi, Phi ngắm Vân Nga trong khi mấy người thợ thử áo cho cô, chuẩn bị ngày lễ đính hôn sắp tới, trước đó Vân Nga chưa chịu cho Phi cưới. Anh thuyết phục mãi, Vân Nga mới đồng ý đính hôn, với điều kiện đám cưới diễn ra sau lễ tốt nghiệp của cô. Vân Nga nói đang đi học mà lấy chồng thì

xấu hổ lắm.

Dì Quyên được mời tới để góp ý kiến, là vì Phi muốn lấy lòng dì Quyên, mẹ Phi rất nghe lời em gái, nếu dì Quyên thích Vân Nga, tất nhiên mẹ cũng sẽ thích Vân Nga, Phi khôn lắm, cứ ra vẻ trân trọng ý kiến dì Quyên Dì Quyên đứng cạnh Vân Nga, có ý kiến đủ thứ, mấy người thợ theo lệnh Phi rồi, cho nên họ cứ vâng vâng dạ dạ cho dì Quyên vui, nhưng không có sửa theo ý của dì vì dì Quyên chẳng biết chút gì về trang phục cô dâu, dì cũng không phải là chuyên gia thiết kế thời trang, cứ nói lung tung thôi.

Dì Quyên tấm tắc khen cô cháu dâu tương lai xong, nói:

– Nè Phi, bộ Thúy Hương cũng sắp lấy chồng hả? Hôm qua đi đi mua sắm, tình cờ bắt gặp nó vô một hệu áo cưới, con Phụng nói Thúy Hương khoe nó sắp đính hôn với một anh chàng giám đốc đẹp trai lắm, ta cũng mừng cho hai đứa con thoát nợ, nếu Thúy Hương không lấy chồng, nó cứ theo quấy rầy thằng Phi, làm phiền suốt Phi cảm thấy nghi ngờ:

– Thúy Hương đi thử áo cưới ở tiệm thật à dì út?

– Ừ, chính mắt dì thấy mà, nó đang mặc chiếc áo cưới bằng voan trắng đính đầy cườm, ngắm nghía trước gương thì đi đi ngang qua. Dì đâu thể làm nó với ai khác, vì nó có cái mỏ nhọn đặc biệt.

Vân Nga không cười trước câu pha trò của dì Quyên, cô nghiêm nghị nói:

– Thúy Hương yêu và ưng lấy ai mà nhanh vậy kìa? Trước đây một tuần nó còn tới công ty mè nheo anh Phi mà?

Dì Quyên cười:

Ôi! CON nhỏ tào lao đó, hơi sức đâu mà nói, nó giống như một con thần lùn vậy, ở môi trường nào cũng đổi màu được cả, Thúy Hương yêu thằng Phi được, cũng nhanh chóng yêu người khác được, loại của nó, vui đâu chúc đó, yêu như mì ăn liền vậy, mới nói nó tào lao.

Phi nghĩ Thúy Hương không phải yêu linh tinh như dì Quyên nói về nó, mà

Thúy Hương yêu mù quáng đúng hơn, bằng chứng là nó yêu Phi không cần suy xét, yêu bất chấp tất cả mọi chuyện, Thúy Hương thất tình, có thể hành động thiếu cân nhắc lắm đấy, chẳng hiểu nó đang mưu toan gì đây? Phi chỉ dám nghĩ thôi, nói ra thì không tiện cho lắm.

Thật là một đứa con gái rắc rối, nếu Thúy Hương là một người chín chắn, biết điều gì phải, điều gì trái, có lẽ Phi không bị ám ảnh về nó. Giờ đây Phi chẳng sao quên được câu hăm dọa của Thúy Hương lúc nó giận dữ bảo Phi làm nó khổ sở thì nó cũng đâu đại gì để cho Phi nhõn nhơ trong hạnh phúc, giờ Thúy Hương làm một chuyện khá khó hiểu như vậy, chẳng biết nó đang thực hiện âm mưu gì, tại sao Thúy Hương đi thử áo cưới chứ? Để làm gì? Hoàn toàn Phi không nghĩ ra.

Biệt thự Hồng Phúc giăng đèn kết hoa, lễ đính hôn của ái nữ bác sĩ Phan Vĩnh Phúc là cô sinh viên năm thứ năm y khoa sánh duyên chàng giám đốc trẻ Đình Phi, thật là vui, thật là trang trọng.

Ông bà bác sĩ Phúc lịch sự tiếp những vị khách quý, vú Hiền ăn mặc thật đẹp, lảng xãng chỉ bảo cho nhà hàng mọi thứ, vú Hiền là một bà quản gia xuất sắc, nhà có tiệc lớn mới thấy rõ khả năng quá xuyên tạc ba của vú Vú chỉ chờ có ngày này thôi, vì vú rất ái mộ Phi, vú hạnh phúc khi nhìn thấy Phi với Vân Nga sánh vai nhau trong ngày trọng đại này, vú mừng quá, môi cười mà tay cứ quệt nước mắt, yú mừng lòng xúc động không kềm được, không phải khóc mà là nước mắt tự ứa ra khóc, vú cứ vừa khóc vừa cười như thế.

Phi choàng tay qua vai Vân Nga, kéo sát cô vào ngực anh:

Anh đã được cô, từ nay cô là của riêng anh, Phi cũng không ngờ có một ngày hạnh phúc trọn vẹn như thế, khi mà trước đây hạnh phúc ngỡ đã xa tầm tay.

Vân Nga ngã nhẹ đầu vào ngực Phi, mỉm cười mà mắt nhắm lại để tận hưởng cảm giác bồng bênh hạnh phúc trong cánh tay che chở của Phi. Phi

của cô thật là một người đàn ông nhẩn nại trong tình yêu, Phi vô cùng thủy chung, Phi yêu Vân Nga hết lòng, anh là người đàn ông đứng đắn, anh không hề lấp lửng trong tình cảm, chứng tỏ anh tôn trọng và yêu quý người mà anh đã chọn làm bạn trăm năm. Vân Nga càng nghĩ càng cảm phục anh làm sao.

Khi Phi với Vân Nga đang lâng lâng giữa hạnh phúc như vậy thì phôn tay của Phi chợt reo, đồng thời lúc đó phôn tay của dì Quyên cũng reo, Phi dlu Vân Nga ngồi trên ghế, anh tạm ra ngoài nghe điện thoại, bởi không khí trong tiệc ồn ào quá, dì Quyên cũng ra ngoài, nghe điện thoại xong, dì Quyên la lên:

– Thật là điên rồ! Điên ơi là điên!

Phi vừa cất điện thoại, trán anh nhăn lại một cách khó chịu, tại sao họ lại gọi quấy rầy anh - một người vô can trong buổi tiệc vui của anh như vậy chứ.

Đó là chuyện chẳng liên quan gì tới trách nhiệm của Phi.

Dì Quyên chạy tới bên Phi, nóng giận lắm, dì nói như quát:

– Cháu có gì với con Thúy Hương không vậy? Phụng gọi điện thoại bảo nó bỏ đi lời bị tai nạn, còn để lại một bức thư trách móc cháu đấy, cháu tính sao đây?

Phi tức giận nắm tay vào không khí, quả là Thúy Hương làm chuyện điên rồ, hành động nông nổi, chẳng nghĩ đến kẻ khác. Thúy Hương muốn mượn những chuyện bậy bạ đó để phá anh cho được, nó nhẩn tâm hại một kẻ vô can, thật là thiếu lương tâm.

Phi nói:

Ba của Thúy Hương cũng vừa gọi điện thoại trách móc cháu, ông nói cháu cặp bồ với nó làm chi rồi bỏ nó, làm cho nó thất vọng đến nỗi phải cắt mạch máu tay để tự tử.

– Giờ Thúy Hương sao rồi?

– Đưa đi cấp cứu, tạm ổn rồi nhưng Thúy Hương vẫn khẳng khái nói với mọi người là cháu yêu nó rồi phụ bạc, làm cho nó không muốn sống nữa.

Dì Quyên nhăn mặt:

– Nhưng sự thật như thế nào chứ Cháu đâu có yêu nó bao giờ, dì không tin, đến công ty hỏi tụi Quới, Bình, Thực, Trúc xem cháu quan hệ với nó ra sao? Toàn là trấn không thôi. Cháu sợ Thúy Hương như sợ dịch hạch vậy.

Chắc chắn là nó vu oan cho cháu chứ – Chắc, Vân Nga cũng hiểu chuyện đó, Vân Nga tin cháu bị Thúy Hương quấy rối.

– Giờ tính sao? Hay là bỏ ngoài ta đi há. Chuyện của nó đâu liên can gì tới mình.

– Như vậy sợ họ quây lung tung lên mắt mặt mình, cháu cần phải giải thích với ba mẹ Thúy Hương, mọi chuyện phải minh bạch:

– Nhưng đang tiệc, sao cháu bỏ đi được?

– Cháu sẽ đi trong vòng mười phút, dì ở lại tiệc có gì cáo lỗi hộ cháu nha.

– Dì lo cháu đến đó một mình sẽ gặp chuyện không hay ...

– Cháu có thể tự lo được.

– Tùy ý cháu, nhưng phải cẩn thận.

– Chỉ cần không ai biết chuyện làm của Thúy Hương là được rồi, cháu tuy vô can, nhưng cháu không muốn những hành động điên rồ của con bé bất bình thường đó làm hại đến uy tín của cháu, không thể để cho nhưng chuyện đó trở thành cái bóng đen ám ảnh sự trong sáng thánh thiện của Vân Nga. Tình yêu của cháu với Vân Nga hoàn toàn trong sáng như một thời pha lê trong suốt, chẳng có gì vẩn đục trong tình yêu đó cả.

Phi nói xong, lái xe ra đi, lúc đó là tám giờ tối, anh lái xe thẳng đến bệnh viện, nơi mà người nhà của Thúy Hương đang hậm hực chờ anh tới để xử anh.

Phi đi vào phòng cấp cứu, vị bác sĩ nhìn Phi bằng cái nhìn trách móc, vị bác

sĩ ấy trẻ quá, hình như ông ta mới ra trường, khoảng chừng hăm lăm, nhưng ông ta nói rất nghiêm khắc:

– Anh là chú rể sao bỏ cô dâu không tới để cử hành lễ đính hôn? Định giết chết con người ta đó hả?

Phi đưa tay tỏ ý cần giải thích, anh nói:

– Bác sĩ thông cảm, chuyện không như bác sĩ nghĩ đâu.

Vị bác sĩ im lặng, nói một câu trách móc nhưng thực tế ông không cần nghe Phi giải thích. Cảnh đó, ông ta quá quen trong những ca trực đêm như thế này rồi, giận chồng, giận vợ, chặt đứt ngón tay, giận cha mẹ cắt mạch máu tay, ôi thôi đủ thứ chuyện cần phải cấp cứu. Cô gái lúc này chỉ là một trường hợp làm nư thôi, cô ta chỉ rạch nhẹ ngoài da, chưa chạm tới mạch máu, giờ cô ta đang ngồi tỉnh queo trên giường chờ đưa về nhà kia đấy.

Chung quanh chỗ Thúy Hương ngồi là ba mẹ và em trai của Hương, Phi vỗ lẽ:

Thúy Hương ăn mặc rất lạ, nó mặc áo cô dâu, đúng là chiếc áo bằng voan trắng kết cườm lông lánh như lời di Quyên nói. Thúy Hương định làm cái trò khi gì đây chứ?

Phi đi thẳng đến chỗ Thúy Hương, nhìn nó với ánh mắt nghiêm khắc và lạnh băng, nó là một cô dâu khá xinh đẹp, Phi phải công nhận điều đó, nhưng không bao giờ là cô dâu của anh. Ba mẹ Thúy Hương thấy Phi nói:

– Cháu với Thúy Hương có chuyện giận hờn, sao không chịu nói chứ?

Tính nó chứng từ nhỏ, hai bác biết chứ sao không biết. Vì vậy bác không trách cháu nhiều, nếu cháu đến sớm hơn một chút thì mọi việc đã ổn rồi, đâu xảy ra chuyện chứ?

Mẹ của Hương nhìn Phi, cảnh hoa vải chú rể còn cài trên ve áo veston của anh, làm ba mẹ Thúy Hương hiểu lầm Phi chính là chú rể mà họ chờ đợi, nếu Phi không hứa hẹn gì, sao Thúy Hương của họ mặc áo cô dâu chứ? Họ

nghĩ Phi chịu đến, chắc là ổn rồi.

Phi nói:

Xin hai bác chờ hiểu lầm, giữa cháu với Thúy Hương hoàn toàn không có quan hệ gì cả, chuyện cổ bị nạn chẳng liên can gì tới cháu. Cháu hoàn toàn vô can.

Ba Thúy Hương chợt nổi giận:

– Cháu nói vậy là sao? Thúy Hương bảo với chúng tôi hôm nay là ngày cháu đưa gia đình tới để làm lễ đính hôn, chúng tôi đã đặt bàn ở nhà hàng rồi, và cuối cùng cháu không tới, con bé giận dữ phóng xe đi, gặp tai nạn, giờ lại nói không liên can, không quan hệ gì là sao?

Phi nổi nóng:

Thúy Hương! Cô thôi cái trò trẻ con đó đi và mau giải thích với gia đình cô về hành động điên cuồng của cô đi. Tại sao cô lại bày ra một cái trò kỳ cục như thế trong ngày lễ đính hôn của tôi chứ. Cô biết cô làm như vậy là phá hoại ngày vui của tôi không? Làm ơn suy nghĩ chín chắn chút đi, đừng ích kỷ vô lý như vậy nữa chứ? Thúy Hương òa khóc tức tưởi, nó vừa khóc vừa nói:

Tại sao anh lại không yêu em? Anh nhìn đi, em làm cô dâu hết sức xinh đẹp.

– Tôi không yêu cái đẹp thể chất hơn cái đẹp tâm hồn, cô không có tâm hồn đẹp khả dĩ cho tôi yêu được. Hiểu chưa?

– Ai bảo anh không chịu yêu tôi. Tôi phá đó, phá cho vỡ ghét, làm gì tôi?

Mẹ Thúy Hương ngạc nhiên:

– Con nói vậy là sao?

Thúy Hương ... lòi đuôi chuột to tổ bố:

– Con thề phá cho vỡ ghét, con phải phá cho anh ta xác bầm ngay ngày lễ đính hôn của anh ta với con Vân Nga. Đúng, con với anh hoàn toàn không có quan hệ yêu đương gì cả, nhưng con phá được anh ta, hả dạ lắm. Lúc này

cả cái đám tiệc đó đang nháo nhào vì mất chú rể, rồi tung cả lên, thật là vui. Ba mẹ Thúy Hương lờ mờ hiểu ra câu chuyện, họ còn đang phân vân thì dì Phụng đến. Thấy phi, dì nói:

– Phi về đi, đừng phí thời gian vì một đứa không ra gì như con bé vừa ngu ngốc vừa ích kỷ này. Nó không hề hấn gì đâu, Quyên vừa gọi điện thoại giải thích với dì tất cả mọi chuyện trong quan hệ tình cảm giữa Phi - Vân Nga - Thúy Hương rồi.

Dì Phụng quay sang ba mẹ Thúy Hương:

– Em làm chứng cho Phi là nó với Thúy Hương chưa bao giờ yêu nhau, hiện giờ này Phi đang làm lễ đính hôn với Vân Nga, và Thúy Hương đã làm phiền Phi một cách hết sức ích kỷ. Em biết ý đồ của con bé này từ lâu rồi, có khuyên bảo nhưng nó vẫn lì lợm không nghe. Thôi, anh chị nên mau đưa con gái về nhà đi, và thay áo cưới ra, đừng có ở đó làm trò hề cho người ta cười nữa, con gái gì kỳ cục, có ma nó lấy.

Ba mẹ Thúy Hương nhìn Phi, sau đó họ nói:

Thành thật xin lỗi cậu, xin cậu mau trở lại buổi lễ. Con gái tôi nông nổi, thiếu suy nghĩ, xin cậu thứ lỗi cho nó.

Phi nói:

– Hai bác hiểu là tốt rồi.

Xoay người, anh ung dung đi ra, trái tim như có lửa vậy, dù sao anh cũng phải nhanh chóng quay trở lại bên Vân Nga kéo Vân Nga lo lắng không biết anh đi đâu. Phi trở lại, mọi người vẫn đang vui vẻ. Đến bên Vân Nga, Phi cầm tay cô và hôn một cách âu yếm, giờ thì tình yêu anh hoàn toàn trong veo.

Vân Nga nhìn Phi, hỏi:

Anh đi đâu lâu vậy?

Phi nhìn vào đôi mắt như hồ thu của Vân Nga, nhủ thầm không nên nói

chuyện Thúy Hương vào lúc này, mà hãy để nói vào lúc khác, chẳng hạn như nói vào một buổi chiều êm êm khi hai đứa thông thả đi bên nhau để luận chuyện đời ...

Phi nắm bàn tay Vân Nga trong bàn tay to lớn của anh, âu yếm nói:

– Dù anh đi đâu thì giờ này anh cũng đang đứng bên em rồi. Em còn sợ gì chứ?

Vân Nga nói nhỏ:

– Em đâu có sợ gì, chỉ lo cho anh chút xíu thôi. Em hoàn toàn tin anh mà. Thật vậy, Vân Nga đặt trọn lòng tin nơi Phi, và Phi nghĩ mình cũng xứng đáng với niềm tin yêu của cô.

Hết

Nguồn: Taixiu

Được bạn: ms đưa lên

vào ngày: 15 tháng 4 năm 2006